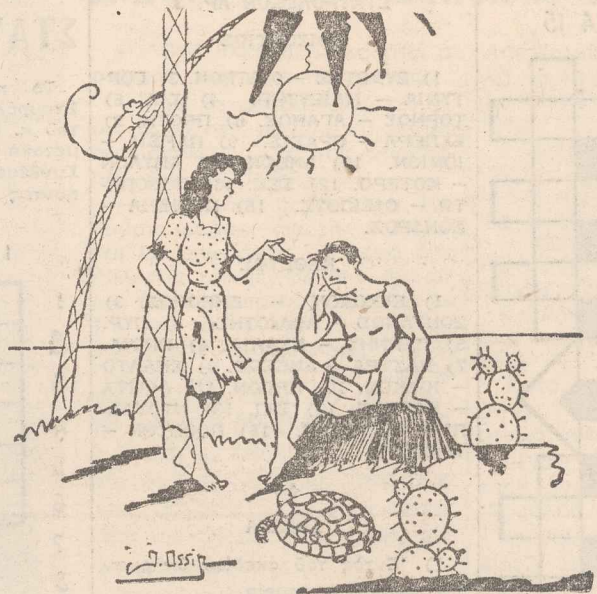


Δίκα λεπτά ευθυμίας



Συζυγικά δράματα

—Μου είναι πια άχρηστο το περίτρωφό σας. "Ο-
ταν πήγα να πυροβολήσω έπαθε άφλογισία και έτσι
συμφιλιώθηκαμε.



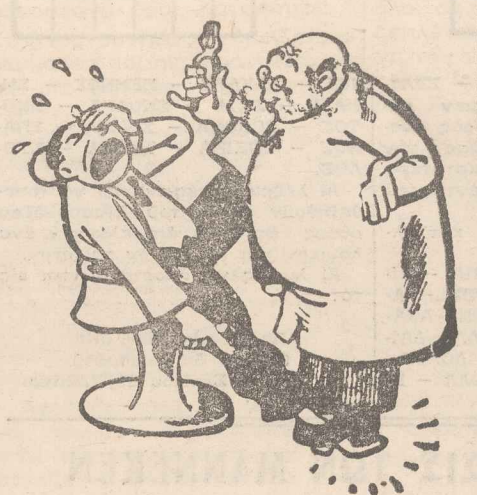
Ναυαγοί

—"Θραία δουλειά, να μένουμε τώρα σ' αυτό τό
έρημόνισο.
—Και δέν τό χαιρέσαι, πού δε θάχης νά πηγαί-
νης κάθε πρωί στό γραφείο...



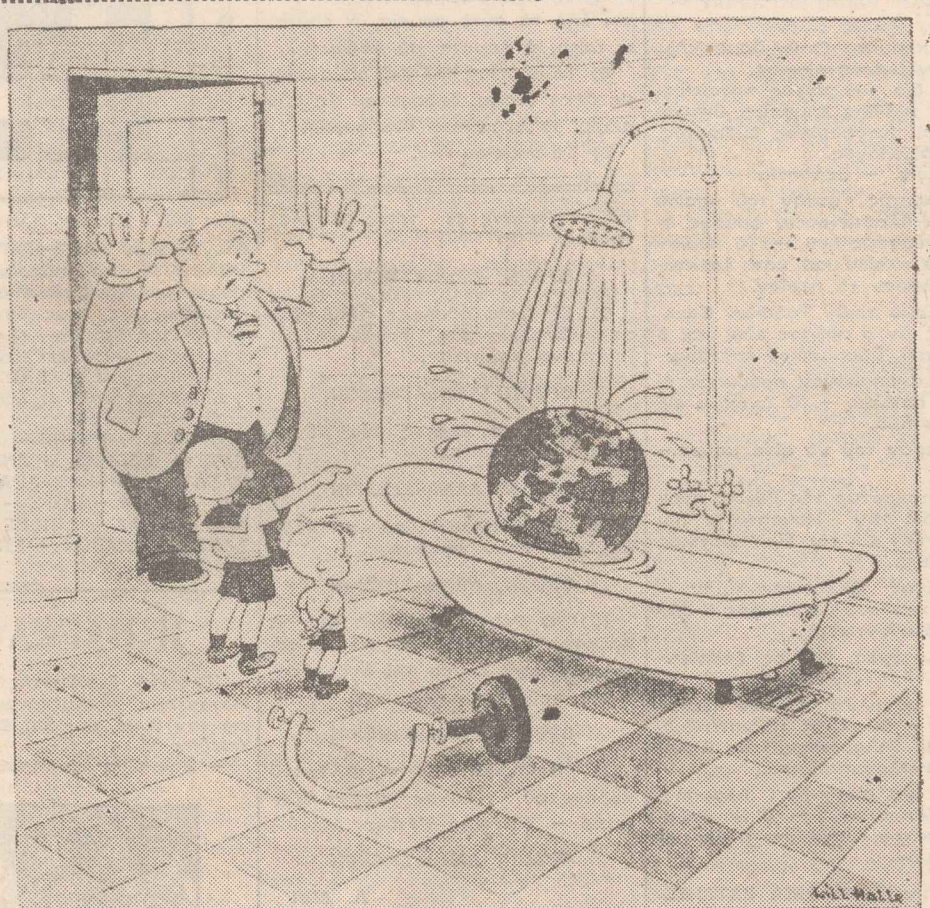
Πασιφάνης απόδειξις

—Νατέ ο άντρας σας, σάς πυροδόλησε πέντε
φορές:
—Μάλιστα, κ. άνακτιτα.
—Και δε σάς τραυμάτισε;
—Όχι, άλες οι σφαίρες άστόχησαν.
—Και γιατί σάς πυροδόλησε;
—Γιατί τόν κατηγορούσα πώς είνε άδέλιος.



Έκδίκσις

—"Όστε είσατε ο γελοιογράφος Γρα-
τουυνίδης; Τότε θα μεταχειρισθώ κι' ε-
γώ τή μέθοδο μέ τήν όποία ισχυρίζεσθε
ότι βγάζομε τά δόντια.



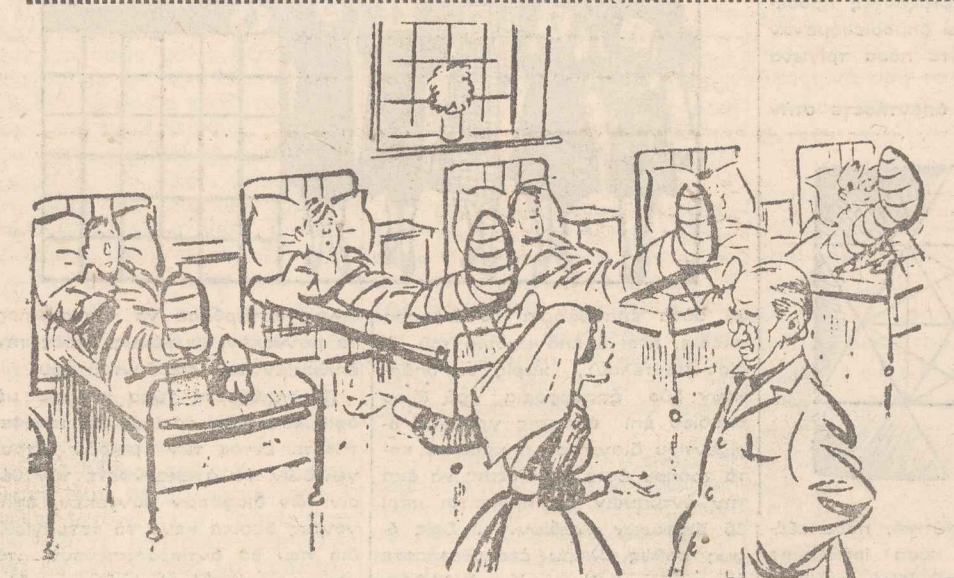
Ένα πείραμα

—Θέλωμε νά δούμε, μπαμπά, πώς έγινε ο Κατακλυσμός...



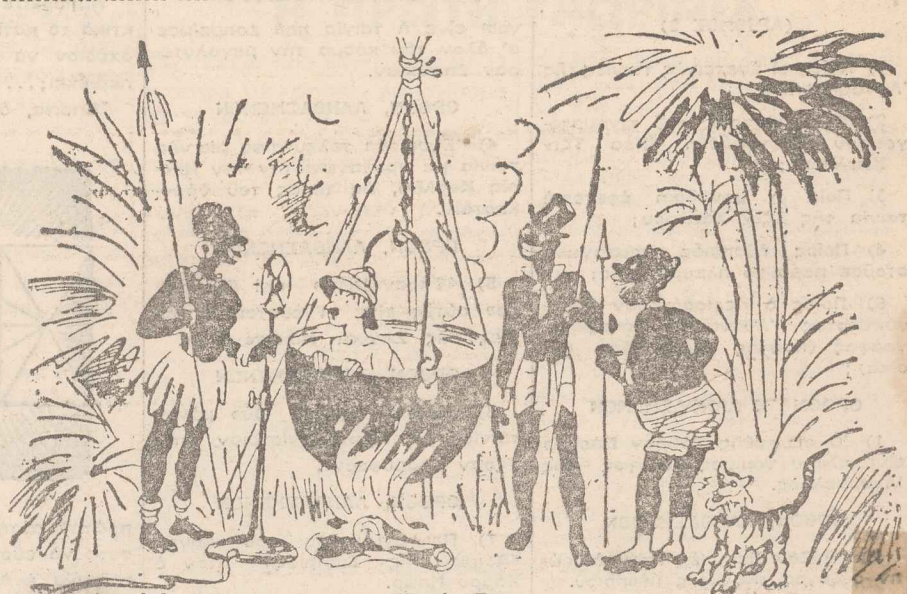
Έξασφάλισις

—Κρίμα, έδώ στήν έξοχή νάκετε ο-
λους αυτούς τούς καπνούς τών εργοστα-
σιών.
Δέν έχετε δίκιο. "Ο άέρας μας είνε
υγιεινόςτατος. Είνε εργοστάσια φαρμακευ-
τικών προϊόντων.



Μεγάλη λαχτάρα

—Είνε όλοι ποδοσφαιριστάι. Κάποιος φαρσέρ τούς έβαλε στό γή-
πεδο, μ'α μπάλλα από τσιμέντο.



Πρόδοξ

—Και τώρα, σάς παρακαλώ, νά πήτε στό μικρόφωνο τίς έντυπώσεις
γιά τούς άκροστές, τίς ζούγκλας.



ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Αθήναι
27 Μαΐου 1939
Έτος Γ'. Άρ. φύλλου 140

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ

ΟΛΑΝΔΙΚΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑΙ

"Ένα ταξίδι εις τας πλου-
σιωτέρας «κτήσεις»
του κόσμου

Η ΣΦΙΓΕ ΩΜΙΛΗΣΕ

Όπου άποκαλύπτεται το
μυστήριον τών τάφων
του Φαραώ

ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Περίεργες ιστορίες τρό-
μου και μυστηρίου

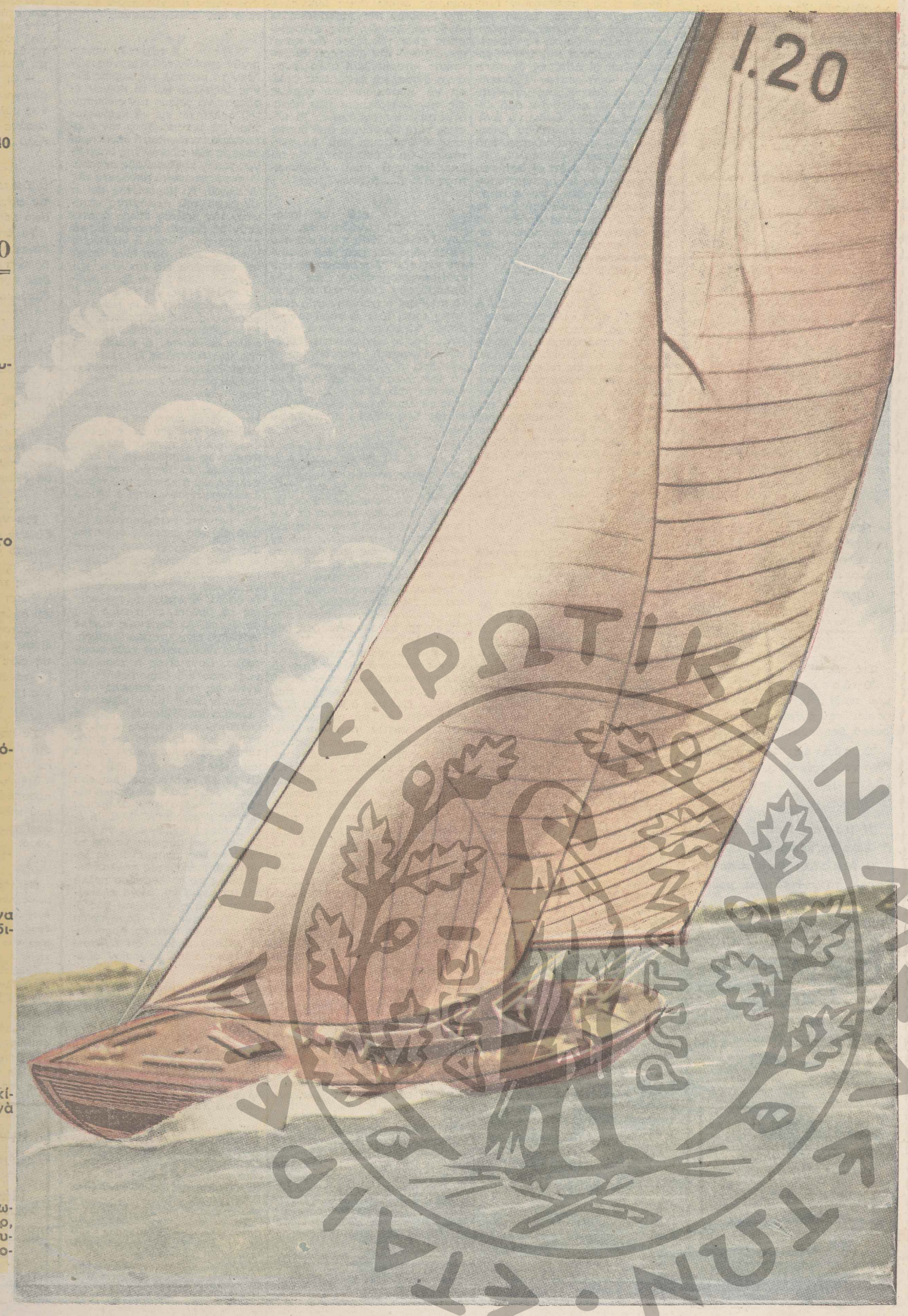
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΕ ΓΕΝΕΙΑ!

Μία ένδιαφέρουσα έρευνα
γιά τήν περιεργότερη ιδι-
οτροπία τής φύσεως

ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΙΡΑ

Πότε πρέπει νά τά αρχί-
ζωμεν διά νά είνε υγιεινά

Διηγήματα, έρευνες πρω-
τότυπες σελίδες, χιούμορ,
ανέκδοτα, παιχνίδια, εύθυ-
μα και πλουσιωτάτη είκο-
νογράφισις.



Π
Ε64

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΧΙΟΥΜΟΡ

—'Αγοράστε, κύριε, ένα λαχείο. Μη δίνετε έτσι την τύχη σας. Δεν είναι άστοχο πρόγραμμα, κύριε, ένα εκατομμύριο δολάρια θα κερδίσετε!...

—Μα δεν μου χρειάζεται, παιδί μου, το εκατομμύριο. Τι να τ'όκνη, λοιπόν, το λαχείο: —Δεν πειράζει, κύριε, είναι κι' άλλοι 50.000 λαχνοί, και δεν υπάρχει λόγος να φοβάστε μη πέσει ο σέ ος!...

—Μέσα σε μία βδομάδα έχασα τη γυναίκα μου και έναν ε-ξάδελφό μου. —Και δεν έμαθε... που πή-γαν;!

—Ο αστυνόμος: Μα εσύ, δέλιε, την έκανες μπλέ τη γυ-ναίκα σου... —Είπε το χρώμα του γούστου της, κύριε αστυνόμω...

—Μα σό, φίλε μου, δεν έλε-γες πάντα ότι η Τρίτη είναι γρουσουζικά μέρα; Πώς, λοι-πόν, πώς σήμερα για φάρμα; —Γιατί ακέφθηκα πώς η Τρί-τη μπορεί να είναι γρουσουζική και για τάλ... φάρμα;!

—Ένας διαβάτης: Δεν μου λες, σε παρακαλώ, είναι μα-κριά ή ταβέρνα «Τα Κίτρινα Πεύκα»;

—Ο μικρής: Για να πής ή για να γυρίσης;

Στο σχολείο —Ο δάσκαλος: Για πές μου, παιδί μου, τι έκαναν οι Έ-θραίοι όταν βγήκαν από την Έ-ρυθρά θάλασσα; —Ο μαθητής: Κάθισαν στον ήλιο να... στεγνώσουν!

—Η μαμά: Γιατί είναι έτσι βρώμικα τα χέρια σου, Πίπτι; —Ο μικρός: Γιατί τώρα δα έπλυνα τα μούτρα μου, μαμά!

Μεταξύ λιποθυμίας: —Έκανα γερά μάζα, σήμε-ρα. Βούτηξα ένα σερίτσιο από έλεφαντόδοντο. —Μήπως δεν έγινε γνήσιο; —'Αστειεύεσαι! Μπορούσε πο-τέ ο έλέφας να φοράρ... ψεύτι-κα δόντια;

..ΤΟ ΕΡΓΟΝ..

Αθήναι

27

ΜΑΪΟΥ 1939

Αριθμός φύλλου 140

7 Ημέρες 7 νύκτες

Οι θερινοί κινη-ματογράφοι, προτού προφθάσουν να γεμίσουν, έρημωθηκαν. Ή ψυχρίσταιν, τέλειταιν ήμε-ρων, που γίνεται ακόμη πιο παυσιγενής τις νύκτες, εξαφανί-σε τα κοικουλάκια, τα ντεκολ-τέ εμπριμεδάκια και τους θεα-τάς. 'Ετσι οι ατόρες φιλοτιν-ται τον άνικαυστον εξευτελι-σμόν, να δακρύζουν, να φλυα-ρούν και να φιλοφρονούν πρό-κειν καθισμάτων, ώσων να ανή-καν εις χρεωκοπημένον μπου-λούκι, που φεύγει νύκτωρ από την επαρκιακήν κωμόπολιν... Το δυστύχημα είναι ότι οι ατόρες δεν ήμπορούν να πραγματοποιή-σουν ούτε αυτό την αυριανήν φωνήν. 'Εξακολουθούν να εμφανίζονται κάθε βράδυ εις τας δρόνν, προποιομένοι τα-χα ότι λόγω του σκότους δεν αντιλαμβάνονται την τραγικήν των εγκαταλείψιν... Ντροπή!

Εν τώ μεταξύ, η αφενδιά αυτή μετεωρολογική παλινδρομία, η οποία μάς δι-δεί την παραδοσιακήν φθινόπω-ρου, μεσούντος άττικού Μαΐου, παρηγορεί κάπως τους φουκαρά-δες, οι οποίοι καθυστερήσαντες δι' ευνόητους λόγους εις τους θερινούς των εξορισμούς, πα-ρέμεναν με τα πεπαιωμένα και θλιβερά όπλα του χειμῶνος, με τα κονδρά δηλαδή ρούχα, που είχαν γίνει ήδη ανυπόφορα από τις πρώτες ζέστες. Τώρα, η απόρριπτος ψυχρά τους δι-δεί μίαν πίστωση χρόνου. Ας ελπίσωμεν να τους δώσει πίστω-σιν... και ό ράπτει!

Η συνταραχή της δικα διαζυγίου που έγινε στο Λονδίνο, με άφορμή την τυ-λαόραση, μάς αποκαλύπτει πο-λύς κινδύνους διατρέχοντες δι' ευνόητους λόγους εις τους θερινούς εξορισμούς, κατά την γενικήν. Είπατε τί έπαθε ή ά-τυχής κυρία Ρόννυ Βαντελόου. 'Εκατόταν —γράφουν οι έφημε-ρίδες— έμπρός εις το μηχανήμα τυλαοράσεως και παρακολού-θησε την παράστασιν της «Σα-λώμης» του Ουάιλντ, που έπαιζε-το από τον θάσαν («Ολντ Βικ», παρηγορημένη με τον τρόπον αυτόν ότι ήτο μόνη δι-κως την συντροφίαν του συζύ-γου της, που είχε μίαν όλονύ-κτιον συνδράση... Η πρώτη πράξις έτελείωσε με χειροκρο-τήματα και έπαιμους του κοι-νοῦ, και ή κυρία Βαντελόου ήτο έτοιμη να στρέψην τον διακόπτην του μηχανήματος, όταν ό «σπ-ηκ» ανήγγειλε ότι ό σταθμός «θα δείξην» και τους θεατάς κα-τάν την όραν του διαλείματος. Ή κυρία λοιπόν απέφασκε να ή-δρ! και την έκπομπήν του δια-λείματος. Καί τότε ανεγνώρι-σε εις την μικράν δρόννη της συσκευή της τον συζυγιόν της συνοδευόμενον από μίαν νεω-τάτην και όραισάτην κυρίαν...

ΣΚΕΨΕΙΣ

Δεν άρκει να δανανή κανείς για να ήρ. Πρέπει να κάνει και κάτι που να δικαιολογή την ύπαρ-ξή του.

Ζάν-Ζακ Ρουσσώ

Τίποτα δεν άσχημότερο στον, όσο ή κακία.

Μπουατίρ

Η εύτυχία των μοιχηρών διαρ-κει, όσο νάρη ή μεγαλύτερη τους δυστυχία.

Ντενός

Η εύτυχία που άποκατά από τη θλίψη των άλλων δεν είναι θύ-σμος.

Άλφρε Κανόις

Αν θέλετε να είστε εύτυχής ο-λομέανως, δεν θα εύτυχησε πο-τέ.

Μονάχι γέ Λαμπέρ

Η μόνη μου εύτυχία είναι ν' ά-ποφύγω να κάνω τους άλλους να θλιώνται άξ αίτιας μου.

Μωρίς Ροσσάν

Η θυσία μπορεί να γεννήθῃ σ' όλες τις ψυχές.

Μωρίς Ροσσάν

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο δόκτωρ Α. Ντέγιερ διαπι-ρεί στο σπίτι του 51 κελώνες και τις γυνάξει περιέργια. Με την έπιμονήν εξάσκει τους έ-χει απόδραση τη θραύσιν και έχει καταστήσει αυτά τα ζώα εξυπνότατα.

—Και οι 51 αυτές κελώνες του δόκτορος είναι ύπαικουες και στην παροικική κλίση του, τον πλησιάζουν και ταίζονται από το χέρι του. 'Επίσης μόλις τις διατάξη διακόπουν το γεύ-μα τους και άπομακρύνονται.

—Οι κελώνες έχουν μία πε-ρίεργη αίσθησι της άκοής κι'ού-θως μόλις συνθίσουν σε κάτι, άκούουν την προσηγή από μία πολύ μακρινή άπόστασι.

—Τί έπαθε; —Τώρα μόλις κατέβηκα από το μπουά όπου ήταν μεγάλος συναισθηματικός. Σε μίαν άρσσην στροφή, που έκανεν δεν είχα πού να πιστώ και χωρίς να θέλω έ-πεσα άπάνω σε μία γυναίκα, άς την πιά γυναίκα, γιατί ήταν σωστή φάσις, ίμπεροσάτος, κούρσορος, ένα γυναικόμορφο γέρας. Της έ-ζητήσα άμέσως παρόντων να κινήν γυρίζεις και τί νομίζεις που λέει; —Θανάτωση, κολακεύτηκε να πιστεύη πως το έκανε έπιπδες.

—Ναι πώς το κάλεσε; —Αι έχω κάποια περσι περσι τα τοιούτα. Η πιο άσχημη γυναίκα θάρρη πως είναι 'Αφροδίτη.

—Αυτό θα είναι για να έχρ ή γκίσου το θράσος να μου πή-ναι! Μα προέκυψε, κύριε, δεν είμαι ένα κομμάτι από έκείνες, που έ-ρεται η 'Α, δεν την άφρατα έτσι, της έδωσα την κατάλληλη άπάν-τησι.

—Τί της είπατε; —Κυρία μου, με συγκωρείτε, μα δεν ήταν ποτέ δυνατόν ούτε να διανοηθώ να άγγίζω έσας, πρό πάντων εσάς. Όλο το μπουά κα-τάλασε τον ύπαιγμό μου και έ-σκαψε στα γέλια.

—Καλά έκανε. 'Ετσι είναι, φι-λου, οι γυναίκες. Τό πιο άπει-σίο ήθελος φαντάζεται πως το ά-καταρνε οι πιο όραισι και γυναι-κείοι άντρες. Νομίζει πως δεν έ-χει παρά να κοιμηθῇ το δακτύλι-κι της για να έλθῃ σ' έπ'αυτήν της όλοκληρόν από θουμάσας. Το έβρισε ίσως καλύτερα από μένα γιατί είσαι όραιος και λεθένης και θα προσελκύσει πολλές γυ-ναίκες. Κι' αν δεν σου άρέσει έ-κείρια άκόμη να δαδωθῇς γι' α-υτό έννοια σου έχεις χρόνια μπο-ρώ να σου γιά να πειστής πως όλες οι γυναίκες θα νομίζουν πως φέ-νε να θέλουν και θα σε κάνουν ύπαικοῦν των ποδών τους. Και οι τίμιες άκόμη θα το πιστεύουν και θα λένε μέσα τους:

—Είπε που δεν θέλω, γιατί δεν είναι σωστό να έκτεθῃ μαζί του και να παραδῷ τὰ κούρηντά μου και τις υποκρούσεις μου, μα φτάνει να ήσθελ και θα έλθῃ έκανα να ζετρεαλόη μαζί μου.

—Έννοιά σου, άς είμαι νέος, το έχω ήδη καταλάβει πως έχεις μεγάλη δικα. Οι γυνίκες, άφρο-δες και άσχημες, σάφες και έ-λφωρες, έχουν μεγάλη ιδέα για τὰ βέλγητρά τους.

—Κι' όμως βρίσκονται στην πλά-νη. Μετα στους έκτος άντρες, οι ένέννητα πέντε για να μην πῶ οι περισσότεροι, άποφύγουν τις γυναίκες και κάνουν τον κουτό-ό-δον εκείνες δεικνύουν με τῷ φερ-σισμά τους πως γυρεύουν περ-πέτειες. Σπάνιον είναι οι άντρες που θέλουν να κάνουν τον κατα-κρητή, ίσως ούτε ένας μέσα στους έκτος. Οι άλλοι συνήθως άποφύ-γουν γιατί δεν έχουν όρεξί για μπλεζήματα, περιπέτειες και φρο-σιες. 'Εχουν τις δουλειές τους και διασβάνονται πολύ καλά πως ένα μπλεζήμα ή τους κάνει να ά-μελίσουν τις υποθέσεις των. Μά έρωτική περιπέτεια είναι πάντα στον άντρα ένα σταμάτημα στη στεδιοδρομία του. 'Επειτα δεν έ-χουν καμμία όρεξη να μπαίνουν σ' ένα σπίτι που να κατακρασθῇν από την έμπιστοσύνη και τη φιλοξενία που τους παρέχει ο συζυγιος ή ο άδελφός.

—Εκτός άπό ό κτηνή ό έρω-τας κατακρηφά. —Μα τότε, φίλε μου, θα είσαι δικαιολογημένος ως άκατόλυν-στος, γιατί ό έρωτας δεν είναι τί-ποτα άλλο από μία προσωρινή τρέλλα, που άμα διαρκέση περι-οτώτερο από ό,τι πρέπει πως χαμέ-νος.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

όπευθύνων συμφώνως τῷ

Νόμῳ

Άρχισυντάκτις:

Μάνος Σαφάρικας

Άγιων Πάντων, 57, Καλλιθέα

Προστάμενος Τυπογραφείου

Μ. ΣΑΛΙΒΕΡΟΣ

Έριμάνθου 3

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΙΩΑΝ. Δ. ΠΑΣΣΑΣ

Σταδίου 23

Γραφεία: Σταδίου 23

Άριθ. Τηλ. 31-909

Η ΠΛΑΝΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Τού κ. Π. Χόρν

Χθές αντίμασκα ένα νεαρό φιλο-μην, κομψό, λεθένη, σωστό άν-τρα. Άφου με χαίρεταις μου λέει:

—'Ακόμα δεν μπορώ να συνέλ-θω. —Τί έπαθε; —Τώρα μόλις κατέβηκα από το μπουά όπου ήταν μεγάλος συναισθηματικός. Σε μίαν άρσσην στροφή, που έκανεν δεν είχα πού να πιστώ και χωρίς να θέλω έ-πεσα άπάνω σε μία γυναίκα, άς την πιά γυναίκα, γιατί ήταν σωστή φάσις, ίμπεροσάτος, κούρσορος, ένα γυναικόμορφο γέρας. Της έ-ζητήσα άμέσως παρόντων να κινήν γυρίζεις και τί νομίζεις που λέει; —Θανάτωση, κολακεύτηκε να πιστεύη πως το έκανε έπιπδες.

—Ναι πώς το κάλεσε; —Αι έχω κάποια περσι περσι τα τοιούτα. Η πιο άσχημη γυναίκα θάρρη πως είναι 'Αφροδίτη.

—Αυτό θα είναι για να έχρ ή γκίσου το θράσος να μου πή-ναι! Μα προέκυψε, κύριε, δεν είμαι ένα κομμάτι από έκείνες, που έ-ρεται η 'Α, δεν την άφρατα έτσι, της έδωσα την κατάλληλη άπάν-τησι.

—Τί της είπατε; —Κυρία μου, με συγκωρείτε, μα δεν ήταν ποτέ δυνατόν ούτε να διανοηθώ να άγγίζω έσας, πρό πάντων εσάς. Όλο το μπουά κα-τάλασε τον ύπαιγμό μου και έ-σκαψε στα γέλια.

—Καλά έκανε. 'Ετσι είναι, φι-λου, οι γυναίκες. Τό πιο άπει-σίο ήθελος φαντάζεται πως το ά-καταρνε οι πιο όραισι και γυναι-κείοι άντρες. Νομίζει πως δεν έ-χει παρά να κοιμηθῇ το δακτύλι-κι της για να έλθῃ σ' έπ'αυτήν της όλοκληρόν από θουμάσας. Το έβρισε ίσως καλύτερα από μένα γιατί είσαι όραιος και λεθένης και θα προσελκύσει πολλές γυ-ναίκες. Κι' αν δεν σου άρέσει έ-κείρια άκόμη να δαδωθῇς γι' α-υτό έννοια σου έχεις χρόνια μπο-ρώ να σου γιά να πειστής πως όλες οι γυναίκες θα νομίζουν πως φέ-νε να θέλουν και θα σε κάνουν ύπαικοῦν των ποδών τους. Και οι τίμιες άκόμη θα το πιστεύουν και θα λένε μέσα τους:

—Είπε που δεν θέλω, γιατί δεν είναι σωστό να έκτεθῃ μαζί του και να παραδῷ τὰ κούρηντά μου και τις υποκρούσεις μου, μα φτάνει να ήσθελ και θα έλθῃ έκανα να ζετρεαλόη μαζί μου.

—Έννοιά σου, άς είμαι νέος, το έχω ήδη καταλάβει πως έχεις μεγάλη δικα. Οι γυνίκες, άφρο-δες και άσχημες, σάφες και έ-λφωρες, έχουν μεγάλη ιδέα για τὰ βέλγητρά τους.

—Κι' όμως βρίσκονται στην πλά-νη. Μετα στους έκτος άντρες, οι ένέννητα πέντε για να μην πῶ οι περισσότεροι, άποφύγουν τις γυναίκες και κάνουν τον κουτό-ό-δον εκείνες δεικνύουν με τῷ φερ-σισμά τους πως γυρεύουν περ-πέτειες. Σπάνιον είναι οι άντρες που θέλουν να κάνουν τον κατα-κρητή, ίσως ούτε ένας μέσα στους έκτος. Οι άλλοι συνήθως άποφύ-γουν γιατί δεν έχουν όρεξί για μπλεζήματα, περιπέτειες και φρο-σιες. 'Εχουν τις δουλειές τους και διασβάνονται πολύ καλά πως ένα μπλεζήμα ή τους κάνει να ά-μελίσουν τις υποθέσεις των. Μά έρωτική περιπέτεια είναι πάντα στον άντρα ένα σταμάτημα στη στεδιοδρομία του. 'Επειτα δεν έ-χουν καμμία όρεξη να μπαίνουν σ' ένα σπίτι που να κατακρασθῇν από την έμπιστοσύνη και τη φιλοξενία που τους παρέχει ο συζυγιος ή ο άδελφός.

—Εκτός άπό ό κτηνή ό έρω-τας κατακρηφά. —Μα τότε, φίλε μου, θα είσαι δικαιολογημένος ως άκατόλυν-στος, γιατί ό έρωτας δεν είναι τί-ποτα άλλο από μία προσωρινή τρέλλα, που άμα διαρκέση περι-οτώτερο από ό,τι πρέπει πως χαμέ-νος.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

όπευθύνων συμφώνως τῷ

Νόμῳ

Άρχισυντάκτις:

Μάνος Σαφάρικας

Άγιων Πάντων, 57, Καλλιθέα

Προστάμενος Τυπογραφείου

Μ. ΣΑΛΙΒΕΡΟΣ

Έριμάνθου 3

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΟΔΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ Ο ΕΞΩΦΡΕΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΑΚΡΩΝ

Τὰ πιο έξωφρενικά εξαρτή-ματα της γυναικείας τουαλέ-τας ήσαν μέχρι τώρα τα καπέ-λα. Και αυτό ίσως να συνέβαινε εκ του ότι τα καπέλλα είναι πιο κοντά στο κεφάλι των γυναι-κών και συνεπώς εύρσκοιται πλησιέστερα στην... γυναικεία παλαδομύρα.

Άλλ' έφέτος τα πράγματα άλ-λασαν. Ή τρέλλα της μόδας με-τετοπίσθη στα πόδια. Ή μάλλον δεν μετετοπίσθη, άλλ' έπεζε-τάθη μέχρι των ποδιών. Με άλ-λα λόγια, χωρίς να παύσουν να είναι έξωφρενικά τα καπέλλα, έγιναν επίσης έξωφρενικά έφέ-τος και τα γυναικεία παπούτσια.

Και έτσι ο έξωφρενισμός, που δεν είναι παρά μία τάσις προς τα άκρα, έφθασε, όπως έπρεπε να το περιμένουμε, και στα κά-τω άκρα. Όταν ιδούμε γυναικεία βαδίζουσιν, έμεις μένουμε στον τόπο από έκπληξι. Τι πα-ράξενα σκχήματα παπουτσιών ει-νε αυτά! Τι σκχέδια, φαγωμένα έμπρός ή κομμένα στο πλάι ή τρύπια παντού! Είναι να τρελ-λαθή κανείς.

Τὰ έφετεινά μοντέρνα παπού-τσια δίνουν την έντύπωση, ότι ή μόδα έλυσασαζε αλφινδώς και τρώγεται με τον έαυτό της. Κα-νένα άκέραιο παπούτσι δεν βλέ-πει κανείς σήμερα. Όλα είναι από κάποιο μέρος φαγωμένα.

Τὰ πλείστα δεν έχουν μύτη. Δημιουργούν, άλλεθια, τραγικήν έντύπωση αυτά τα καμμένα τα παπούτσια, των όποιων τους έκο-φε διασπώντες την μύτη ή μόδα. Παπούτσια ρινότμητα. Κάποιος όμως τα έχαρακτήρισε πολύ εύ-τυχῃ.

—Τώρα, είπε, που παίρνει κα-λοκαίρι και που τα πόδια γίνον-ται εργοστάσια άρμαμάτων όχι και τόσο εύχαρίστην, έκαναν πολύ καλά τα γυναικεία παπού-τσια και έκφυαν τις μύτες των, γιά να μη μπορούν να... αίσθα-νοῦν τη μυρουδιά.

Σωστή παρατήρησις. Άζισπρό-σεκτον επίσης είναι, ότι ή μόδα έφέτος κατελήφθη από μία πε-ρίεργη ταπεινοφροσύνη, να έ-πιδείξη ένα είδος οτώκειας. Άλλοτε, όταν ήθέλαμε να πού-με γιά κάποιον, ότι είναι πολύ φουκαράς, έλέγαμε:

—Έγανινον τὰ δακτύλι του έ-ξω από τὰ παπούτσια. —Μά, λοιπόν, που τὰ έσοκτον κατάντημα της φτώκειας έγινε έχαστον κατάντημα της μόδας. Ίσως διότι και ή μόδα μαρτυ-ρεί φτώχεια... έγκεφάλου.

Σ' άλλα σκχέδια μοντέρνων ύ-ποδημίων, το κόψιμο και ή ά-

δωρία υπάρχουν πίσω, στο τα-κούνη. Κυκλοφορούν πολλά είδη παπουτσιών χωρίς τακούνη. Άπαρνθήσκων, δηλαδή, έφέ-τος οι γυναικείες ένα παλαιών βάθρον της γυναικείας τον ύ-πάρξεως. Έθυσιασαν το τακού-νη, που τους έδινε άέρα, που βοηθούσε το σώμα των να παρ-γυι στο βάδισμα τους χαριτωμέ-νους κλυδιωνισμούς του.

Ένας φίλος μου, γονάτος στο άνάστημα, ό όποιος έχει παν-τρευθῇ μία γυναίκα φιλοτερε-τή, πῃθε και με βρήκε περικα-ρός.

—Επὶ τέλους! μου είπε. 'Ε-πραγματοποιήθη ή έξιςωσις των δύο φύλων. —Τί έννοεις; Δεν έρώτησα. —Έξιςωθήκα άπολύτως με τη γυναικα μου.

—Δηλαδή, την δέρνεις... και ού τώρα; —Όχι, άδερφέ. Δεν έννοώ αυτού του είδους την έξιςωσις. Βέλω να πῶ, ότι ένίγναμε ίσοι στο άνάστημα, διότι ή γυναικεία μου έφόρεσε παπούτσια δίχως τακούνη.

—Μπα; Έκαμε γιά χάρι σου αυτή τη θυσία; —Τί λες, άδερφέ; Τρελλά-θηκες; Μονάχα γιά χατίρι της μόδας έθυσιασε το τακούνη της.

Πράγματι! Μόνο στην μόδα τα καλέσματα ύπακούει ή γυ-ναίκα και σε τίποτε άλλο. 'Επὶ χρόνια έφώναζον οι ύγειονόμοι, ότι το ψηλό τακούνη βλά-πει. Καμμία δεν έβρινε προσο-χή στη ύστωσι, που άφαιρούσε

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

—'Αφου κατέκτιπες και τον άέρα έθανάτωσάντες εις το πέλγας ε-ξελάσθηκαν εις την άμυσσην, έ-στεινένας και με ένα πλόημα εύ-άρεστο από την προέλευσιν, πρέσαν προς το έτοιμασθέν εν τῷ μετῴ-πρόνευμα. Έκει κατεβρόχι-σαν όλα τὰ άγασθῃ, τὰ όποια ό-λλοι έδωσαν από μακριά με το κούνη. Άντρες ύποτίλεις, έκά-πνισαν το πούτα του. Κι'όταν ή-το με την άσπρησιν σπάλν, εξο-πλώθηκε εις την άμυσσην, υπό σκίαν και τον ήπρε γλυκύτατα.

Άκόμη περιπαιχόμενον έκινσε τὸν θουμασθῖον, όταν ένέωσθη ότι κάποιος πῃν, όποιον μετ'έφερεν άντιπροσέχοντι, ένα έκτακτομύριον. Άμέσως εις κύκλον νηπιδών και νηπιδών όπληκω εις όλους τους κονδρούς, ότι είναι χαριέστα-τοι και άμυθηπικότητα, άρκεία ζυγίζονται με το ίδιον άντίδωρον.

Και οἱ, σὺν τὰς σὺνθέσις όλοι οι δυστυχισμένοι κοκκαλάδες ε-σκέποντο άνεπίσημως προς τα κομψιμένα έκτακτομύρια. Δεν ήτο δυνατόν ν' άντιπνεύθουν, και έμεις κονδρούς κῶν έκάτον άκάδων.

Και οἱ, σὺν τὰς σὺνθέσις όλοι οι δυστυχισμένοι κοκκαλάδες ε-σκέποντο άνεπίσημως προς τα κομψιμένα έκτακτομύρια. Δεν ήτο δυνατόν ν' άντιπνεύθουν, και έμεις κονδρούς κῶν έκάτον άκάδων.

Και οἱ, σὺν τὰς σὺνθέσις όλοι οι δυστυχισμένοι κοκκαλάδες ε-σκέποντο άνεπίσημως προς τα κομψιμένα έκτακτομύρια. Δεν ήτο δυνατόν ν' άντιπνεύθουν, και έμεις κονδρούς κῶν έκάτον άκάδων.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΑΓΕΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΟΡΕΑ 1. Τριπλ

ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-83

ΑΡΙΘ. 39045

ΑΘΗΝΑΙ

27

ΜΑΪΟΥ 1939

Αριθμός φύλλου 140

Εκδίδεται κατά Σάββατον

Εσήμεροι στοχασμοί ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΧΟΝΔΡΟΥ

Τού κ. Λαύρα

Συνήθως τους κονδρούς τους λυποῦμεθα δια την κατάρσιν των, την δυσκινησίαν των, τον ά-γώνα τον όποιον καταβάλλουν δια να μεταφέρουν δέκα, είκοσι και τριάκοντα άκάδες φορτίου, επί πῃσιν του συνήθως μεταφερομέ-νου από τους άλλους των κανονί-κων διαστάσεων, δούλους των.

Ένας από τῶν συμασθῶν αυτῶν, λοιπόν, έπείσε προέξες τους θεατάς εις κάποιαν άκτιν του Σαρμινκού, ότι κάθε άπό ει-νε παρά άξιολύπητος. Οι περισσώ-τεροι από τους παρακολούθοντες την υπερεινταρφή κύριον κατά το διάστημα της παραβάσεως έμ-φανίσαντες, έδειξαν μάλιστα σημεία ζηλοφθορίας δια τὰ κατορ-θώματα του.

Έν πρώτους, ό άνδρῶπος ένεφα-νισθῇ, σπῃσθῇ Λαυρόν: μονῶ καλῶς έφαρμοζόμενον και έπίδει-κνών τας περιρήσεις καμπύλη-τας του πάκου. Κατάρθωσα να έκ-πληξῇ όλους με την ευκινησίαν του, τὰ πῃσῃτας εις την άμυσ-νις, τῶν μύτης, της άλμυρας και τὰ μακροτέρων. Μετά το λουτρόν ε-θύθηκαν εις την πίσταν και έκλέ-ξας την καλύτερην ντίαν, έκά-ρευσαν επί μισῶν ώραν χωρίς δια-κρητή αλλαγῇ της μόδας ριπ-στεύει τὰ περυσινά, έστω και αν είναι έντελῶς καινοτόμα. Ίσα-ισα αυτά άκρηστεύει. Ένῳ αν ύπάρχη κανένα ζευγάρει παλῶ, ξεσκισμένο μπροστά στις μύτες, αυτό είναι τίς... μόδας και μπο-ρεί να φορεθῇ κι' έφέτος. Αυτά είναι τα έξωφρενικά της μόδας.

Άλλ' ό,τι και να πούμε, όσο και να εϊρυνευθούμε τὰ μον-τέρνα, αλλόκοτα παπούτσια των γυναικῶν, αὐτὰς μάς γράφουν σὺν... παλῶ των τὰ παπούτσια.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

—'Αφου κατέκτιπες και τον άέρα έθανάτωσάντες εις το πέλγας ε-ξελάσθηκαν εις την άμυσσην, έ-στεινένας και με ένα πλόημα εύ-άρεστο από την προέλευσιν, πρέσαν προς το έτοιμασθέν εν τῷ μετῴ-πρόνευμα. Έκει κατεβρόχι-σαν όλα τὰ άγασθῃ, τὰ όποια ό-λλοι έδωσαν από μακριά με το κούνη. Άντρες ύποτίλεις, έκά-πνισαν το πούτα του. Κι'όταν ή-το με την άσπρησιν σπάλν, εξο-πλώθηκε εις την άμυσσην, υπό σκίαν και τον ήπρε γλυκύτατα.

Άκόμη περιπαιχόμενον έκινσε τὸν θουμασθῖον, όταν ένέωσθη ότι κάποιος πῃν, όποιον μετ'έφερεν άντιπροσέχοντι, ένα έκτακτομύριον. Άμέσως εις κύκλον νηπιδών και νηπιδών όπληκω εις όλους τους κονδρούς, ότι είναι χαριέστα-τοι και άμυθηπικότητα, άρκεία ζυγίζονται με το ίδιον άντίδωρον.

Και οἱ, σὺν τὰς σὺνθέσις όλοι οι δυστυχισμένοι κοκκαλάδες ε-σκέποντο άνεπίσημως προς τα κομψιμένα έκτακτομύρια. Δεν ήτο δυνατόν ν' άντιπνεύθουν, και έμεις κονδρούς κῶν έκάτον άκάδων.

Και οἱ, σὺν τὰς σὺνθέσις όλοι οι δυστυχισμένοι κοκκαλάδες ε-σκέποντο άνεπίσημως προς τα κομψιμένα έκτακτομύρια. Δεν ήτο δυνατόν ν' άντιπνεύθουν, και έμεις κονδρούς κῶν έκάτον άκάδων.

Και οἱ, σὺν τὰς σὺνθέσις όλοι οι δυστυχισμένοι κοκκαλάδες ε-σκέποντο άνεπίσημως προς τα κομψιμένα έκτακτομύρια. Δεν ήτο δυνατόν ν' άντιπνεύθουν, και έμεις κονδρούς κῶν έκάτον άκάδων.

Και οἱ, σὺν τὰς σὺνθέσις όλοι οι δυστυχισμένοι κοκκαλάδες ε-σκέποντο άνεπίσημως προς τα κομψιμένα έκτακτομύρια. Δεν ήτο δυνατόν ν' άντιπνεύθουν, και έμεις κονδρούς κῶν έκάτον άκάδων.

Και οἱ, σὺν τὰς σὺνθέσις όλοι οι δυστυχισμένοι κοκκαλάδες ε-σκέποντο άνεπίσημως προς τα κομψιμένα έκτακτομύρια. Δεν ήτο δυνατόν ν' άντιπνεύθουν, και έμεις κονδρούς κῶν έκάτον άκάδων.

Και οἱ, σὺν τὰς σὺνθέσις όλοι οι δυστυχισμένοι κοκκαλάδες ε-σκέποντο άνεπίσημως προς τα κομψιμένα έκτακτομύρια. Δεν ήτο δυνατόν ν' άντιπνεύθουν, και έμεις κονδρούς κῶν έκάτον άκάδων.

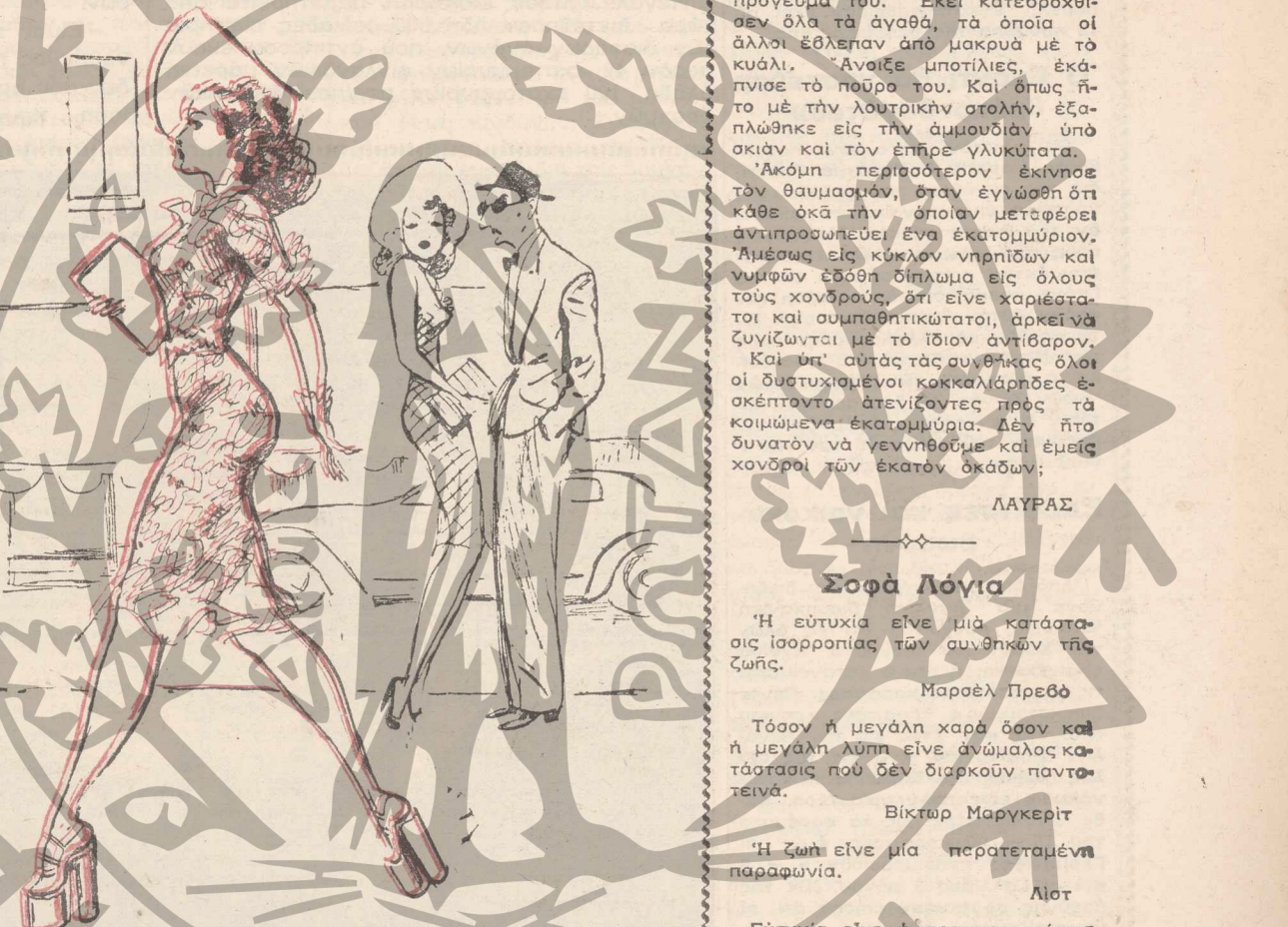
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΑΓΕΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΟΡΕΑ 1. Τριπλ

ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-83

ΑΡΙΘ. 39045



Ο ΚΟΣΜΟΣ ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

Δύο ναυάγια εις την Άπω Ανατολήν

Δύο δραματικά ναυάγια άγγέλονται εκ Σιγκαπούρης. Τό πρώτον συνέβη τυχαίως, τόν νήον των αλμπανών, όπου τή "Αγγλική" ό τριτοπλοία "Κλίμεντανκ" χωρητικότητας 5.000 τόννων, προσέκρουσεν επί κοραλλιογενούς θράκου και έθυσθη. Εις τό σκάφος βοήθειαν πού έξέπεμψε τό θωηζόμενον σκάφος άπέναντί του "Αμερικανικόν αντίτορπιλικόν "Πλιν", τό όποιον έπευπεν επί τόπου και κατόρθωσε νά σώση 66 άνδρας του πληρώματος. Τό έτερον ναυάγιον συνέβη εις τό άνωτικα της Κεϊλάνης, όπου τό Δουκικόν άτμολοιον "Αζίζια" καταστράφη εκ πυρκαϊάς. Τό πληρώμα του και οι 35 έπιβάται του εωυθσαν υπό του "Αγγλικού άτμολοίου "Καντών".

Τό τραγικόν τέλος της κυρίας Λασέλ

Ός έπιλεγροσθή ηδη ή κυρία Λασέλ έπεσε θύμα τραγικού δυστυχήματος. Ένας φύλας του κυνηγετικού περιπτέρου του Λύτεργουμπερ, εις την Κοιμητίαν του Λέστερ έπιστρέφει εις τόν πυργόν του κτηματός ευρήκε πλησίον του δάσους θαρρές τραυματισμένην και άναίσθητον την άτυχή άρίστον κρύνδα. Η κυρία Λασέλ μεταφέρθηκε εις τόν πυργόν ύπόστη έν χειρίσιν, άλλ' απέθανε χωρίς ν' αναλάβει τάς αισθήσεις της. Η κυρία Λασέλ "Ελεάνορ Λασέλ, πενήντα έξι ετών ην ήλικίαν, ήτο κόρη του άποθανόντος συνταγματάρχου Ε. Μπάλαουρ (νεατέρου άδελφού) του πρώτου κόμης Μπλάουερ και της Λαίδης θράνης Μπάλαουρ θυγατέρα του άνόδου δούκα "ου "Αρτζού. Είχε νυμφευθή τή 1915 τόν "Εδουάρδον Λασέλ, άδελφόν του κόμης Χάιουοντ (αυτύνου) της άδελφής του Βασιλέως Γεωργίου (ου) άποθανόντα τή 1935. "Εκ τών γενομένων άνακρίσεων προέκυψεν ότι ή κυρία Λασέλ δεν έπεσε θύμα τυχαίου δυστυχήματος άλλ' πτώσασα, προεβλήθησά ύπό δέξιας νεοσυμβούλου. Κατά παράδοχον αλληπτιών ή ατύχημα έθεσε τέρας εις την ζωή της, πλησίον του τόπου, όπου πρό έξαετίας ευρέθη τό πτώμα του ταγματάρχου Γκόντφρεντ "Ελεάνορ, διασημού κυ νήου, εις τόν όποιον άπτεται δέ πυργός του Λύτεργουμπερ. Οι κληρονόμοι του "Ελεάνορ ένοίκισαν τόν πυργόν εις την κυρίαν Λασέλ, έγκαταστάθειον εκεί με 13 πρόσωπα της ύπηρεσίας της.

Ο Γκάντι θα νηυοτεύση (μέχρι θανάτου)

Ός γνωστόν κατά τόν παρελθόντα Μάρτιον ό Μαχάτι Γκάντι, διά της συνήθους του μεθόδου της νηυοτείας έπέτυχεν από τόν μαχαράν του Ραϊκότ μερικάς εκατοντάς πρὸς τόν λαόν του. Άλλά πρόκεινται εκτοτε νέα διαρρήσι και ό Γκάντι άπεφάσισε νά νηυοτεύη την φοράν αυτήν (μέχρι θανάτου). "Εν τῷ μεταξύ έξ άλληλεγγύης πρὸς τόν Μαχάτι ήρκεσε νά νηυοτεύη και ό αρχηγός τών Μαιμεθανών "Ινδών Σινάφ. Οι δύο αρχηγοί, κατόπιν συνεννοήσεως έκτελέσαν την άπερνήν του στομάχου των την έ- άριαν άραν.

Καρφίτσες και νοικοκυρσύνη

Από έρευναν, την όποιαν διετέλεγε μία "Αγγλική βιομηχανική "Εταιρεία, προκύπτει ότι έξ όλων τών χωρών του κόσμου ή "Αγγλία είναι εκείνη, ή όποια καταναλίσκει τις περισσότερες καρφίτσες. Πέντε διακετομύρια καρφίτσες χρησιμοποιούνται κατ' έτος εις την Μεγάλην Βρετανίαν, ένν εις τας άλλας χώρας της Εύρώπης ή καταναλώσει είναι πολύ μικρότερη. Κάθε "Αγγλός φέρει εις τά φορεσιάτα της 15 — 20 καρφίτσες, ένν οι Γερμανοί χρησιμοποιούν 5 — 8 και οι Γαλλίδες 3 μόνον. "Εκ της έρευνής προέκυψεν έπίσης ότι οι νεωτερίζοναι γυναίκες χρησιμοποιούν περισσότερας καρφίτσες παρά την άπλοτήτα των φορεσιών των. "Αλλά τούτο, λέγουσιν οι ειδικοί, οφείλεται μάλλον εις την έλλειψιν νοικοκυρσύνης παρά εις πρακτικήν ανάγκην.

ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΑΣΣΟΙ ΤΗΣ ΚΟΛΥΜΒΗΣΕΩΣ

Η ΧΒΕΓΚΕΡ
Η άνευ στέμματος βασίλισσα της κολυμβήσεως, ή Δανίς πρωταθλήτρια πού κατέχει 30 ρεκόρ του κόσμου, φαίνεται ότι δεν θα κρατήσει επί πολύ τούς τίτλους πού με τόσων άκατάσχετων όρμην απέκτησε. Πρό έβδομάδος ή Ράγκυλδ Χβέγκερ κατέρριψε τόν παγκόσιον ρεκόρ της κολυμβήσεως 220 γυαδών έλευθ. με τόν θαυμασίον χρόνον 2:22.6 κατά 7 δευτερόλεπτα καλύτερον του προηγούμενου ρεκόρ. Τό περίεργον δεν είναι ότι ή Χβέγκερ κατέρριψε ρεκόρ παγκόσιον, άλλ' ότι μία άλλη Δανίς κολυμβήτρια, ή μόλις 16ετις "Ελβι Σέρενσεν, όπελείσθη της Χβέγκερ μόλις κατά 1 δευτερόλεπτον εις 6 δέκατα. Η Χβέγκερ ήρκεσε ν' άνυσουρή, διότι έλλειπε εις τό πρόσωπον της νησάρας "Ελβι την αντίπαλον πού έφθασεν ήδη.

Η ΣΕΡΕΝΣΕΝ

Η έτέρα παγκοσμίου φήμις Δανίς κολυμβήτρια "Ιγκε Σέρενσεν είναι σήμερα μόλις 15 έτών, εκολυμβήσας δε τις 200 γυαδές προσβίλλει εις χρόνον 2:43.9. Αδελφόμενός της άκόμη ευρισκόμεθα εις τας άρχάς της αϊσίν, θεωρείται βέβαιον ότι έντός ολίγου θα καταρριφή υπό της Σέρενσεν το παγκόσιον ρεκόρ τών 200 γυαδών προσβίλλας, πού κατέχει ή "Ολλανδία Βάαμπεργκ με 2:41.4.

Ο ΜΠΟΡΓΚ ΚΑΙ Ο ΟΛΣΟΝ

Ό νεαρός Σουηδός κολυμβητής Πέρ "Ολοφ "Ολσον, δια τόν όποιον εγνώρισαν πρό καιρού ότι σύντομα θ' άποθή έπικινδύνος, ήδη έκ μόνον κατέστη τοιαύτος άλλ' έπέτυχε και την πρώτην σεράβαν νίκην επί του νεαρού έπίσης πρωταθλήτου της Σουηδίας Μπέργκ Μπόργκ. "Ο "Ολσον κατέρριψε τό ρεκόρ τών 100 γυαδών της Σουηδίας πού κατείχε ο Μπόργκ με 53.4, εις τόν θαυμασίον χρόνον 52.8. "Ο Πέρ "Ολοφ "Ολσον θεωρείται σήμερα εις από τούς πλέον ύπολογισμούς κολυμβητάς της Εύρώπης.

Η 12η ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Φαίνεται ότι πολλές χώρες, πολλά χιλιάδες φιλάθλων από όλα τά μέρη του κόσμου θα μείνουν έξω του νυμφαγώνος της 12ης "Ολυμπιάδος του 1940, πού θα τελεσθή εις τό Χέλιγκκι. Κατά τας άνακοινώσεως της "Επιτροπής "Ολυμπιακών αγώνων της φινλανδίας, μέχρι στιγμής κατέστη δυνατόν νά έξευρεθώιν μόλις 90 χιλιάδες κλήναι διά τούς ξένους έπισκεπτάς των άγώνων. "Εκ τών 90 χιλιάδων έπισκεπτάων, δια τούς όποιους έξασφαλήσαν οι άνωτέρω κλήναι, οι 24 χιλιάδες θα μείνουν εις τά ξενοδοχεία κ.λ.π. της πρωτεύουσας, 4000 θα διαμείνουν εις τά προάστεια, 32000 θα παραμείνουν έντός μεγάλων άτμολησιών, 10000 άτόμων έξασφαλήσιν ή παραμονή εις διαφόρους οικογενείας του "Ελσινγκκι και 20000 άτομα θα μείνουν εις τά καταλήλως διαρρυθμιζόμενα σχολεία, λέσχαις κ.λ.π. της φινλανδικής πρωτεύουσας.

Μεγάλη ζήτησις εστιαρίων παρατηρείται από τάρτα. Διετέθησαν ήδη 500 χιλιάδες εστιαρία

πρὸς διάφορον άγώνων, πού άντιπροσωπεύουν ποσόν 42 εκατομμυρίων φινλανδικών μάρκων, διαδή 120 εκατομμυρίων περίπου έλληνικών δραχμών.

ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Τά θέματα πού θα άπασχολήσουν τά μέλη του "Ολυμπιακού συνέδριου, πού συνέρχεται κατ' αούτα εις τό Λονδίον, παρουσιάζουν ένδιαφέρον. Οι σύνεδροι θα συζητήσουν περί της εισαγωγής εις τό πρόγραμμα τών αγώνων του χόκευ, έκεί επί πάγου ή χόρτου, άλλα με πέδιλα. Τό πεδολοχόκευ είναι γνωστόν εις τας "Αθηνάς, όπου υπάρχουν μερικά ομάδες. Άλλο θέμα είναι άν θα γίνη δεκτή ή τέχνη του κινηματογράφου ως είδικόν άγώνισμα μεταξύ τών άλλων καλλιτεχνικών άγωνισμάτων και άν θα δίδωνται βραβεία εις τούς διακρινομένους ρεζιζέρ τών φίλμς. Τά δύο κυριώτερα θέματα είναι τά έξής: Πρώτον, νά διατυπωθή έκ νέου ό όρισμός του φιλάθλου. φαίνεται ότι τά τελευταία έτη ή φιλαθλος ιδιότης τών αθλητών των διαφόρων κρατών, κατέστη πολύ έλκυστική ύπόθεσις και διά τούτο οι σύνεδροι καλούνται νά προσαρμόσουν τόν όρισμόν του φιλάθλου πρὸς τά πράγματα, όπως έδημιουργήσαν τελευταίως. Δεύτερον, εις ποίον κράτος θ' άνατεθή ή όργάνωσις της "Ολυμπιάδος το 1944, δεδομένου ότι την ύποψηφιότητα διεκδικούν κατά πρώτον λόγον οι πρωτεύουσαι: Λωζάννη, Λονδίον, Ρώμη, "Αθήναι και ή πόλις της "Αμερικής Νητ- τρώι. "Ας ίδωμεν τί άριθμόν έλκυστικῶν θα λάβη ή έλληνική πρωτεύουσα.

ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

Ό Αιγύπτιος "Ιμπραήμ Σάμιον είναι πρωταθλήτης του κόσμου εις την άρειν βαρών. Την παρελθούσαν έβδομάδα κατέρριψε τό παλαιόν παγκόσιον ρεκόρ τών 141 κιλών, άνωθώσας βάρη 151 κιλών. "Αν τώρα σημειώση κανείς, ότι ό "Ιμπραήμ Σάμιον είναι μόλις 25 έτών, θα συμπεράνι δικαίως, ότι ό αθλητής αυτός θα δύνηται νά καλύτερευσθι το ρεκόρ αυτό και νά διακαλογήσθι την φήμην, ότι ή Αίγυπτος θεωρείται εις ή χώρα ή διαβέβαιος τούς καλύτερους αθλητάς της άρσεως βαρών από όλον τόν κόσμον.

"Αλλ' ό "Ιμπραήμ Σάμιον έχει ένα μεγάλο παράπονον. —Με μεγάλην δυσκολίαν προπονούμαι, λέγει ό ίδιος. Τό έπάγγελμα μου διόλου δεν με βοηθεί εις την προπόνησιν, ένν άλλοι αθληταί βοηθούνται. Οι έφημεριδοπώλαι, π.κ., ήμπορούν νά είναι όρμηεις έντοχες, ένν εγώ; —Και τί έπάγγελμα έχετε; ήρώτησαν τόν "Ιμπραήμ Σάμιον, πρωταθλήτην της άρσεως βαρών.

—Είμαι χρυσόκοξ, άπνιπτησεν ό παραπονούμενος πρωταθλητής και τό έπάγγελμα μου δεν μου παρσέκει ποτέ την εύκαιρίαν νά ύψώω βάρη... χρυσού!

Φερεντζάβας - Ούιπεστο

Κατά τούς άγώνας του Ούγγρικού έπαγγελματικού Πρωταθλήματος αϊ δύο άνωτέρω Ισχυρότατοι ά- μάδες συννητήθησαν 26 φορές έως τώρα. "Από τούς 26 αιώνας άγώνας 10 έκέρσισαν ή θράνη, 6 ή Ούιπεστο και οι ύπόλοιποι 10 έλξαν ίσοπαλοι.

Τά τέρατα 48:40 ύπέρ της φερεντζάβας. "Από τούς παίκτας τών δύο Συλλόγων ό Τόλντι κατέχει τό ρεκόρ της συμμετοχής εις τούς τούς περισσότερους άγώνας "Κντέρμυσι" τών δύο ομάδων. Πρώτη φορά πρωταθλητής τῷ 1929 κατά της Ούιπεστο. "Εκείσε δηλαδή έφείτος τά 10 χρόνια.

Έφείτος ή φερεντζάβας έκέρδισε και 3:1 τών πρώτων αγώνων Πρωταθλήματος, ένν τόν τῶν παρελθούσης Κυριακής έτελεώσαν ίσοπαλον 3:3.

"Από τούς παίκτας της νίκης τῷ 3:1 δεν ήγνωρίσθησαν κατά τόν τελευταίον άγώνα άρκετοί. Οι Χάντ- Πόλκινγκ Σάροσι Δρ., Κίς και Κέμεν. "Ολοι γνωστοί μας.

"Από την έποχή της καθιερώσεως του επαγγελματισμού εις Ούγγραν ή φερεντζάβας έδωσε 289 άγώνας Πρωταθλήματος. "Εσημείωσε 221 νίκας, 32 ήττες και 36 ίσοπαλίες.

"Εδωσε 1055 τέρατα. "Ελαβε μόνον 366.

"Η Ούιπεστο έδωσε 290 άγώνας έ- κέρσιος 207, έλασε 39 και έφερε 45 ίσοπαλους. "Εδωσε 941 τέρατα και έδέχθη 370.

"Όταν οι κατάδικοι γίνονται ποδοσφαιριστά...

Κατόπιν της άποδόσεως 15 καταδικών, ό διευθυντής των φυλακών Ραϊσδωλλ της Γερμανίας ("Ηνωμένη Πολιτεία) άπεφάσισε ν' άπαγορεύσθι τας αθλητικές παιδιές έκ τών τούτων της φυλακής. Αι "Αμερικανικοί φυλακάί άργαίνων ομάδας ποδοσφαίρου, μπαινό-μπάλλ, τένις κλπ. Μεταξύ τών αθλητικών ομάδων των διαφόρων φυλακών διεξάγονται άγώνας εις τούς όποιους παρίσταται και οι κατάδικοι άλλων φυλακών. Τελευταίως ή όμας μπαινό-μπάλλ των φυλακών Ραϊσδωλλ, ή όποια είχε μεταβή εις τό Μπρόνοβιχ δια νά άγωνισθή έναντίον της ομάδας των έκεί καταδικών έπεισθή έναντίον τών δεσμοφυλάκων κατά την έπιστροφήν και πάντα τά μέλη της κατόρθωσαν νά άποδόσουν.

"Ένα σπίτι με 15 δωμάτια έπωλήθη αντί... 10 λιρών εις τό Λονδίον!

Είς ένα πλειστηριασμόν, ό όποιος έγινε εις τό Λονδίον πρό ήμερών έπωλήθη μία οικία αντί... 10 λιρών. Η οικία αυτή είκον άγροσθή, δια λογαρισμών μιας γυναίκας, της όποιας ή τούτησ δεν ήτο δυνατόν νά γνωστή. Η έν λόγω οικία ήλαζε ιδιοκτητήν, διότι επί 60 περίπου έτη είχε μισθωθή πρὸς ύπενοίκισιν πρὸς 200 λίρας τό έτος. Τό ίδιον και τά τρία πατωμάτα της άποτελείσθαι από τέσσαρας αίθουσας ύποδοχής, 11 κοιτάνας και 2 μπάνια. Είς τό ύπόγειον ύπάρχουν ή κουζίνα, τό πλυντήριο, ένα άλλο μπάνιο και πολλά άλλα βοηθητικά δωμάτια. Παρόμοια παρελθόντα τοιαύτων πλειστηρισμών ύπάρχουν πολλά. Τελευταίως κάποιος Σκώτος νύναρσεν αντί... μιας πέννας ένα τετραγώνιον με άρκετά καταστήματα, άποσπρόντα έτησίως εισόδημα 520 λιρών. Η μόνη διαφορά, τόνσον εις την τελευταίαν, όσον και εις τήν προηγούμενην περίπτωση, και εις άλλας του είδους αυτού, είναι ότι τά έν λόγω άκίνητα έμ- ρύνονται με τεράστια κέρδη. Τῷ 1933 έπωλήθη έν από τά καλύτερα μέγατα του Λονδίνου αντί 800 λιρών. Πρό 35 έτών δια τό μέγεθος του το πρώτος ύποκόμιος ή συντροπή έπλήρωσε 30.000 λίρας!

Φερεντζάβας - Ούιπεστο

Κατά τούς άγώνας του Ούγγρικού έπαγγελματικού Πρωταθλήματος αϊ δύο άνωτέρω Ισχυρότατοι ά- μάδες συννητήθησαν 26 φορές έως τώρα. "Από τούς 26 αιώνας άγώνας 10 έκέρσισαν ή θράνη, 6 ή Ούιπεστο και οι ύπόλοιποι 10 έλξαν ίσοπαλοι.

Τά τέρατα 48:40 ύπέρ της φερεντζάβας. "Από τούς παίκτας τών δύο Συλλόγων ό Τόλντι κατέχει τό ρεκόρ της συμμετοχής εις τούς τούς περισσότερους άγώνας "Κντέρμυσι" τών δύο ομάδων. Πρώτη φορά πρωταθλητής τῷ 1929 κατά της Ούιπεστο. "Εκείσε δηλαδή έφείτος τά 10 χρόνια.

Έφείτος ή φερεντζάβας έκέρδισε και 3:1 τών πρώτων αγώνων Πρωταθλήματος, ένν τόν τῶν παρελθούσης Κυριακής έτελεώσαν ίσοπαλον 3:3.

"Από τούς παίκτας της νίκης τῷ 3:1 δεν ήγνωρίσθησαν κατά τόν τελευταίον άγώνα άρκετοί. Οι Χάντ- Πόλκινγκ Σάροσι Δρ., Κίς και Κέμεν. "Ολοι γνωστοί μας.

"Από την έποχή της καθιερώσεως του επαγγελματισμού εις Ούγγραν ή φερεντζάβας έδωσε 289 άγώνας Πρωταθλήματος. "Εσημείωσε 221 νίκας, 32 ήττες και 36 ίσοπαλίες.

"Εδωσε 1055 τέρατα. "Ελαβε μόνον 366.

"Η Ούιπεστο έδωσε 290 άγώνας έ- κέρσιος 207, έλασε 39 και έφερε 45 ίσοπαλους. "Εδωσε 941 τέρατα και έδέχθη 370.

ΤΑΞ' ΔΙΑ Σ' ΕΞΩΤΙΚΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ

ΑΙ ΟΛΛΑΝΔΙΚΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑΙ

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΑΙ ΠΕΡΙΟΧΑΙ ΟΠΟΥ ΑΦΘΟΝΟΥΝ ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΥΛΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΞΩΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Μία από τις πλουσιώτερες περιοχές του κόσμου είναι, από πάσης άπόψεως, τό άποικιακόν όλλανδικόν κράτος, τό όποιον ή μικρά "Ολλανδία έδημιούργησε πρό τινών αιώνων και κατόρθωσε νά διασώρη και από τούς ναπολεντέους πολέμους και από τας μετά της "Αγγλίας διαμάχας της. "Αποτελείται από τά πέντε μεγάλα νησιά, την Σουμάτραν, την Γιάβαν, την Σελαμπές, την Μπόρνεο, κατά τό μεγαλύτερον τμήμα αούτα και την νέαν Γουινέαν. Έκτός αούτων όμως, τό "Αρχιπέλαγος πού άποτελεί την μεγάλην και πλούσιαν άποικίαν, την γνησθήν υπό τό όνομα "Ολ-

ανδική "Ανατολική "Ινδία", περιλαμβάνει και πλείστας άλλας μικροτέρας νήσους με συνολικόν πληθυσμόν άνω τών 60 εκατομμυρίων κατοίκων. Η μικρά "Ολλανδία μόλις είναι μεγάλη σαν την βορειοδυτική άκρη της Νέας Γουινέας, ό πληθυσμός της δε έξ όκτώ εκατομμυρίων κατοίκων, άποτελεί μόλις τό έν άγρόν του πληθυσμού τών "Ολλανδικών "Ανατολικών "Ινδιών.

"Ολλανδρον τό "Αρχιπέλαγος

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΟΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΙΟ- ΕΝΘ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ

Μεταξύ τών βασιλικών έξορστων, οι όποιοι εργάζονται διά νά ζήσουν, είναι και ό αρχιδούξ Οραγκισκός "Ιωσήφ, ευρισκόμενος σήμερα εις τό Λονδίον μετά της σύζυγού του. Είναι βίος του διεκδικούντος τών θρόνων τών "Αψβούργων άρχιδούκος "Θωμάς και ταξίδευει άνά τόν κόσμον προς έμπνευσήν του διεθνούς τουρισμού. Τελευταίως άπεστρέφεν από τας "Ινδίας, όπου έκαμε διαλέξεις περί της "Αγγλίας και της "Ολλανδίας, "Υψηλός, μελαχροίνης ήλικίας άις μόλις 30 έτών, ό αρχιδούξ Οραγκισκός "Ιωσήφ έπαιτογγραφέτης "Ισπανός ύπόκοξ από το 1937.

Οι πρόγονοι του είναι "Ισπανοί, είναι δε ό ίδιος κερματός έξάστροφος του τέως βασιλέως της "Ισπανίας "Αλφόνσων. "Από της εκρήξεως του έμφυλιου πολέμου διαμείνει εις τας Κάννας. Είναι έμμερος άπερσφόρος, και έχει δίπλωμα πλόντον, καθώς έπίσης και την άδειαν μεταβιβάσεως θραυκων κυμάτων, διότι έχει έξουσίαν εις την άσύρματον τηλεγραφίαν.



Τύπος κατοίκου της "Ιάβας

δτι άλλοτε τά μαχαρικά έπαιζαν σπουδαίον ρόλον εις τό παγκόσιον έμποριον. Τόν ρόλον αυτόν όμως τών έχουν κάσει πρό πολλού και ή πλουτοπαραγωγή του Μαλαιικού "Αρχιπέλαγους έπεκτείνεται σήμερα εις πλείστα άλλα προϊόντα μελίστης άξίας εις την παγκόσιον οικονομίαν. Μεταξύ αούτων, δέκα είναι τά κυριώτερα, τά ό- ποία άποτελούν άλλως τε και τά 4/5 τού όλου εξαγωγικού έμπορίου τών "Ολλανδικών "Ινδιών, τά άκόλουθα: Τό ελαστικόν, τό πετρέλαιον και τά παραγγαία αυτού, ό κασσίτερος, ή ζάχαρη, τό σοδά, τά προϊόντα τών φοινικελαιού και οι φυτικοί ίναι.

Η παραγωγή, ή έντατική μόλιστα, τών προϊόντων αούτων, άνεπτυχθή ιδίως από τούς Εύρωπαίους και ό από τούς "Ολλανδούς, τούς όποιους βοήθουν άρκετοί "Αγγλοι. Διά ν' άναπτύξη κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται, άς λάβη ύπ' όψιν ότι ή Βρετανική Μαλαισία και οι "Ολλανδικαί "Ινδία είναι οι σκεδόν άποκλειστικοί προμηθευταί του παγκόσιου έμπορίου της κασσίτερου πού είναι ό σημαντός. Τα πλείστα έχουν, φυσικά, μεταξύ τών άλλων αούτων νήων την εύκρείαν κινήσεως την όποιαν έχουν εις την άνοκτική θάλασσαν, έως άσπαστον πρὸς τήν άφ' ής κανείς την σπουδαίοντα τών προϊόντων πού άναφέρονται,

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Τό γάντι σήμερα τείνει να γίνει απαραίτητο είδος. Και η επικράτησις του αυτή θυμίζει τις πολλές μεγάλες του δόξες. Γιατί, το μικρό αυτό εξάρτημα της ένδυμασός, έκαψε άλλους πολύ μεγάλους εκτιμήσεως και έπαυσε ένα από τους κυριότερους ρόλους στη κοσμική ζωή.

Όταν ο όλλιππος Γ' έπονέφερε στην Ίσπανία τη μεγάλη δούκισσα Μαργαρίτα, την όποιαν έπρόκειτο να παντρευθί, της προσέφερε, μεταξύ άλλων βασιλικών δώρων, και διακόσια ζεύγη πολυτίμων γαντιών, στολισμένα από δυο διακεκόντες χρυσά κουμπιά τό καθένα.

Η βασίλισσα της Άγγλίας Έλίζαβέτ, που έτρεφε ένα εξαιρετικό ένδιαφέρον για τό μάδα και ήταν μία από τις πιο θερμές της υποστηρίκτριες, φορούσε πάντα γάντια από χρυσά δερμα γοργονιμένα από άσπρα σερπίτια και κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων με τους ύπουργούς της, ενώ άποφάριζε για την τύχη ατόμων και λαών, έβγαζε και ξαναβάζε τό γάντια της, κάνοντας έτσι να θαυμάσουν όλοι τό χέριο της που ήταν τόσο άφιας, και τό γάντια που ήταν μιάς έντελώς βασιλικής κομψότητας.

Τό ντύσιμο του χεριού με γάντια άποτελούσε πάντα ένα γνωρίσμα της κοκεταρίας. Οι ζωγράφοι όλων των εποχών δεν παρέλείψαν να προσέξουν αυτή την εκδήλωση της γυναικείας φιλορεατισίας. Αυτό φαίνεται θαυμάσια στους καλύτερους πίνακες των μεγάλων καλλιτεχνών της Άνγκεννάσεως, του Βελόκουσε, του Ροβινεας και του Βαν Νάϊκ που θεωρούνται και δάσκαλοι της υπέρτατης κομψότητας.

Ο φεμινισμός ύπέστη στην Άμερική ένα φοβερό πλήγμα εξ άφορητις της άπολύσεως της θίκαστινας κυρίας Νόρκε. Ή κυρία αυτή παρεμπιφθό ένδιαχως σε δική για διάφορες υπερέσεις και δυσκολίες. Μεταξύ άλλων η κυρία Νόρκε κατηγορείται για κάποιον εκδισισμό, μία έξαφάνισι καστικών πρακτικών, καθώς για ύπερβολική άυστηρότητα έναντι των άρριμένων προσώπων ή ύπερβολική έπιεικία άπέναντι άλλων.

Τό σπουδαιότερο, όμως, άπ' όσα κατηγορείται, είναι ότι, έν άννενοήσει με άλλους έπτά δικαστές των Ήνωμένων Πολιτειών, άπέσπελλε συστηματικές κορίσια καλών οικογενειών σε άουλα άνθρώπων γυναικών, κάθε φορά που ούτε ή νέα, ούτε οι συγγενείς της δεν ήταν σε θέση να πληρώσουν τό ποσό που οι λαοφροί αούτοι δικαστάι τους ζητούσαν για να τί άπαλλάξουν από την κατηγορία.

Στό Άούστερλιτε έτοιμάζεται μία («Έκθεσις Ναπολέοντος», της όποιας τάς έγκαινια θα γίνουν προσεχώς.

Μεταξύ των περιέργων και ένδιαφερόντων σουβενιρ που θα έκτηθούν περιλαμβάνονται και διάφορα κομμάτια ένός σκακιού, με τό όποιο ό αυτοκράτωρ έπαίξε στην Άγία Έλένη.

Τά κομμάτια αυτά είχαν στολή στο Ναπολέοντα από κάποιον παλαιό άξιωματικό του και ήταν κομψά. Και ό μεγάλος εξόριστος έπαίξε τόσα παιχνίδια με τις φιγούριτες εκείνες χωρίς ποτέ να καθορθών ν' άνακαλύψει τό μυστικό τους; Μέσα στην κουφέλα τους ήταν κρυμμένο ένα σκαβίό για να άποδράσει από την Άγία Έλένη!

ΠΑΛΗΟ ΒΙΟΛΙ

Άκουσε τ' άπόκοσμο, τό παλιό βιολί μέσα στη νυχτερινή σιγαλιά του Άπρίλη, στο παλιό κουφάρι του μία ψυχή λαλεί με τ' άχνά κι άπάρθενά της άγάπης κείλη.

Και τ' άπδόνι τ' άγρυπνο και τό ζηλεύτο ζήλεψε κι εώσπασε κι έσκυψε κι έστάθη για νά δει περήφανο τί πουλί είν' αυτό που τό λέει γλυκύτερα της καρδιάς τό πάθη.

Άς κι ό γκιώνης τ' άχαρο, τό δειλό πουλί, με λαχτάρ' άπόκρυψη τό στερά τινάζει και σωπαίνει άκούοντας τό παλιό βιολί για νά μάθει ό δυστυχός πώς ν' άναστενάξει.

Τί κι' άν τρώη τό ζύλο του τό σαράκι; Τί κι' άν περνούν άγύριστοι χρόνοι κι' άλλοι χρόνοι; Πιό γλυκεία και πιό άμορφη και πιό δυνατή ή φωνή του γίνεται, όσο αυτό παλιώνει.

Είμ' έγώ τ' άπόκοσμο, τό παλιό βιολί μέσα στη νυχτερινή σιγαλιά του Άπρίλη, στο παλιό κουφάρι μου μία ψυχή λαλεί με της πρώτης νιότης μου τό δροσάτα κείλη.

Τί κι' άν τρώη τό σπλάχνα μου τό σαράκι; Τί κι' άν βαδίζω άγύριστα χρόνο με τό χρόνο; Πιό γλυκεία και πιό άμορφη και πιό δυνατή γίνεται ή άγάπη μου, όσο έγώ παλιώνω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΜΙΑ ΒΡΑΔΥΑ Σ' ΕΝΑ ΚΕΝΤΡΟ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΖΑΝΣΚΥ

Ένας παράξενος τύπος μπήκε στο καμπαρέ. Κιτάζε γύρω του μένα σθυμένο έλέμιο κι' ύστερα πήγε σιγά-σιγά και κάθισε σε μία έλευθερη θέσι. Κατό συνήθεια, μόλις έμπαινε κανένας πελάτης, οι γυναίκες του (Μιρουάρ) έτρεχαν μισόγυμνες και τον περιεκύκλωναν. Ούτε καν κουνηθήκαν, όμως, άλέποντας τον τύπο που μπήκε. Προτού άκόμα πα-αγγείλει τίποτε, τό γκαρσόνι μόνο του πήγε κι' άφισε μπροστά του ένα μικρό ποτήρι μύρρας. Κάποιον μου θυμίζει αυτός ό τύπος.

Τόν είχα ξαναδεί στο ρωσικό έξωδιμοπλήσιο του (Μπουλνάρ Σεμσαστοπόλ). Είχε μπη την άρα άκριβώς που ένώ παράγελνο («ακούακω») για τη φιλενάδα μου την Όλγα.

Έδωσε ένα μικρό μετάλλιο δοκείο στον υπάλληλο και ζήτησε γαλλικά με άρεκέτό άμως φανερό ρωσικό τόνο:

— Μοι δινετε παρακαλώ, ένα μισο φράγκο... αυτό... πώς τό λένε; μπόρε; μπόρε;...

Όταν έφυγε κρατώντας εύλαδικά μέσ' οτά χέριο του τη σούπα που άχνιζε, τέ γκαρσόνι, σπώνοντας τους άμους, μου είπε:

— Η ίδια ή ιστορία κάθε μέρα. Αυτός ό κόμης Όστρόβσκυφαν τάζεται πώς δεν τον άναγνώριζουμε κάτω άπ' τό πράσινο καπέλό του, και τη γαλλική του όμιλία.

— Όιος νά κρύβεται έπειδή ντρέπεται την κατανά του, είπα έγώ.

— Όί άχι. Κρύβεται, μάλλον, για μία ύπόθεσι που δεν έχει μαθευθεί τό Παρίσι. Τόν Ία-νούασιό του 17, λίγο πριν όλο φωνηθεί ό Ρασπουτίν, έλν ή Ρωσία άναστατώθηκε μαθαίνοντας

τόν φοβικό τρόπο που μεταχειρίστηκε αυτός ό άνθρωπος για νά εκδικηθεί τη γυναίκα του, που τήν είχε πιώσει έπ' αυτοφώρ με τον έραστή της.

Σάν δημοσιονόμος ένδιαφέρεθα γι' αυτή την ύπόθεσι. Και τώρα που ξαναδύσκα τον τύπο μου σκέφθηκα πώς αυτή τη φορά δεν έπρεπε να τούς σπαύλους, τούς έδωσα σε κάτι κρίκους, τούς ξεγύμνωσα έντελώς και, άφου άσπασαν τούς πάγους που σκέπαζαν τη θρύσι, γέμισαν τούς κουβώδες.

Τό γκαρσόνι έφερε κι' άλλη μύτρα. Αυτή τη φορά όμως ό συνουμλιτής μου ούτε τον πρόσεξε.

— Ήταν μία παγερό σελινοφώτιση νύχτα του Άννουορίου, συνέχισε. Κάτω άπ' τις πορφυρές λάμψεις των δάδων που άντανακλούσαν επάνω οτά κροσσταλισμένα νερά, οι νυμφοί έρασταί έμοιαζαν να ήταν ζώε μάρο.

Οι ύπνιρέτες οτά πρόσταγμα του άφέντη τους άρχισαν να τους ρίχνουν παγωμένο νερό πρώτα οτά πόδια, μετά οτίς κνήμες και σιγά-σιγά όλο και πιο επάνω... Ένα στρώμα πάγου άρχισε να σκηματίζεται γύρω άπ' την σάρκα τους, φυλακίζοντας τήν. Η άσχημη πεδιάδα άντικουόσε ως πέρα, μακριά, άπ' τό σύρλασμάτα των ένόχιων Σιγά-σιγά όμως τά σώματά τους κλειδωθήκαν μέσα ο' έναν άγχο πάγου και σάπασαν για πάντα.

Ο άνθρωπος με τό πράσινο καπέλλο σάπασε. Κιτάζε τις γυναίκες γύρω του και ψιθύρισε: — Πιότεψτε με. Με τό νά σκοτώση κανείς, δεν βρίσκει τη λήθη. Δεν ύπάρχει μαετυρικώτερος έρως από τό νά άγοράσει κανείς μία πεθωμένη!

ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΖΑΝΣΚΥ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Μερικοί ίατροί εις τό Λός Άντζελες εξέλεξαν όκα πωλητριάς καταστημάτων και όκα δευτερεύουσ ήθροποιούς του κινηματογράφου — άλλες κορμιμαμένες, φυσικά, και ύγιείς — τούς έδωσαν να φορέσουν γάντια από καουτσούκ και ένεκίρισαν εις κάθε μίαν ένα πιότο άποστειρωθέν εκ των προτέρων. Κάθε μία από τάς νεώιδας άπέδωσαν ένα φίλημα επάνω εις τό πιότο. Τά έίκοι πιότο άπέσταλσαν άμέσως εις ένα μικρό, ολογικό ένργαστήριον. Και εύρέθη ότι με κάθε φίλημα είχαν άποτεθή 20-500 άποικίαι μικροβίων! Μετά δύο ημέρας είχαν πολλάπλασιασθή κατ' άναλογίαν μιάς γενεάς ά νά 20 λεπτά της ώρας!

Τά Πυρναία θ' άνταγωνισθούν την Σκωτίαν; Εις διάφορα γαλλικά χωρία έκυκλοφόρησαν ή φήμη περί έμφανίσεως ένός τετραπύδου ζώου, τό όποιόν έχει εξέθει μάλλον την περιέργειαν περά των φέδων των κατοίκων. Πρό τινας εις τό δάση που περιβάλλουν τό Όσσην, γραφικήν πρωτεύουσιν έπαρχίας μετεξεί των γαλλικών πόλεων Τάρν και Λούρδης, έχει κάποι την εμφάνισιν του ένα ζώον, τό όποιον, όπως τό περιέγραφον διάφοροι αξιόπιστοι μάρτυρες, δεν ύμοιάζε με κανένα γνωστόν ζώον. Κατ' αυτές είδε πάλν τό τέρας έρικός εκ πολύ μικρός άποστάσεως και τό περιέγραψε ως έής: ύμικος 1.75 μ. περίπου, μάκρος συνήθους σκύλου, κεφαλή μεγάλη σούρας, χρώμα τεφρόν και κτριανόπιν. Τό ζώον έφαίνεται ότι είχε τέσσαρας πόδας και εξέδιδεν όπως οι θάττακοι. Δυστυχώς ό χωρικός δεν ήτο άπληροσφύς και δεν έτόλμασε νά τό καταδώσει, πρόκειται όμως νά άργυνωθεί ένέρως εις τήν άνέρεσιν και ούτως ήτοι τό ύποθετικό αυτό άπογόνου του Ιουανόδοντος.

Η «Επιτροπή του Πράσιου της Στέφωσης», της όποιας έπίτιμος πρόεδρος ήνε ή βασίλισσα της Άγγλίας, έδωκεύσε κατ' άνάγκαν πλήρη κατάλογον των δένδρων τεύσεων που έγιναν εις την Άγγλιαν και εις άλλας χώρας εις άνόμνησιν της στέφως της Α. Μ. του Βασιλέως Γεωργίου δού, Ό τό μος, έκτυπώεις εις τό τυπογραφείο του Πανεπιστημίου της Κοντα θρυβας, περιέχει πρόλογον του λόδου Κρόφορντ, τονίζοντας ότι οπα τάςως άνδρσιν μετέκοον εις την άναμνηστικήν αυτήν πράξιν. Έκστομύρια παντελής δένδρων έφύτευθησαν εις τας Ήνωμενές Πολιτείας, Ό Πρόεδρος Ροζβέλτ και ή σύζυγός του έφύτευσαν δύο ευρωπαϊκάς φυλλώδας εις τήν κήπον του Λευκού Οίκου, άντηρήσαν δέ έπ' αυτόν δύο άντιμιστική πλάκες.

Σκεπτικός με τούς καλλιτεχνικούς πίνακες της Ίσπανίας, οι άποιοι εύρίσκοντο εις τό μέγαρον της Κ.Τ.Ε. έν Γενεύη, οι έσημεριδες της Μοδρίτης γράφουν ότι όλοι άπεστέλλαν εις την ισπανικήν πρωτεύουσιν. Άς γνωστόν, τούς πίνακες αυτούς οι έυρώποι, κατά την τελευταίαν φάση του πολέμου, τούς άπέστειλαν χάριν άφροελίας εις την Γενεύην. Αι Ισπανικά άρραπ' των γαλλοισπανικών συνόρων τούς παρελάσαν έντός 265 κιθωτών, τά όποια έφορτώθησαν έπ' τεθωρακισμένων τραινου. Τά κιθώτια αυτά περιείχαν κα ταλαντούς και άραγανικούς πίνακες και μερικούς άνθρωπους εις ιδιωτικά συλλογας, πλιν των άριστουργημάτων του Μουσειου του Πράδο.

Η τακτοποίηση των έργων αυτών δά άποσπηση άρεκτάς ημέρας. Μέχρι τίς σιμημής έξήλθησαν εκ των κιθωτών ές πίνακες του Βελασκέθ, εις τό Ραφαήλ, τέσσαρες του Μουρίλλο, πέντε του Τισανου, τέσσαρες του Γκόγια και έξ του Γκρέκο. Παρελήθη έπίσης και μέρος της Ισπανικής συλλογής του δούκους της Άλμπας.

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΜΑΣ ΧΡΟΝΩΝ...



Μία ρυθωμένη μορφή, περιδεσμένη τον λευκόν φαντοστέφανον του γήσους, στέκει στο βάθος των παιδικών μας άναμνήσεων. Είνε σαν νά διαπύουμε από την μακρινήν εκείνην ηλικίαν της άφελείας την άνάμνησι του προστάτου μας άγγέλου. Τόσην στοργήν και γλυκύτητα έσκόρπιζε ή παλαιά εκείνη μορφή. Ήταν ή γιαγιά μας.

Άπό τά κείλη της άκούσαμε τό πρώτο ναυούρισι. Έφρουρσε έπ' ώρες τον ύπνο μας, καθισμένη με άγίαν ύπομονήν δίπλα στο λίκνο μας. Μας έδίδε τά πρώτα λόγια. Μας καθυδύνησε στο πρώτα μας άήματα.

Ευτυχώς όσοι έγνώρισαν για γιά Έγνώρισαν τό άγνότερον είδος άγάπης και στοργής. Ή άγάπη, που τρέχει ή γιαγιά, για τό έγγονάκι της, είναι άγελική. Ή υπήρξε πολύ συχνά φάνει σε πασοφόρες, οι όποιες παρουσιάζουν άτόμους με ταπεινούς. Την μία άρα καταβόρθιζε με τρελλά φίλια τό παιδί της και την άλλη τό δέσνει. Της γιαγιάς ή άγάπη έχει μία θεία ημερία. Της γιαγιάς τό χέρι ποτέ δεν κτυπά. Μονάχα καίθευει. Όταν έλπει κανείς μία γρηούλα, να κρατή στην άγκαλιά της τον μικρό έγγονό της, μπορεί να πη: — Έτσι θ' άγαπούς στην χώρα των Μακάρων...

Χρωστούμε στην γιαγιά μας την πρώτη εικόνα της καλωσύνης, που σκηματίζουμε άπ' αυτόν τον κόσμο. Και πολλάκις ή πρώτη αυτή εικόνα είναι και ή τελευταία. Μέσα οίς σκληρότερες της ζωής πόρες φορές δά ξεκουράσσουμε την ψυχή μας άποκαμμένην από την κακίαν του κόσμου, στην γλυκεία άνμνησι της καλής εκείνης γρηούλας!

Στην γιαγιά μας χρωστούμε τον μαγικό κόσμο της παιδικής μας φαντασίας. Άπ' τον έδημιούργησε με τά παραμύθια της. Αυτή μας διηγήθη τις γοητευτικές ιστορίες για την κόρη, για τό τολμηρό βασιλόπουλο, για τον φοβερό δράκο και τους καλούς νάνους. Έπλασε μέσα στην ψυχή μας ένα κόσμο ποικίλων άφροδων. Παράσιον δεν δά γνωρίση ή φαν

τασία μας ο' άλλη την μετεπειτα ζωή μας.

Η άπεσμένη άγάπη, που νοιώθει για τό έγγονάκι της, τό όποιον σπρέει επάνω της εκπληκτά, άδωα μάτια, την προικίζει με ένα σπάνιο άφηγηματικό ταλέντο. Γίνεται Όμπρος των παραμυθίων. Ρέει τόσο γλαφυρή και συναρπαστική ή διήγησις από τά κείλη της. Τά λόγια της παρουσιάζουν ζωντανές τις εικόνες του μύθου. Άντικει οτή ψυχή του παιδιού τό ποδοβολάτο του άλόγου του πριγκίπια που τρέχει νά έλευθερώη την σκλαδωμένην κόρη.

Προβάλλουν πίσω από τό σκαμνί ή πίσω από την γωνία του τζακιού τά νένια και οι κοντρές μύτες των νάνων.

Και ή διήγησις συνεχίζεται.

Οι φλόγες της φωτιάς στο γυαλί. Ή γάτα ρονορνίζει γλυκά δίπλα. Και τό παιδάκι μαγεμένο από τό παραμύθι γέρονει άπολά στην άγκαλιά της γιαγιάς και άποκοιμάται. Έρχονται τότε και τό παίρνουν ο' νάνοι. Τό πηγαίνουν πέρα από τά έφτά θουνά, εκεί που μία σπάνια άνοϊζς βασιλεύει και τά πουλιά και τά ζώα και τά δέντρα μιλούν μ' άνθρώπινη λαλιά.

Δεν ύπάρχουν γλυκύτερες άναμνήσεις άπ' αυτές που σκετίζονται με την γιαγιά μας. Στην άγκαλιά της έκοιμήθηκο με τις τόνιακας-ιώτερες άπ' όποις ύπάρχει κι' αυτό για ν' άντηκαθιστά τις μοντέρνες γιαγιάδες.

Νοιώθει λοιπόν ή γιαγιά έλο αυτό τό σύνθετο συνάστημα ευτυχίας, όταν κρατά στην άγκαλιά της τό μικρό της έγγονάκι. Έπ' πλέον προστίθεται στην άγάπη της, που νοιώθει γι' αυτό, και ή φροσύνη μιας γρηάς γυναίκας, ή όποια δεν



κείλη της άκούσαμε τό πιο στοργικά λόγια. Τά γεροντικά, μισοσβυμένα μάτια της μίας είναι φωτεινά φάροι παρηγορίας σ' άλλη μας την ζωή.

Λένε ότι άγαπή κανείς περισσότερο τό έγγονο του από τό παιδί του. (Τού παιδιού μου τό παιδί δυο φορές παιδί μου), λέγει πολύ έπιτυχημένα ή λαϊκή παροιμία. Είνε φυσικός αυτός ό σύνδεσμος της άγάπης, που γεννιέται μεταξύ μιάς ζωής που τελειώνει και μιάς ζωής που άρχίζει.

Όταν γεράση κανείς, είναι έπόμενο να συγκινείται περισσότερο με τά τρυφερά νεύατα, τά μικρούλκα μπροστάκια και τά άδωα μάτια του έγγονού του. Έπειτα συμβαίνει και τό άλλο: Όταν άποκτά κανείς παιδί, είναι ευτυχισμένος, διότι βλέπει τό γένος του νά επεκτείνεται κατά μία άκόμη γενεάν. Είνε λοιπόν φυσικό νά νοιώθη διπλήν ευτυχίαν, όταν άποκτήση έγγονον, έπ' όσον τότε δά ίδρ έπ' τό γένος του έπεταιταιται έπ' δύο άκόμη γενεές.

Νοιώθει λοιπόν ή γιαγιά έλο αυτό τό σύνθετο συνάστημα ευτυχίας, όταν κρατά στην άγκαλιά της τό μικρό της έγγονάκι. Έπ' πλέον προστίθεται στην άγάπη της, που νοιώθει γι' αυτό, και ή φροσύνη μιας γρηάς γυναίκας, ή όποια δεν

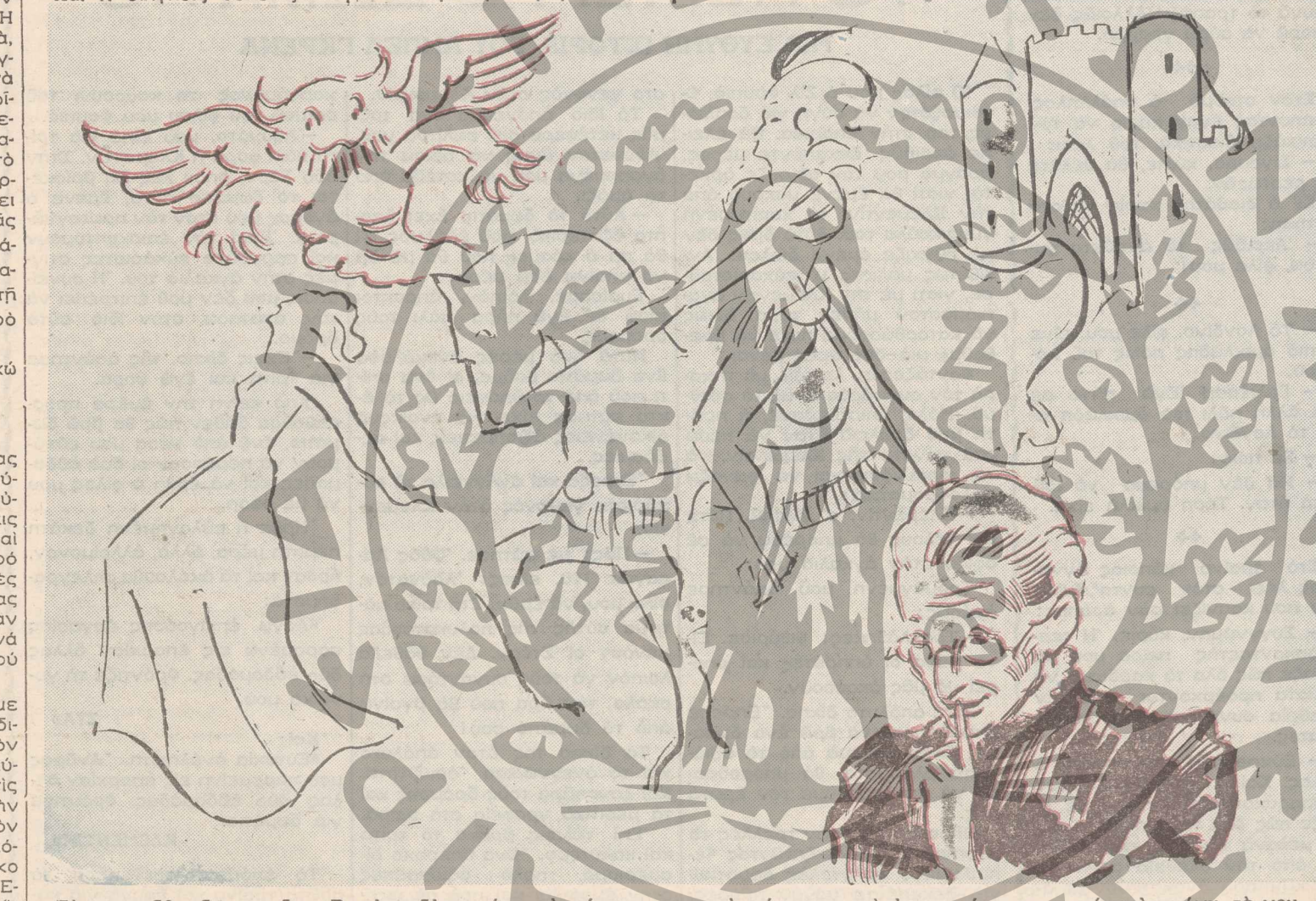
έχει πιά καμμία κοσμική φιλοδοξίαν.

Η εποχή μας άμως έδημιούργησε και μερικές γιαγιάδες έντελώς μοντέρνες. Είνε σήμερα πολλές κυρίες, οι όποιες και οτά έζήντα και οτά έδωμήντα τους χρόνια έννοούν νά ζήσουν την ζωή τους.

Δεν έχουν καμμία όρεξι νά χάσουν τον καιρό τους λέγοντας παραμύθια στο έγγονάκι τους. Άλλά καταγίνονται με τά πιο ένδιαφέροντα πράγματα. Πηγαίνουν στον κομμωτή τους, κτενίζονται σύμφωνα με την τελευταίαν μόδα της μόδας, δάφονται και πουνταρίζονται με πολλήν έπιμέλειαν και πηγαίνουν να πάρουν την πάστα τους ή τό παγωτό τους στού Γιαννάκι.

Και τό έγγονάκι; Παιός θα τό ναυουορη; Ποίος θα τού πη τό παραμύθι για την Χιονάτη και τούς έφτά νάνους; Άς κάμη στήν την δουλειά τό ραβδωμένο. Άς περιμένη ό μικρός νά έλξη ή «ώρα του παιδιού», για ν' άκούση τό παραμύθι του από ραδιοφώνον. Ευτυχώς υπάρχει κι' αυτό για ν' άντηκαθιστά τις μοντέρνες γιαγιάδες.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ



Τό παραμύθι της γιαγιάς... Βασιλοπούλες μέσα σε κάστρα, στοικεά μύθισσες και άνειρημένα πριγκιπόπουλα πάνω σε χρυσόφτερα άπια —όλόκληρος κόσμος ώριών φαντασμάτων που έναυούρησε τον παιδικό μας ύπνο — ξαναζή στην φαντασία μας μόλις ξαναθυμηθώμε τη γιαγιά...

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ

Όταν η κυρία Ευτέρπη έγινε χήρα, κληρονόμος από τον άνδρα της ένα μνησίο επίδομα. Ήταν όμως αγράμματη και κάθε φορά που πήγαινε στο ταμείο να πάρει τα λεπτά υπέγραφε, κάνοντας ένα σταυρό.

Μία μέρα ο ταμίας εξεπλάγη βλέποντας τη χήρα γυναίκα να υπογράφει την απόδειξη της μ' έναν κύκλο, και ρώτησε την αία.

— Όστε δεν τ' άμασε; εί-

πε. Παντρεύτηκε την περασμέ-

νη εδωκόσα και άλλαξε τ' ο-

νόμα μου!...

♦♦

Ένας νέος με αθλητικό πα-

ράστημα μπήκε σε μία λέσχη

κι' όλοι οι θαμώνες γυρνούν

και τον κυττάζουν μ' ενδιαφέ-

ρον.

— Βλέπω ότι είναι πολύ δημο-

φιλής αυτός ο νέος, λέει κά-

ποιος ξένος στον διπλανό του.

— Ναι, του άπαντά ο άλλος.

Διακρίθηκε την περασμένη

εβδομάδα στο ιπποδρόμιο της πό-

λεως μας.

— Τι έκανε;

— Νά, είχε βγει από το κλου-

βι του ένα ιππικό κι' ενώ έ-

λος ο κόσμος έτρεξε στις εζό-

δους να σωθεί, εκείνος πήγε υ-

ραιότατα και κλειδώθηκε μέσα

στο άδριο κλουβί του λιοντα-

ριού.

♦♦

Μία ηλικιωμένη κυρία, επι-

βάτις ένας λεωφορείου, παρα-

πύρρισε με περιέργεια τον εί-

σπράκτορα που κάτι έγγραφε

στο μικρό καρνέ της υπηρεσίας.

— Δεν δυσκολεύεται, καμμέ-

νε, να γράφει έτσι όπως κου-

νιέται το αυτοκίνητο; τόν ρώ-

τησε.

— Δεν έχετε άδικο, κυρία, της

απάντησε ο εισπράκτορας. Έχω

συνθίσει όμως τόσο, ώστε να

μπορώ να γράφω χωρίς να δια-

κρίνω κι' ενώ τρέχει το αυτοκί-

νητο. Αντίθετος όταν βρισκα-

μαι οπίσθι που δυσκολεύεται να

κάνει την ίδια δουλειά. Πώς

απαντάει;

— Δεν σάς καταλαβαίνω.

— Νά... όταν γράφω ότι οπί-

σθι της γυναίκας μου και μου

κουνα το τραπέζι! Αλλιώς δεν

μπορώ να σού γραμμή.

♦♦

Στον σταθμό ο υπάλληλος,

πληρώνοντας έναν κύριο να τον

πληρώσει διασκέδαση, του λέει:

— Σίγουρα, κύριε, θα θέλατε

το ρεσταυράκι.

Κι' ο διαδότης χωρίς να στα

ματήσει:

— Άκριδος, το αντίθετο γυ-

ρεύω, φίλε μου!

♦♦

— Το Λονδίνο, φίλε μου, είναι

ή πιο όμορφη πόλις τοῦ κό-

σμου.

— Γελήσατε! Εγώ πήγα σε

μία άλλη πόλι πιο όμορφη ἀ-

πό το Λονδίνο.

— Σε ποιά;

— Μα δεν μπορέσα να ιδώ

ποιά ήταν. Τόση όμορφη είχε.

♦♦

Στο τρένο κάποιος άγνω-

στος λέει στον συνταξιδιώτη

του πού καμνίζει σαν άρσενος:

— Συγγνώμη, κύριε. Ή τεο-

ΤΟ ΞΕΝΟΝ ΧΛΟΥΜΟΡ

ΛΙΓΗ ΚΑΛΩΣΥΝΗ ΣΤΙΣ ΑΣΧΗΜΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΕΝΑ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΑΝΡΥ ΜΕΓΚΕΝ

Σήμερα το πρωί αντίκρισα τον φίλο μου Πωμ στο δουλειό μου. Είχε το βλέμμα άγρια-πό και το πρόσωπό του είχε ύφος ανθρώπου που βρίσκεται υπό το κράτος εξαιρετικής τα-ραχής.

— Ζαίρεις, μου είπε χωρίς προσοχή, πώς λατρεύω τις γυναίκες. Το όμορφό αυτή είναι ή άδυναμία μου. Άλλ' οι γυναίκες, εάν δεν άπαύωμαι, ή-λάσθωσαν για να τις αγαπάω κανείς! Εγώ τις αγαπάω με τόση ευλάβεια, τόσο άδανιά, ή-στε μου φαίνεται πως στο ζή-τημα αυτό μοιάζω με Ίεραπό-στολο. Έξ άλλου είμαι καλός. Ή εφημερίδοπώλης μου μου το επανέλαβε πολλές φορές, κι' ή θυμωρός μου δεν παρέλειψε να μου το πη έπανειλημμένως.

—Επειδή αγαπάς τις γυναίκες, κι' επειδή είμαι καλός, θα ήθε-λα όλες οι γυναίκες να ήσαν ευτυχίες.

—Άλλοίμονο, όμως, δεν εί-νε! Είνε αληθέστατο αυτό, οι-πειό πολλές, ή άμορφες γυναί-κες, είναι ευτυχίες, ενώ ή άο-χημες... Σκέφθηκες ποτέ την τύχη των άσχημων γυναικών τις όποιες κανείς δεν κυττά-ζει, και κανείς δεν θέλει ν' α-γαπήσει;

—Εγώ, λοιπόν, είμαι τόσοον καλός, ώστε άκκοιποιώ γι' α-υτές. Από εύπολα είναι, όταν συ-ναντώ καμιά, την κυττάζω με βλέμμα έκπληκτο, συγκινητικό.

—Αυτό τις ευχαριστεί κι' έμέ-να δεν μου κοστίζει τίποτε. Τουλάνιστον θα έλεγε:

— Ύπάρχει κάποιος στον κό-σμο που με κυττάει; Όστε δεν είμαι και τόσο άσχημη ή-

—Ναι, κύριε, είμαι τόσο κα-λός, ώστε άκκοιποιώ γι' α-υτές. Από εύπολα είναι, όταν συ-ναντώ καμιά, την κυττάζω με βλέμμα έκπληκτο, συγκινητικό.

—Αυτό τις ευχαριστεί κι' έμέ-να δεν μου κοστίζει τίποτε. Τουλάνιστον θα έλεγε:

— Ύπάρχει κάποιος στον κό-σμο που με κυττάει; Όστε δεν είμαι και τόσο άσχημη ή-

—Ναι, κύριε, είμαι τόσο κα-λός, ώστε άκκοιποιώ γι' α-υτές. Από εύπολα είναι, όταν συ-ναντώ καμιά, την κυττάζω με βλέμμα έκπληκτο, συγκινητικό.

—Αυτό τις ευχαριστεί κι' έμέ-να δεν μου κοστίζει τίποτε. Τουλάνιστον θα έλεγε:

— Ύπάρχει κάποιος στον κό-σμο που με κυττάει; Όστε δεν είμαι και τόσο άσχημη ή-

—Ναι, κύριε, είμαι τόσο κα-λός, ώστε άκκοιποιώ γι' α-υτές. Από εύπολα είναι, όταν συ-ναντώ καμιά, την κυττάζω με βλέμμα έκπληκτο, συγκινητικό.

—Αυτό τις ευχαριστεί κι' έμέ-να δεν μου κοστίζει τίποτε. Τουλάνιστον θα έλεγε:

— Ύπάρχει κάποιος στον κό-σμο που με κυττάει; Όστε δεν είμαι και τόσο άσχημη ή-

—Ναι, κύριε, είμαι τόσο κα-λός, ώστε άκκοιποιώ γι' α-υτές. Από εύπολα είναι, όταν συ-ναντώ καμιά, την κυττάζω με βλέμμα έκπληκτο, συγκινητικό.

—Αυτό τις ευχαριστεί κι' έμέ-να δεν μου κοστίζει τίποτε. Τουλάνιστον θα έλεγε:

— Ύπάρχει κάποιος στον κό-σμο που με κυττάει; Όστε δεν είμαι και τόσο άσχημη ή-

—Ναι, κύριε, είμαι τόσο κα-λός, ώστε άκκοιποιώ γι' α-υτές. Από εύπολα είναι, όταν συ-ναντώ καμιά, την κυττάζω με βλέμμα έκπληκτο, συγκινητικό.

—Αυτό τις ευχαριστεί κι' έμέ-να δεν μου κοστίζει τίποτε. Τουλάνιστον θα έλεγε:

— Ύπάρχει κάποιος στον κό-σμο που με κυττάει; Όστε δεν είμαι και τόσο άσχημη ή-

—Ναι, κύριε, είμαι τόσο κα-λός, ώστε άκκοιποιώ γι' α-υτές. Από εύπολα είναι, όταν συ-ναντώ καμιά, την κυττάζω με βλέμμα έκπληκτο, συγκινητικό.

—Αυτό τις ευχαριστεί κι' έμέ-να δεν μου κοστίζει τίποτε. Τουλάνιστον θα έλεγε:

— Ύπάρχει κάποιος στον κό-σμο που με κυττάει; Όστε δεν είμαι και τόσο άσχημη ή-

σο με φαντάζονται, μπορεί να-μαι κι' άμορφη κτλ.

—Ναι, καρά που τους δίνω δεν-μου κοστίζει και πολύ, μία χα-ρά πλατωνική. Διάβολο, δεν-μπορεί μία γυναίκα να έχη ή-λα τό χαρίσματα.

—Πρόσεξε καλά. Στον υπό-γειο σιδηροδρομόν ή στο α-υτοκίνητο φεραμύζω εκείνη, τό-ποισιν άνόμοσα άποστολικόν μου έργον.

—Χόρε, λοιπόν, πήρα τον ύ-πόγειο στην πύλη Μαγιά για να πάω ως το Βενεζόν.

—Μήπως μου ήταν καθισμένος ένας κύριος μέσης ηλικίας πα-ρασημορφισμένος και με μία κυρία πολύ άσχημη. Τόσο ά-σχημη, ώστε άμέσως ένοιωσα κι' με κατακλύζον τό φιλεύσπλα-κα αισθήματά μου. Ήταν λίγο αλλοίθυρη και είχε τρέχει στο σαγόνι. Φορούσε ένα περιερ-γο μικρό καπέλλο με φτερό,πού κάθε φορά που στεκόταν ση-μειώνει και μία σπείρα τράνου.

—Πρέπει να είμαι πολύ κα-λός, εξαιρετικός χαρακτήρας, γιατί άμέσως της έβρεξα μία με-τά προσπαθώντας να την κο-λακέσω.

—Έκείνη προσοπίσθηκε πώς της έπρεπε το γάντι.

—Κυρία μου, της είπα, εί-χνοντάς της φλογέρα βλέμμα-τά. Τό γάντι σας είναι κάτω από τό κάθισμά σας.

—Και άμέσως ρίχτηκε κάτω από τό κάθισμα για να πάρω τό γάντι, πράγμα τό όποιον κα-τώρθωσα με πολλή δυσκολία, γιατί τό τραίνο μάς είχε ταρα-ζει με τους τρανταγμούς.

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

βλέμμα μου από τό μάτια της κυρίας.

Τότε ο παρασημορφισμένος κύριος τινάχτηκε προς τό επά-νω σάν τό κάθισμα να είχε κα-νένα έλατήριο.

—Κύριε, μου είπε 'ηλιοσά-ζοντάς με (ενώ με κυττάζε ά-πειλητικά), πότε θα παύσετε να ένοχλήτε την κυρία μου;

—Κύριε... τοῦ είπα.

—Ναι, ναι! κύριε. Ναι, ναι! Μία ώρα τώρα κανέτε τό γλυ-κά μάτια στη γυναίκα μου. Δεν είναι άλήθεια, Εύγενία, πως ο κύριος σάς κάνει τό γλυκά μά-τια;

—Τότε, ή θεά μου, 'άρες α-υτήν, οῦ γάρ οίδε τί άπάντησε' ή γυναίκα του κατέβασε τό κε-φάλι και είπε:

—'Αλήθεια, Άρθουρε, ο κύ-ριος δεν ζεκόλλά τό μάτι του από μένα!

—Εφρίξα. Δεν μπορούσε να χωρέσει τό μυαλό μου πως μό-ρεσε εκείνη ή άσχημοσύνη να με έκέρει τόσο. Ή θεά μου ή-ταν και τραγική. Οι επιβάτες τοῦ τράνου που είχαν πάρει μυρουδιά τί είχε συμβή με κύ-τασαν με ειρωνική χαμόγελο σάν να μούλεγαν:

—Μα δε ντρεπόσαι, κακομοί-ρη! Μ' αυτή την καρακάζα!... Λίγο γούστο, επί τέλους...

—Τό πράγμα δεν σταμάτησε ως εκεί. Στην άλλη σπείρα, ένας άνατιναγμένος τοῦ τράνου έβρι-ζε τον κύριο πάνω μου. Τό θε-ώρησα προσβολή. Τοῦ είπα ένα χοντρό λόγιο. Είπε κι' άλλον έ-να. Άνταλλάξαμε τό έπισκε-πτήριο μας. Κι' έτσι άυριο τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

—Νόμιζα πως είχα πιά άποκτι-σει δικαίωματα εύγνωμοσύνης και γι' αυτό δεν ζεκόλλωσα τό

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ

— Ήθελα νάχα τριάντα χιλ-
δες εισόδημα.
— Για να κάνης τί;
— Για να μὴν κάνω τίποτε.

— Κερδίζω τόσα χρήματα, Τα
σία μου, πού μπορώ να συντη-
ρώ δύο γυναίκες σάν καί σένα.
— Έξοχα! Νά ειδοποιήσω
τότε τὴν μητέρα μου νὰρὴν νὰ
καθίστη μαζί μας!

— Δεν μπορώ να παντρευτώ
τὸν Γιάννη! Εἶνε ἄθεος καί
δὲν πιστεύει πὺς ὑπάρχει κό-
λασις!

— Παντρεύου καί σὸ χέρι σου
εἶνε ὕστερα νὰ τὸν κάνης νὰ
πιστέψῃ πὺς ὑπάρχει κόλασις.

— Ἐμπρός, δεσποινίς, ἀνέβη-
τε σὸ τράινο γιὰτὶ θὰ φύγῃ.
— Μία στιγμὴ, κ. σταθάρχα,
νὰ φιλήσω τὴν ἀδελφὴ μου.

— Δεν περάζεις τὴν φιλή ἔγῳ
πού θὰ μείνῃ.

Δικαστήριο τοῦ 1000.
Δικαστής. — Θὰ κόψουν τὴν
γλῶσσα τοῦ κατηγορουμένου,
θὰ τοῦ στραμπούλιουν τὴς κλει-
δώσεις, θὰ τοῦ θάλουν τὰ μά-
τια καί τὰ νύκτα καί θὰ τὸν κα-
ρσομήσουν στὴν πλατεῖα τῆς
Γρέδης! Κατηγορούμενος, ἔχεις
νὰ ζητήσης τίποτε;

Κατηγορούμενος. — Ἄν γίνε-
ται νὰ ἀρχίζω ἀπὸ τὸ πέλο, κύ-
ριε δικαστά.

— Λέτε πὺς εἶνε ἀκριβὸς τὸ
ἀπαρτῆν 3.800 δρχ! Μα ἡ θεά
μόνο ἀρξίζει 800 δρχ.

— Ὅραία! ἀφιστοῦ μού 3.000
δρχ. καί σὰς ὑπόσχομαι πὺς δὲν
θα κυττάω οὔτε μίαν φορὰ ἀπὸ
τὸ παράθυρ

— Εἴτερευνήτης μίαν φορὰ!
— Για ποτέ τὸ ταξίδι σὸν
Πόλο;

— Προσωρινὰ ἀναβάλλεται,
γιὰτὶ εἶμαι λίγο συσχωμένος.

— Ὁ ἀστυφύλας. — Βλέπω ἐπὶ
ἐ-
χετε ἄφθονα μαλλιά, ἐνῷ ἡ φω-
τογραφία τοῦ διαβατηρίου σὰς
δεῖκνει φαλακρὸν. Ὅστε εἶνε
ψεύτικο τὸ διαβατήριο!...

— Ταξιδιώτης. — Ὅχι δά! Τὰ
μαλλιά εἶνε ψεύτικα!...

— Εἶναι εἰμαι, κύριε Μεγδάν.
Ὁ γέρος ἀκούει. Ἦταν καμ-
μιά ἐξέμνηνταρία χρονῶν, ἀλ-
λά στεκόταν ἀκόμη καλὰ σὰ
πόδια του. Πλουσίος καί λιγάκι
μισάνθρωπος, ἐξοῦσε οὐλομένα-
χος ἐκεῖ μέσα, ὅπου εἶχε συγ-
κεντρώσει μίαν πολὺτιμην συλλο-
γὴ παλαιῶν ἀντικειμένων, τῶν
ὁποίων ἦταν μανιώδης συλλέ-
της.

Ὁ Ὀπλεντζὶ τὸν ἐγγνώριζε ἀ-
πὸ καιρὸ. Ὁ νέος δὲν εἶχε κα-
νένα ἐπάγγελμα οὔτε καμμίαν
προκοπή, ἀλλὰ ἐπειδὴ χάρις
εἰς μίαν ἐπιπολέα μωροσύνη, εἶχε
μερικές γνώσεις ἀρχαιολογίας,
εἶχε φανῇ πολλές φορές χρή-
σιμος σὲν Μεγδάν, σὲν ἀγο-
ρὴς πού ἔκανε οἱ τελευταῖος
αὐτὸς γιὰ νὰ πλουτίσῃ τὴ συλ-
λογὴ του. Ἐτοῖ κατάρθων νὰ
ἀποκτήσῃ τὴν συλλογὴν καὶ τὸ
γέρον, πού τὸν δεχόταν καὶ
σὸ σπίτι του.

Ἀφοῦ τὸν ἐχαίρειτσε, ὁ
Ὀπλεντζὶ τοῦ εἶπε:

— Ἦρθε νὰ σὰς εἰδοποιήσω
τὴν δική σου! μὴ μπορῶντας ὁ-
μως ν' ἀλλάξω φάσμα, ἄφησα νὰ
μεγαλοῦσιν τὰ γένεια μου.

— Εἶνα γένεια σὰν τὰ δικά
σου. Ὅταν, όμως, εἶδα πὺς δὲν
μου πῆγαιναν τὰ ζώρια.

— Κι' ἐγ

14

ΜΙΑ ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΣ ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

ΘΑ ΓΙΝΩΜΕΝ ΟΛΟΙ ΑΙΩΝΟΒΙΟΙ!

Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας διε-
δόθη εἰς ὅλον τὸν κόσμον μία
καταπληκτικὴ εἰδήσις ἡ ὁποία
ἐδημιούργησεν πραγματικὴν ἐ-
παναστάσιν τὸσον εἰς τοὺς ἐ-
πιστημονικοὺς κύκλους ὅσον
καὶ εἰς τὴν κοινὴν γνώμην.

Ἀπὸ ἐξῆς καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὁ
ἀνθρώπος θὰ ζῇ ὅσα χρόνια θέ-
λει! Εἶνε προφανές ὅτι αἱ τε-
λευταῖαι ἐφευρέσεις τῆς ἐπιστή-
μης θὰ μᾶς παρέχουν τὸν χρό-
νον ὃν αὐθελοῦμεν τὴν διάρκει-
αν τῆς ζωῆς μας! Κατὰ ποῖον
τρόπον;

Μήπως προκρίνεται νὰ λαμβά-
νωμεν ὠριμένα ἐλιγνίτριά ἢ ἄλ-
λα φάρμακα ἢ χημικὰ παρα-
σκευάσματα;

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΟΣ

Κατὰ τὰς στατιστικὰς, ὁ ἀν-
θρώπος τὸν περαιομένον αἰῶνα
ζοῖσε κατὰ μέσον ὅρον 36 χρό-
νια. Ὁ ἀνθρώπος πού γεννιέται
σήμερον ἔχει τὴν πιθανότητα
νὰ ζῇ 59 χρόνια, ὁποῖα δὲ με-
αὶ εἰς ἕνα αἰῶνα ἡ ζῆν τοῦ
ἀνθρώπου πῦξθη κατὰ 23 χρό-
νια. Σήμερον ὁμῶς ὅλοι αἱ πα-
ρασάσεις τοῦ ἀνθρώπου στρέ-
φονται πρὸς τὴν κατακρίσιν
τῆς ζωῆς. Αἱ προδοίαι τῆς λα-
οῦ καὶ τῆς γενιῆς καταβρο-
χάζουν νὰ συντελέσουν ἀποτελε-
σματικὰ εἰς τὴν ἀπομάρκινον
τῶν φεβρῶν ἐπιδημιῶν καὶ ἀ-
ποτελοῦσαν τὰ πλέον οὐρανό-
αίτια τῆς θνησιμότητος.

Ἐπὶ πλέον, μὴ ἀπὸ τὰς συ-
βαρτοῦσας δημογραφικὰς ἀδυνα-
μιῶν ἐπὶ τὸν ἀνθρώπον ἴπτο ἡ ἀ-
καθαρσία!

Φαντασθεῖτε ὅτι οἱ ἀριστοκρά-
ται τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς δὲν εἶ-
χον γυνῶν περὶ τοῦ τοῦ εἶνε τὸ
λουτρὸν καθαρσιότητος καὶ δὲν
ἐπλυνον οὐτε τὸ πρόσωπόν
τοὺς ἀλλὰ μόνον τὸ ἐπιοδύ-
ριζαν.

Η ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ἄν λοιπὸν κατὰ τὸ διάστημα
τῶν ἐκατὸν ἐτῶν ἡ ζῆν τοῦ ἀν-
θρώπου πῦξθη κατὰ 23 χρό-
νια, σὺν ἐξῆς 2033 ὁ ἀνθρώπος
θὰ ζῇ 82 χρόνια καὶ τοῦτο θὰ
ὀφείλεται εἰς τὰς προόδους τῆς
ἐπιστήμης. Ἄν τὰς κάνωμεν
ἐνὰ πρόκειρον ὑπολογισμὸν δὲ
ἴδωμεν ὅτι ὁ ἀνθρώπος εἰς μίαν
ἀπομακρυσμένην ἐποχὴν θὰ ζῇ
1000 χρόνια! Ἀρκούν μόνον
40 αἰῶνες διὰ νὰ πραγματοποι-
ηθῇ.

Γνώμες μεγάλων

Ὁ ἀνθρώπος πρέπει καθεὲς μέ-
ρα ν' ἀκούῃ ἕνα ὠραῖο τραγοῦ-
δι, νὰ διαδίδῃ ἕνα καλὸ ποίημα
νὰ βλέπῃ μὴ ἀψυχὴ εἰκόνα καὶ
ἀν εἶνε δυνατόν νὰ ἐκφράσῃ με-
ρικές ὠραίας σκέψεις. Ἄλλωθι
τίκα κάνει τὴν αἰσθησὶν καὶ τε-
λεῖον καὶ τοῦ ὠραίου καὶ τῆς
αὐτῆς πρὸς αὐτὰ. Ἀποδύκων-
ται.

ΓΚΑΙΤΕ

Ποτὲ μὴ ἀνοβάλλῃς μὴν εὐ-
εργεσίαν πρὸς σκέπτεται νὰ κά-
μῃς. Μιά ὥρα καθυστέρησις
μπορεῖ νὰ τὴν καταστρίψῃ ἀρη-
στη καὶ οἱ δυστυχεῖς δὲν ἔχουν
καιρὸ καὶ περιμένουν.

ΕΥΡΥΠΛΗΣ

Τὸ παιδί κυβερνᾷ τὴ μὲν-
να, ὁ ἄνθρωπος κυβερνᾷ τὸ οὐ-
ρανόν, ὁ ὁποῖος κυβερνᾷ τὸ σπῆ-
τι. Αὐτὸ εἶνε ἡ οἰκονομία.

ΙΠ. ΤΑΙΝ

ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΙΝΤ- ΜΠΕΡΓΚ ΔΙΑ ΤΗΝ „ΤΕΧΝΗΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ”

Ἡθὺς αὐτὸ τὸ γεγονός. Δυνατὸν
ὅμως ἐν τῇ μεταξὺ καμμία νέα
ἐφευρέσις τῆς ἐπιστήμης νὰ ἐ-
πιταχύνῃ τὴν προέβλεψιν αὐ-
τῆς καὶ ὁ ἀνθρώπος νὰ ζῇ 1000
χρόνια ὑπερὰ ἀπὸ ὀλίγους αἰ-
ῶνας.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁμῶς δὲν
εἶνε δυνατόν νὰ ζῇ ὁ ἀνθρώ-
πος περισσότερο ἀπὸ 120 χρό-
νια. Οἱ αἰωνόβιοι ὁπαινίζονται.
Καὶ τοῦτο διότι ἡ ζῆν τοῦ συγ-
χρόνου ἀνθρώπου εἶνε κυρα-
στική καὶ τὸσον ἀκατάστατος ὡ-
στε ὁ ὁργανισμὸς φθείρεται πο-
λὺ συντόμως. Εὐτυχῶς ὁμῶς οἱ
ἐπιστήμονες μελετοῦν ἀκατα-
παύτως τὰς τρόπων προστα-
σίας τοῦ ἀνθρώπου ὁργανισ-
μοῦ ἀπὸ τὰ ἀπειρα κτηνημῶνα
τῆς ζωῆς καὶ αὐτὸ ἀποδεικνύε-
ται μὲ τὰ 23 χρόνια πού προσε-
τέθησαν εἰς τὴν ζῆν τοῦ συγ-
χρόνου ἀνθρώπου.

ΟΙ ΠΕΡΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΟΙ...
ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Ἔνας ἐπιστήμων ἀνεκάλυ-
ψεν πρᾶγματὰ ἕνα σύστημα αὐ-
τοζωοῦσιν ὁμῶς ὁ ὁργανισ-
μοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιζητεῖ φυ-
σικὰ εἰδικὴν θεραπείαν, οὐτε

ΤΕΧΝΗΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

Ἐπίσης ἕνας ἄλλος νεωτε-
ρισμὸς ἐγκτεῖται εἰς τὰ ἀνταλ-

κτικὰ. Ἐπὶ αὐτῇ ἕνα κινη-
τὸν ἐπιπέδον ἔχοντι τοποθε-
θῇ δώδεκα κρεβάτια ὅπου πλα-
γιάζονται ἀπὸ τὰς ἀπὸ καὶ
κοιμούνται. Εἰς μίαν ὠριμένην
ὥραν ὁ ἐπίπεδος αὐτὸς δίσκος
ἀρχίζει νὰ γυρίσῃ, πρῶτα αἰγὰ
κι' ὑπερὰ αὐτὴν τὴν ταχύτη-
τά του μέχρι ἐνός ὁρίου. Τὸ
γύρισμα αὐτὸ ἐξακολουθεῖ ὁ-
λὴν τὴν νύκτα καὶ ἡ ταχύτης
παρομένει σταθερά κατὰ τῶν
πρῶτον ὥστε νὰ μὴν ζητῇ τὸν
κοιμημένους.

Ἰσχυρίζεται λοιπὸν ὁ ἐν λό-
γῳ ἐπιστήμων — ἱατρός — ὅτι
εἶνε ἀρκετὸν νὰ κοιμηθῇ κα-
λὴν μόνον μίαν νύκτα ἐπὶ αὐ-
τῇ καὶ τὸ περιστρεφόμενον
κρεβάτι διὰ νὰ ἐνεργῇ τὸ πρῶ-
τον, κατόπιν φυσικὰ ἀπὸ τὴν...
θεραπείαν, κατὰ δέκα ἕως δέ-
κα πέντε χρόνια ὑπερτέρας!

Φαίνεται ὅτι ἡ κωκλικὴ κινη-
σις ἐπιτρέπει εἰς τὸν ὁργανι-
σμόν ν' ἀποκτῇ νέον σφῆρος
καὶ συνεπῶς ὁ γέρων νὰ γίνε-
ται νεανίσκος... πολλὰ καλὰ!

ΤΕΧΝΗΤΗ ΚΑΡΔΙΑ

Ἐπίσης ἕνας ἄλλος νεωτε-
ρισμὸς ἐγκτεῖται εἰς τὰ ἀνταλ-

κτικὰ τοῦ ὁργανισμοῦ. Ὅποιον
ἀνθρώπινον ὄργανον δὲν λει-
τουργεῖ κανονικῶς ὁ ἀντικαθι-
σταται ἀμέσως μὲ ἕνα τεχνη-
τὸν. Διὰ τὸν λόγον λοιπὸν αὐ-
τόν, ὁ ἱατρός Λιντεμπεργκ τοῦ
Σικάγου ἐφευρὲν μίαν τεχνη-
τὴν καρδίαν πού μπορεῖ κάλλι-
στα ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν φυσι-
κὴν. Μὲ τὴν τεχνητὴν καρδίαν
τοῦ Λιντεμπεργκ καὶ μὲ τὴν
τεχνητὴν ἀναπνοὴν πού τὴν
συνδεύει ἐξασφαλίζεται ἡ ζῆν
τοῦ ἀνθρώπου δι' ἕνα αἰῶνα!

Η ΜΗΧΑΝΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΝΟΗΣ

Διὰ τὴν ζῆν εἶνε ἀπαραίτη-
τος ἡ ἀναπνοή. Αἱ αὐτὲς λοιπὸν
ἐνῶς ἐπιστήμων κατέβλεψεν νὰ
δημιουργήσῃ ἕνα μηχανήμα τὸ
ὁποῖον δύναται κάλλιστα ν' ἀ-
ποδίδῃ τὴν ἀναπνοὴν εἰς ἕνα
ἀνθρώπον πού ἔχει παύσει ν'
ἀναπνεῖν!

Τὸ μηχανήμα αὐτὸ ἀναπνέει
γιὰ ὅποιον δὲν εἶνε ἱκανὸς νὰ
τὸ ἐπιτύχῃ μόνος του.

Πράγματι, πρόκειται δι' ἕνα
μηχανήμα τὸ ὁποῖον κατασκευ-
άσθη τελευταιῶς καὶ ἐσπεμι-
σεν καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν.

Αἱ πρακτικὰ ὁμῶς ἐφαρμογαὶ

ΤΟ ΚΟΡΑΣΙΟΝ... ΑΙΩΝΟΒΙΟΙ!

Διὰ νὰ σκεφθῇτε καὶ νὰ φαν-
τασθῇτε λοιπὸν ποῖαν ὄψιν ἔ-
χει ὁ κόσμος ὅταν ἡ ζῆν τῶν
ἀνθρώπων θὰ διαρκῇ 300 χρό-
νια πρὸς τὴν διόσεως πᾶσιν εἰς
τὰ ἀνθρώπων. Οἱ γνηράκοι τοῦ
προσεχοῦς αἰῶνος, γνηράκοι
ὁλοῦς εἰς τὴν ἡλικίαν, θὰ φαί-
νωνται νεανίσκοι!

Καὶ μετὰ ἀπὸ πέντε ἢ ἕξ αἰ-
ῶνας τί θὰ συμβῇ;

Ἀπλῶστα, ὁ υἱὸς τῶν... ἐ-
κατὸν ἐτῶν, μόλις θὰ τελεωθῇ
τὰς σπουδὰς του καὶ θὰ σκέπτε-
ται πᾶς νὰ ἐργασθῇ. Καὶ αἱ γυ-
ναῖκες; Μία γυναικίς 100 χρό-
νῶν θὰ θεωρεῖται κοριτσάκι καὶ
διότι ἡ ἐμφάνισις τῆς δὲν θὰ
διαφέρει ἀπὸ ἐκείνην ἐνὸς κο-
ριτσοῦ 18 ἐτῶν τῆς ἐποχῆς
μας.

Η ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΓΟΝΙΜΟΤΗΣ

Ἐν ἄλλο ζήτημα τὸ ὁποῖον
ἂν ἀποτελέσῃ κυριολεκτικὰ κα-
τὰ τὴν ἡλικίαν θὰ εἶνε τὸ ζήτημα
γονιμότητος. Κάθε ἀνθρώπος
θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ δημιου-
ργῇ δεκάδας παιδιῶν ἡ ἀκόμῃ
κι' ἑκατοντάδας! Καὶ δὲν ἀρ-
κεῖ ἕως ἐξῆς. Ποῖος θὰ εἶνε ὁ
ἡλικισμὸς τῆς γῆς ὅταν ὁ ἀν-
θρώπος θὰ ζῇ 1000 χρόνια;

Ἄν σήμερον μόλις ὑπερβαί-
νῃ τὸ 50 αἰῶνας θὰ φθάσῃ τὰ 100 δι-
σεκατομμύρια καὶ δὲν θὰ ὑπάρ-
χῃ ἡ πᾶσι νὰ κατοικήσῃ!

Τὰ σήμερὰ χωρὶς ὅσα γίνον-
ται ἀπὸ τὴν ἀνθρώπων θὰ εἶνε
τεράστιοι μεγαλοπόλεις μὲ
φασμαστικούς οὐρανοξύστες 100
πατωμάτων ὁ καθένας, ὅπου θὰ
εἶναι χιλιάδες ἀνθρώπων. Θὰ ἰ-
δρῶμεν τεράστιες διοργανώ-
σεις καὶ αἱ ὁποῖαι θὰ ἀντικατα-
στήσῃ τὰς παλαιὰς πόλεις καὶ τὰς
ἐκτετατάς ἐκείναις.

Ἐκτετατάς ἐκείναις τὸ παράθυρόν
τοῦ, εἶδε τὴν ἀγελάδα, τὸ μοσκάρι,
τὸ δάδι πού μασοῦσε τὸ σῶν
τοῦ.

Στὸν κῆπο μας ἀνήσυχον γλυ-
κὴν (στράως),
ἀνέθηκεν ἄπάνω σὲ σὺν καί,
ἐμέτρησε τὰ λίγα πρόβατά μας,
εἶδε τὸ γαϊδάρι καὶ τὸν γαί-
μαλον (ἴδιον).

Καθισμένοι ο' ἕνα τραπέζι-
κι μ' ἕνα ποτήρι γανθῆς ῥετοί-
μοι καὶ ἀπλῶ, νόστιμο μεζέ
μπροστὰ μας, πού δὲν θὰ εἶνε
καλεῖς γιὰ τὸ καλλίτερον γεῖμα
καὶ ἐκείνη τὴν ὥρα, κυττάζουμε, ὁ
κοῦμε, χωρὶς οὐδὲν νὰ μιλά-
με, δοσομένη σὲ γοντεῖα τοῦ
περιβάλλοντος, ἡμεῖς ἀπὸ τὸ
δόνειρον πού μὲ τὰ φερόν-
τα σκεπάζει γαλήνεια τὸ μι-
κρὸ αὐτὸ κομμάτι τῆς μεγάλης
πολιτείας, τὸ μικρὸ αὐτὸ κομ-
μάτι τῆς μεγάλης ζωῆς.

Ρ. ΚΡΑΟΥΣ

Ζ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Η ΓΗ, ΘΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΗ
ΚΑΠΟΤΕ ΤΗΝ ΣΕΛΗΝΗΝ...

Ἔνα οὐράνιον δράμα, πού προηγεῖται
οἱ ἀστρονόμοι

Ἡ Σελήνη, τὸ ἀσημένιον φεγ-
γάρ, πρῶτοισιν ἀνὰ ἑξῆς ἀντι-
στρεφόμενον εἶνε αὐτὸ πού
ὁ ἀστρονόμος εἶνε ἀνταποκρί-
νεται εἰς τὴν πραγματικότητα.

Ἡ Σελήνη θὰ καταστρεφθῇ ἀπὸ
τὴν Γῆν. Ἐνας φοβερός κοσμι-
κὸς κατακλιμὸς ἔχει μελετηθῇ
ἀπὸ τοὺς εἰδικούς κι' ὁ ὁποῖος
θὰ φέρεται τὴν τελευτὴν καταστρο-
φὴν τῆς Σελήνης.

Η ΣΕΛΗΝΗ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ ΤΗΝ ΓῆΝ

Σήμερον ἡ Σελήνη ὁλοένα ἐ-
πομακρύνεται ἀπὸ τὴν Γῆν, ἀλ-
λὰ ἡ φυγὴ τῆς αὐτῆς δὲν θὰ ἐ-
ξακολουθήσῃ ἐπ' ἀείρον. Κά-
ποτε θὰ σταματήσῃ καὶ τότε θ'
ἀρχίσῃ τὸ ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς.
Καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἀ-
παρχὴ τοῦ τέλους τῆς.

Ἐν ἄλλο ζήτημα τὸ ὁποῖον
ἂν ἀποτελέσῃ κυριολεκτικὰ κα-
τὰ τὴν ἡλικίαν θὰ εἶνε τὸ ζήτημα
γονιμότητος. Κάθε ἀνθρώπος
θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ δημιου-
ργῇ δεκάδας παιδιῶν ἡ ἀκόμῃ
κι' ἑκατοντάδας! Καὶ δὲν ἀρ-
κεῖ ἕως ἐξῆς. Ποῖος θὰ εἶνε ὁ
ἡλικισμὸς τῆς γῆς ὅταν ὁ ἀν-
θρώπος θὰ ζῇ 1000 χρόνια;

Ἄν σήμερον μόλις ὑπερβαί-
νῃ τὸ 50 αἰῶνας θὰ φθάσῃ τὰ 100 δι-
σεκατομμύρια καὶ δὲν θὰ ὑπάρ-
χῃ ἡ πᾶσι νὰ κατοικήσῃ!

Τὰ σήμερὰ χωρὶς ὅσα γίνον-
ται ἀπὸ τὴν ἀνθρώπων θὰ εἶνε
τεράστιοι μεγαλοπόλεις μὲ
φασμαστικούς οὐρανοξύστες 100
πατωμάτων ὁ καθένας, ὅπου θὰ
εἶναι χιλιάδες ἀνθρώπων. Θὰ ἰ-
δρῶμεν τεράστιες διοργανώ-
σεις καὶ αἱ ὁποῖαι θὰ ἀντικατα-
στήσῃ τὰς παλαιὰς πόλεις καὶ τὰς
ἐκτετατάς ἐκείναις.

Ἐκτετατάς ἐκείναις τὸ παράθυρόν
τοῦ, εἶδε τὴν ἀγελάδα, τὸ μοσκάρι,
τὸ δάδι πού μασοῦσε τὸ σῶν
τοῦ.

Στὸν κῆπο μας ἀνήσυχον γλυ-
κὴν (στράως),
ἀνέθηκεν ἄπάνω σὲ σὺν καί,
ἐμέτρησε τὰ λίγα πρόβατά μας,
εἶδε τὸ γαϊδάρι καὶ τὸν γαί-
μαλον (ἴδιον).

Καθισμένοι ο' ἕνα τραπέζι-
κι μ' ἕνα ποτήρι γανθῆς ῥετοί-
μοι καὶ ἀπλῶ, νόστιμο μεζέ
μπροστὰ μας, πού δὲν θὰ εἶνε
καλεῖς γιὰ τὸ καλλίτερον γεῖμα
καὶ ἐκείνη τὴν ὥρα, κυττάζουμε, ὁ
κοῦμε, χωρὶς οὐδὲν νὰ μιλά-
με, δοσομένη σὲ γοντεῖα τοῦ
περιβάλλοντος, ἡμεῖς ἀπὸ τὸ
δόνειρον πού μὲ τὰ φερόν-
τα σκεπάζει γαλήνεια τὸ μι-
κρὸ αὐτὸ κομμάτι τῆς μεγάλης
πολιτείας, τὸ μικρὸ αὐτὸ κομ-
μάτι τῆς μεγάλης ζωῆς.

Ρ. ΚΡΑΟΥΣ

Ζ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

15

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

ΠΑΛΑΙΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΑΛΛΗΛΟΕΞΟΝΤΩΣΕΩΣ ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΤΩΝ ΤΑΝΚΣ

Ι ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Ἡ λειτουργία δημιουργεῖται
ἀπὸ τοὺς ὄρους τοῦ πύργου, θὰ
ἀποφασισθῇ νὰ προσβάλλουν ὁ
αὐτοῖς πάλιν ὁποῖον τὸν ὁποῖον
ἀρχαῖος νὰ ἐφεύρουν τὸς
μηχανὰς ἐκφευγόντων λίθων
καὶ ἄλλων βλημάτων, ὅσα πυρο-
βόλα διαβέθουν οἱ σύγχρονοι
στρατοί. Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη
περιερίσσει τότε εἰς τὰς ἐκ πα-
ρατάξεως μάχας καὶ τὰς πολιορ-
κίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ ὅρους τῶν τεχνῶν ἐδρε-
κται, λίθους καὶ διαφόρους
ἄλλας ὕλας φλεγόμενας. Ἐ-
πὶ αὐτὰς τὰς πολιορκίας, ὅσα πυρο-
βόλα διαβέθουν οἱ σύγχρονοι
στρατοί. Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη
περιερίσσει τότε εἰς τὰς ἐκ πα-
ρατάξεως μάχας καὶ τὰς πολιορ-
κίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ ὅρους τῶν τεχνῶν ἐδρε-
κται, λίθους καὶ διαφόρους
ἄλλας ὕλας φλεγόμενας. Ἐ-
πὶ αὐτὰς τὰς πολιορκίας, ὅσα πυρο-
βόλα διαβέθουν οἱ σύγχρονοι
στρατοί. Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη
περιερίσσει τότε εἰς τὰς ἐκ πα-
ρατάξεως μάχας καὶ τὰς πολιορ-
κίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ ὅρους τῶν τεχνῶν ἐδρε-
κται, λίθους καὶ διαφόρους
ἄλλας ὕλας φλεγόμενας. Ἐ-
πὶ αὐτὰς τὰς πολιορκίας, ὅσα πυρο-
βόλα διαβέθουν οἱ σύγχρονοι
στρατοί. Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη
περιερίσσει τότε εἰς τὰς ἐκ πα-
ρατάξεως μάχας καὶ τὰς πολιορ-
κίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ ὅρους τῶν τεχνῶν ἐδρε-
κται, λίθους καὶ διαφόρους
ἄλλας ὕλας φλεγόμενας. Ἐ-
πὶ αὐτὰς τὰς πολιορκίας, ὅσα πυρο-
βόλα διαβέθουν οἱ σύγχρονοι
στρατοί. Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη
περιερίσσει τότε εἰς τὰς ἐκ πα-
ρατάξεως μάχας καὶ τὰς πολιορ-
κίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ ὅρους τῶν τεχνῶν ἐδρε-
κται, λίθους καὶ διαφόρους
ἄλλας ὕλας φλεγόμενας. Ἐ-
πὶ αὐτὰς τὰς πολιορκίας, ὅσα πυρο-
βόλα διαβέθουν οἱ σύγχρονοι
στρατοί. Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη
περιερίσσει τότε εἰς τὰς ἐκ πα-
ρατάξεως μάχας καὶ τὰς πολιορ-
κίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ ὅρους τῶν τεχνῶν ἐδρε-
κται, λίθους καὶ διαφόρους
ἄλλας ὕλας φλεγόμενας. Ἐ-
πὶ αὐτὰς τὰς πολιορκίας, ὅσα πυρο-
βόλα διαβέθουν οἱ σύγχρονοι
στρατοί. Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη
περιερίσσει τότε εἰς τὰς ἐκ πα-
ρατάξεως μάχας καὶ τὰς πολιορ-
κίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ ὅρους τῶν τεχνῶν ἐδρε-
κται, λίθους καὶ διαφόρους
ἄλλας ὕλας φλεγόμενας. Ἐ-
πὶ αὐτὰς τὰς πολιορκίας, ὅσα πυρο-
βόλα διαβέθουν οἱ σύγχρονοι
στρατοί. Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη
περιερίσσει τότε εἰς τὰς ἐκ πα-
ρατάξεως μάχας καὶ τὰς πολιορ-
κίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ ὅρους τῶν τεχνῶν ἐδρε-
κται, λίθους καὶ διαφόρους
ἄλλας ὕλας φλεγόμενας. Ἐ-
πὶ αὐτὰς τὰς πολιορκίας, ὅσα πυρο-
βόλα διαβέθουν οἱ σύγχρονοι
στρατοί. Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη
περιερίσσει τότε εἰς τὰς ἐκ πα-
ρατάξεως μάχας καὶ τὰς πολιορ-
κίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ ὅρους τῶν τεχνῶν ἐδρε-
κται, λίθους καὶ διαφόρους
ἄλλας ὕλας φλεγόμενας. Ἐ-
πὶ αὐτὰς τὰς πολιορκίας, ὅσα πυρο-
βόλα διαβέθουν οἱ σύγχρονοι
στρατοί. Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη
περιερίσσει τότε εἰς τὰς ἐκ πα-
ρατάξεως μάχας καὶ τὰς πολιορ-
κίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ ὅρους τῶν τεχνῶν ἐδρε-
κται, λίθους καὶ διαφόρους
ἄλλας ὕλας φλεγόμενας. Ἐ-
πὶ αὐτὰς τὰς πολιορκίας, ὅσα πυρο-
βόλα διαβέθουν οἱ σύγχρονοι
στρατοί. Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη
περιερίσσει τότε εἰς τὰς ἐκ πα-
ρατάξεως μάχας καὶ τὰς πολιορ-
κίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ ὅρους τῶν τεχνῶν ἐδρε-
κται, λίθους καὶ διαφόρους
ἄλλας ὕλας φλεγόμενας. Ἐ-
πὶ αὐτὰς τὰς πολιορκίας, ὅσα πυρο-
βόλα διαβέθουν οἱ σύγχρονοι
στρατοί. Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη
περιερίσσει τότε εἰς τὰς ἐκ πα-
ρατάξεως μάχας καὶ τὰς πολιορ-
κίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ ὅρους τῶν τεχνῶν ἐδρε-
κται, λίθους καὶ διαφόρους
ἄλλας ὕλας φλεγόμενας. Ἐ-
πὶ αὐτὰς τὰς πολιορκίας, ὅσα πυρο-
βόλα διαβέθουν οἱ σύγχρονοι
στρατοί. Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη
περιερίσσει τότε εἰς τὰς ἐκ πα-
ρατάξεως μάχας καὶ τὰς πολιορ-
κίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ ὅρους τῶν τεχνῶν ἐδρε-
κται, λίθους καὶ διαφόρους
ἄλλας ὕλας φλεγόμενας. Ἐ-
πὶ αὐτὰς τὰς πολιορκίας, ὅσα πυρο-
βόλα διαβέθουν οἱ σύγχρονοι
στρατοί. Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη
περιερίσσει τότε εἰς τὰς ἐκ πα-
ρατάξεως μάχας καὶ τὰς πολιορ-
κίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ ὅρους τῶν τεχνῶν ἐδρε-
κται, λίθους καὶ διαφόρους
ἄλλας ὕλας φλεγόμενας. Ἐ-
πὶ αὐτὰς τὰς πολιορκίας, ὅσα πυρο-
βόλα διαβέθουν οἱ σύγχρονοι
στρατοί. Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη
περιερίσσει τότε εἰς τὰς ἐκ πα-
ρατάξεως μάχας καὶ τὰς πολιορ-
κίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ ὅρους τῶν τεχνῶν ἐδρε-
κται, λίθους καὶ διαφόρους
ἄλλας ὕλας φλεγόμενας. Ἐ-
πὶ αὐτὰς τὰς πολιορκίας, ὅσα πυρο-
βόλα διαβέθουν οἱ σύγχρονοι
στρατοί. Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη
περιερίσσει τότε εἰς τὰς ἐκ πα-
ρατάξεως μάχας καὶ τὰς πολιορ-
κίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ ὅρους τῶν τεχνῶν ἐδρε-
κται, λίθους καὶ διαφόρους
ἄλλας ὕλας φλεγόμενας. Ἐ-
πὶ αὐτὰς τὰς πολιορκίας, ὅσα πυρο-
βόλα διαβέθουν οἱ σύγχρονοι
στρατοί. Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη
περιερίσσει τότε εἰς τὰς ἐκ πα-
ρατάξεως μάχας καὶ τὰς πολιορ-
κίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτὴν
ἀπὸ τοῦ ὅρους τῶν τεχνῶν ἐδρε-
κται, λίθους καὶ διαφό

ΣΤΑ ΘΕΡΙΝΑ ΤΑ ΣΙΝΕΜΑ

Τα θερινά τα σινεμά ανοίγουν τις πόλεις των και δέχονται, τα βραδυνά, άστους τε και άστας από τον έσχατόντονο ως το μωρόν τ' άθλησαστον κι' όλους εν γένει τους θερμούς τών στάρ τούς (θαυμαστάς που τρέχουν και σκοτώνονται να δούν την φράνσις (Καίη,

τόν Ταινίολο τόν γόπτα (που τις καρδίες τους καίει) να δούν την Γκραίη Μούρ, την Ντόροθι Λαμύρ, να δούν τόν Γκάρρυ Κούπερ κι' άστέρας, άλλους, σούπερ, να δούν τόν "Έρρολ Φλόν,

τοϋ Χάρου Μπάρ την κεφαλήν να δούν τήν... κ α ρ α (φ λ ή ν.

Νά δούν τήν "Έγγερθ, τήν Ζανέτ, τόν Πάουερ τόν (Τάυρον

μέ γιακαδάκια... Μπάρουν να δούν Σιμόν Σιμόνη,

τήν Γκάρμπι που τούς... Έκατό έναυτούς σιμώνει. Ν' άκούσουν τόν περιφημο τενόρο Ζάν Κεπούρα

τόν Ρόσοι τόν δεινόν, να δούν Ούλλιαμ Πάουελ που σπαταλά τα πόυρα σάν τόν... Συναδινόν.

Νά δούν Σαρλό, Χοντρώ, Λιγνό και Φιλιπιδίν έστω, τοϋ "Δόκτορος" τόν Σαματζή, τόν Νέλονα τόν ("Έντυ

κι' όλον τόν άστερόκοσμον τοϋ Χόλλυγουντ τόν ρέ- (στο,

που παίζει στα Πετράλωνα, στη Γούθα και στοϋ Ρέν- (τη.

♦♦♦

Μάντρα καμιά δέν έμεινε στο της Παλλάδος "Άστυ να μη κατεσκευάσθη

κομψός κινηματογράφος στά κέντρα μας, αλλά και στόν πλεόν άπόμερον εισέτι μαχαλά.

Κι' όσοι πιστοι πηγαίνουε τα βράδυα τους εκεί, καλο! μου άναγνώσται,

τών πάντων είνε νωστός κι' άρχίζουν ως έπόμενον να κάνουν... κριτική "Αρχίζει πρώτο κριτική τοϋ κέντρου το γκαρσόνι

ζητούν καλά και άσναι να πειρη τούς άκροατάς πελάτας του και μη

ότι δέν έχει δυστυχώς το φιλμ αυτό... Ζουμί. Διότι, φεϋ, ο ρεζισέρ, όστις το φιλμ "εγύρισε"

καλά δέν τό... σερβίρισε!

♦♦♦

Τής γειτονιάς ο κομωτής μαζί με τόν κουρέα του και τήν λοιπή παρέα του παραπρε με λυπη

.....



Η απόδειξις

— Εύτυχός... ο Νίκος και η Καίτη βρίσκονται στο σπίτι τους.

Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΑΝΤΡΑΣ

"Όπως τόν θέλει μία ή-
φικμος Μιστεγκέτ

Η άγέραςτη καλλιτέκνης τοϋ γαλλικού έλαφροϋ θεάτρου, η περιφημος Μιστεγκέτ, άπήντισε ως έξής είς το έρώτημα ένός Άμερικανικού περιοδικού περί τοϋ ιδανικού σύζυγου:

"Ο Ιδανικός σύζυγος — είπε η βασίλισσα τών Παρισινών δε-ΐ-ε-τάν — πρέπει να είνε άμωρφος, σάν ένας ήρωας της άρχαίας Έλλάδος και ιπποτικός σάν ένας πολεμιστής τοϋ μεσάιωνος.

Πρέπει να είνε μεγάλος ριζή, δονος, όπως ο Κοζανόδας, και επί πλεόν ειλικρινής, πιστός, ευγενής και πρό πάντων πάρα πολύ σωμαθτικός.

Πρέπει να ζέρη να είνε καλός φίλος, καλός κορευτής και φανατικός προστάτης τών ζώων.

Πρέπει να έχη «χιούμορ», γιατί χωρίς αυτό ένας άνδρας είνε χειρότερος και άπό εκείνον που τοιμάπει τις γυναίκες.

Πρέπει να έχη πάντα άψογον εμφάνισι, ένα καρνέ καταθέσεων σέ μία μεγάλη Τράπεζα και ένα πολυτελές διαμέρισμα για τις τρελλές περιπέτειες.

Πρέπει ακόμα να είνε μορφωμένος και καλλιτέκνης. Επίσης να είνε καλός όμιλητής, αλλά και καλός άκροατής, όταν μιλούν οι άλλοι...

»Όπως βλέπετε λοιπόν, ο ιδανικός άνδρας... δέν υπάρχει!»

Η συνταγή αυτή της Μιστεγκέτ είνε υπερβολικά απαιτητική και καλά κάνει ή... γρηαί άθεντέτα, η όποια όχι μόνο δέν παραποιέται, αλλά άναγνωρίζει και ή ίδια, όη δέν υπάρχει στόν κόσμο ένα τέτοιο μοντέλο άνδρός με όλες αυτές τις φυσικές και ψυχικές άρετές.

♦♦

Έντελώς αντίθετη άπάντησι στο έρώτημα έδωσε η διάσημος Άμερικανική συγγραφέυς Άννίτα Λούς, στήν όποια όφειλεται και το πολύκροτο μυθιστόρημα: «Οι άντρες προτιμούν τις ζανθέες»:

«Το καλλίτερο που έχουμε να κάνουμε, άπαντάει η διάσημος συγγραφέυς, είνε να άποφεύγουμε όσο μπορούμε τις συνταγές και να δεχόμαστε τούς άνδρες όπως είνε.

Πολλές φορές, έμεις οι γυναίκες λατρεύουμε έναν άνδρα άκριθώς για τα έλαττώματά του και τόν προσούμε για κάποιο άνοηφόρο προτέρημά του.»

Καθώς βλέπετε, υπάρχει πολλή...γυναικεία φιλοσοφία σ' αυτή τήν άπάντησι.

♦♦♦

Ξέρετε όμως ποιά άπό τις γυναίκες που έλαβον μέρος στήν διαγωνισμό πήρε το πρώτο βραβείο; Το πήρε η Άγγλιδα άεροπόρος Άμυ Γασόνον με τήν έξης άπάντησιν, που είνε ή πιο άπλη, ή πιο έξυπνη και ή πιο άληθινή:

«— Ο Ιδανικός άνδρας είνε σάν τόν άνδρα μου!»

ΠΡΩΤΑΡΧΗ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Έχουν πη για τήν Έλλάδα, ότι είνε μία πάπια, που κολυμπά διαρκώς στα νερά. Δέν είνε, συνεπώς, παράξενο, άν και οι άνθρώποι, που κατοικούν στήν τήν χώρα, μόλις πήρη καλοκαίρι, τρέχουν να... βαυτη-ζούν, σάν τις πάπιες, στο νερό.

Η θάλασσα είνε τα στοιχείον μας. Και επειδή ή έποχή της θάλασσας είνε το καλοκαίρι, αυτή άκριθώς τήν έποχή θρίσκει τόν έλληνικό της χαρακτήρα ή ζωή μας.

Έκδρομές, μπάνια, έλεύθερος όρίζων, άνοικτός ούρανος, ύπαιθρο μ' ένα λόγο, να τό στοιχείον μας.

Ηλθε, λοιπόν, ή έποχή να ετοιμάσουμε το μεγάλο μας Πάτε... έμεις άκριθώς πρέπει να πάρη κανείς τό πρώτο λουτρόν: Με τόν έρχομό της ά νοίξεις ή τό καλοκαίριού Σουνήως τό λουτρά άνοίγουν στας άρχαί Μαίου άκ μόνον στο ζεστό μας κλίμα, αλλά και στίς άρεσιότερες χώρες. Οι θεμύλας δέν είνε άμείως πολλοί και σιγά - σιγά μόνον, έφ' όσον ζεσταίνεται ο καιρός, πληθαίνουν.

Υπάρχουν θεδαίως και έκείνι, οι όποιοί σιγά σιγά τήν πρώτη μέρα πέφτουν στα νερά, λανά κύματα, όπως και οι πολλοί θαρραλέοι, οι ηρωικοί, οι όποιοι δέν έπισσαν τό μπάνιο τους καθ' όλον τόν χειμώνα.

Τις είνε δύσκολον να τό φαντασθώμ εμείς έδω, αλλά υπάρχουν ά ν θ ρ ω π ο ι στούς βορείους τόπους, οι όποιοι σπάνε τόν πάγο τών χειμώνων στή θάλασσα, στίς λίμνες και τα ποτάμια και θυ-θίζονται άφοδα είς το κατά κυριολεξία παγωμένο νερό. Φαίνεται μάστιχα, κατά τούς ειδικούς, ότι πρό πινω σ'ώνων οι νέοι τών βορεινών χωρών είχαν ως καθημερινή συνήθεια αυτά τα κατεψυγμένα λουτρά.

Δέν πρέπει όμως να νομίζη κανείς ότι εκείνοι, τόν όποιον έκαναν οι άνθρώποι τού βορρά πρό αιδών, είνε ευτυχάν να γίνη σήμερα όμαδ'ικώς. Η σπερινή κατάσταση της ανθρώπινης επιδερμίδος, ή όποια έχει έκφυλισθ από πολλές γενεές, λόγω της μαλακής ζωής, τήν όποιαν κάνουν εν γένει οι άνθρώποι, δέν επιτρέπει τοιαύτα τολμήματα. Οι συ-δαιοτάτοι αυτοϋ τμήματος τοϋ σώματός μας.

Δέν πρέπει — αυτό είνε το συμπέρασμα — ως εκ τούτου να κάνη κανείς λουτρά στή θάλασσα ή στο ύπαιθρον έπωσδήποτε πριν τής ώρας, έπιδόη πριν ζεσταθή ο καιρός και καλόν είνε να προηγηθών κάποια έξάσκησης και κάποια τώνωσις της επιδερμίδος. Το πρώτον που συνιστάται και που μπορεί να γίνη όχι μόνον τίς άρσεσές άκούμ άνοικτικές ημέρες, αλλά και τόν χειμώνα, είνε τό αερόλουτρο. Μη γελάστε. Δέν άναυτουμε μονάχα άέρα για να θάλουμε είς τό

νέπειες της έλαττωματικής λειτουργίας τοϋ δερματός μας, ή α σ α τ η ρ ο υ ν τ α ι καθημερινώς άπό τούς γιατρούς μας: γενική κόπωση, άναρεξία, πρόσκα τοβολήν ιδιαιτέρας προσπαθείας, νευρικήτες, άδυνία, εύκολια να κρυολογή κανείς, χρόνιοι κάταρροι, διαταράξεις τοϋ κυκλοφοριακού συστήματος, ρευματισμοί, δερματικοί παθήσεις κ.λ.π., όλα αυτά άποδ'εχνύουν πόση σπουδαιότητα έχει για τήν υγεία μας ή πλήρης και έντατική λειτουργία της επιδερμίδος μας και πόσον έλασθερά είνε ή παραμέλησις τοϋ σπου-

δωμά μας το άναγκάιν άδυνον, αλλά και άποθ'όλου με τήν έκπνοή το άνθρώκιν οξύ, τόν όποιον δημιουργείται είς τόν όργανισμόν εκ της καύσεως. Έκτός αυτού, όμως, ο άέρας και το φως είνε σπουδαιότατοι παράγοντες, οι όποιοι περιβάλλουν και έπηρεάζουν τόν όργανισμόν μας και σιμ-δάλλουν κατά τρόπον άποφασιστικόν είς τήν διατήρησιν της υγείας και είς τήν συντήρησιν της ζωής. Διά τοϋ έρεθισμού της επιδερμίδος έπενεργούν έφ' όλου τοϋ όργανισμού. Αυτά νεται ή όδυνόνωσις και ή κυ-

ατά της ζέσεως. Η έπιδερμς καθίσταται σ'αυτ' ένα άπό τα κυριώτερα άμυντικά, κατά τών άδθενειών, συγκροτήματα τοϋ όργανισμού μας.

Αυτή είνε, όθεν ή ώφέλεια τοϋ αερόλουτρου, είς τήν όποιαν δέον να προστεθή ή τών ήλιόλουτρων, κατά τα όποια ό οργανισμός υποβάλλεται είς τήν άμεισον και εύερεγτικήν ένέργειαν τών θερμών ηλιακών και υπεριώδων ακτι-

νών.

Το αερόλουτρον και το ήλιόλουτρον καθίστανται ούτως, άνεξάρτητως τών ψυχρολουσιών, διαθερμωδός, έφ' ότ' αὐτὸς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κατά της ζέσεως. Η έπιδερμς καθίσταται σ'αυτ' ένα άπό τα κυριώτερα άμυντικά, κατά τών άδθενειών, συγκροτήματα τοϋ όργανισμού μας.

Αυτή είνε, όθεν ή ώφέλεια τοϋ αερόλουτρου, είς τήν όποιαν δέον να προστεθή ή τών ήλιόλουτρων, κατά τα όποια ό οργανισμός υποβάλλεται είς τήν άμεισον και εύερεγτικήν ένέργειαν τών θερμών ηλιακών και υπεριώδων ακτι-

νών.

Το αερόλουτρον και το ήλιόλουτρον καθίστανται ούτως, άνεξάρτητως τών ψυχρολουσιών, διαθερμωδός, έφ' ότ' αὐτὸς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κατά της ζέσεως. Η έπιδερμς καθίσταται σ'αυτ' ένα άπό τα κυριώτερα άμυντικά, κατά τών άδθενειών, συγκροτήματα τοϋ όργανισμού μας.

Αυτή είνε, όθεν ή ώφέλεια τοϋ αερόλουτρου, είς τήν όποιαν δέον να προστεθή ή τών ήλιόλουτρων, κατά τα όποια ό οργανισμός υποβάλλεται είς τήν άμεισον και εύερεγτικήν ένέργειαν τών θερμών ηλιακών και υπεριώδων ακτι-

νών.

Το αερόλουτρον και το ήλιόλουτρον καθίστανται ούτως, άνεξάρτητως τών ψυχρολουσιών, διαθερμωδός, έφ' ότ' αὐτὸς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

κρυφία τόν άπομώσιος και ή άπέκκρισις τών άπορριμμάτων και εν γένει αυξάνεται ή αντίστασις τής ζωτικής τοϋ όργανισμού. Ο άέρας, εκτός τοϋ εκ της θερμοκρασίας έρεθισμού της επιδερμίδος, ενεργεί έπί αὐτῆς ως έλασθό μασάζ, τόν όποιον έπηρεεί καλλίτερον οι μάτωσις της επιδερμίδος, εκ της όποιας πάλι προέρχεται, άναγκαστικώς, άναζωογόνοις τήν διασφόν εσωτερικόν όργάνων. Προσθετον κέρδους είνε ένα είδος σκληρογυμνασίας της επιδερμίδος, ή όποια άνδ'ιστάται καλλίτερον τόνον κάθε κρύας και τοϋ ψυχρού, όσον

Ο ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ ΖΗ ΑΚΟΜΗ!

12'

— "Όχι... Στο σπίτι μου κα-
λίτερα. Δεν έχω τίποτα... Λιγ-
κι έχτύπησα, μα δεν πειράζ-

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 104

❖❖

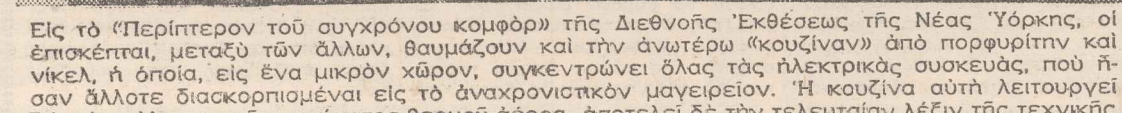
Ὑ- Ἀκόμη δυστυχήματα πρ

Τὸ συμπέρασμα εἶνε ὅτι ἐπιχειρηματικὸ πνεῦμα τοῦ θρώπου δὲν ἄφησε οὔτε τὰ δυστυχήματα ἀνεκμετάλλευστα. καθέναν κερδίζει τῇ ζωῇ του ὅσο μπορεί πρὶ ἐύκολα καὶ ἐπικίνδυνα...

Τότε ἡ Γῆ θὰ ἀποκίψει μίαν ταχύτητα πρὸς τὴν ἐξέλιξη καὶ τὴν ἀναστροφήν αὐτῆς, ἐπὶ τοιαύτην μεγάλην ὥστε νὰ ἐκραγῇ, ὑποκύπτουσα εἰς πίεσιν τῆς κεντρόφυγος δυνάμεως. Ἀλλ' οὗτος δὲν τὸ προβλέπουν οἱ ἀστρονόμοι, πρὸς τὰς ἀποδείξεις.

λοιπα. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ σοὺ
τὰ πληρώσω καὶ αὐτά, δὲν ὕ-
πῃρχε λόγος ν' ἀναβάλω τὴν
πληρωμὴν!...

ρινές ανάγκες μιάς μεγαλουπόλεως, θα δικαιολογήσει απολύτως το γεγονός ότι το περίφραστο μουσείο της Βιέννης πλουτίζεται διαρκώς με νέα εκθέματα.





ΚΟΣΜΙΚΑ ΝΕΑ

—Είς το Παρίσι είνε σήμερα πολύ τής μόδας νά πηγαίνουν οι μελλονόμενοι στην έκκλησία επί νε-
κροφόρου.

—Ο γαμπρός, όταν πρόκειται νά πάει νά ζητήσει την χείρα μιας νέας από τους γονείς της, επιδεινεί μιας πυροδοτικής αντίλαλου.

—Οι νεόνυμφοι κάνουν τὸ ταξίδι τοῦ μέλιτος με βούτυρο.

—Οι Παρισιάνες πηγαίνουν στὸν ὁδοντογιάτρο τους με ὁδοντωτὸν σιδηρόδρομον.

ΑΝΕΥΡΕΣΙΣ ΠΤΩΜΑΤΟΣ

Προκθές πλησίον τῶν Πατρῶν ἀνευρέθη πτώμα ἀ-
νγκον εἰς τὸν στραγαλιώτην Α. Λιπτήριον. Ὁ ἐν λό-
γῳ στραγαλιώτης εἰδοποιήθηκε προσήλθε καὶ παρέ-
λαβε τὸ πτώμα τοῦ, τραπείας πρὸς ἀγνωστὸν διεύθυν-
σιν. Ὑπάρχουν πληροφόρησι, ὅτι μεταβαίνει ἵνα τὸ
κηδεύσῃ.

ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Γενόμενης ἀστυνομικῆς ἐξετάσεως, εὐρέθησαν ἀ-
κάθαρτα τὰ κάτωθι καταστήματα:

Καθαριστήριον τὸ «Ἀκκλιδυτὸν», κατάστημα λου-
τρῶν ἡ «Καθαριότητα», πλυντήριον «Ὁ ἀσπαστῆριον
Πλυντὸς», ἀσπυνοποιεῖον ἡ «Καθαριστικὴ ποτάσα» καὶ
λοιπὰ.

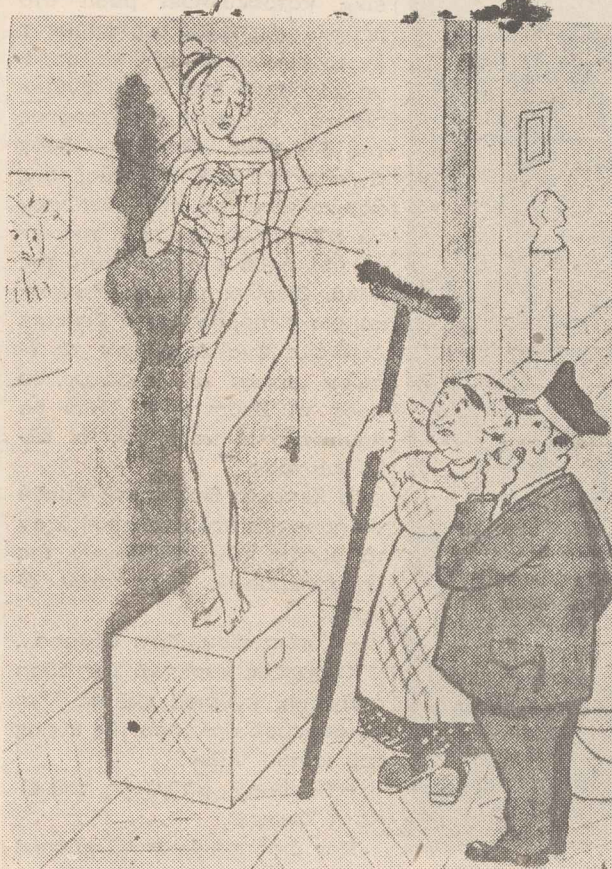
ΜΟΙΡΑΙΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Ἐπὶ τῇ στήν ὑπηρεσία μου μιά δακτυλογράφο. Ἄ-
ρα πρέπει νά μάθω γραφομηχανή.

Ἀπόψε παρικολοῦθησα μιά διάλεξι. Ἄρα μπορῶ
νά ξενοχηθῶ.

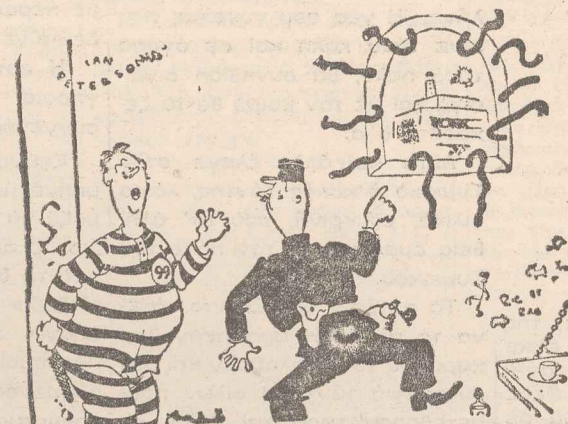
Σήμερα θὰ παρῶσθε νεῦμα σὲ μερικὸς ἐκλε-
κτοὺς καλεσμένους. Ἄρα αὐριο πρέπει ν' ἀγοράσω
καινοτομία μαχοιρηθῶν.

Ἐφέτος θὰ εἶνε πολὺ καλὴ ἡ παραγωγή κριθῆς.
Ἄρα θὰ πίνουμε φτηνὸν τὸν καφέ.



Σεβντοφία

—Δὲν τὴν καθαρίζω ἐπιτηδες, γιὰ νά σκεπα-
σθῶν κομμάτι οἱ γύναιες τῆς.



ΜΠΑΝΙΑ
—Τὸ ἀνοίει, κύριε φύλακα, γιὰ ν' ἀερίσθῃ λι-
γάκι τὸ κελλί μου.

Εἰσήλθονεν ὁριστικὰ στὴν μπάνιαν τὴν περίοδον.
Ἀρχίσαν τὸ κολύμημα οἱ νέοι κ' οἱ νεανίδες
ἀλλὰ καὶ πλείστοι γέροντες, ποὺ μοιάζουν τὸν... ἡ-
αἰόδο.

ὦραιοι μὰ καὶ δοχημοί, γεροὶ καὶ στραβοκανήδες.

Ὅλοι λοιπὸν θὰ κατεβῶν σιγά-σιγά στὸ κύμα
καὶ μετὰ θὰ κολυμποῦν κάνοντας μακροβουτί,
ἐκτὸς αὐτῶν ποὺ ἔχουνε ἀμετρητὸ τὸ χρέμα
καὶ προτιμοῦνε φυσικά νά... κολυμπῶν στὰ πλούτη.

Θ' ἀρχίσῃ κίνησις τραγὴ στὰ μπάνια προσεχῶς.
Ὅλοι ἐκεῖ θὰ κολυμποῦν, δοχημοὶ καὶ ὦραιοι.
Ἐκτὸς ἂν εἶνε φυσικά κανεὶς πολὺ πτωχὸς
ὅπως μάλλον προτιμᾷ νά... κολυμπᾷ σὰ χρέπ.

Εἰς τὰς ἀκτὲς τῆς κοσμικῆς θὰ πηγαίνει κ' ὁ Ζεὺς.
Πλέων ἐκεῖ οἱ νεαροὶ καὶ σμήνη κορασιῶν.
Ἐκτὸς ἂν εἶνε φυσικά κανένας συγγραφεὺς
καὶ πλέει εἰς ὕκεανόν... ἀσυνταχτοῦν.

Στὰ μπάνια πάει καθημέρι, ποὺ ξέρεῖ ἀπὸ πείρα
ὅτι ἐκεῖ θὰ δυνηθῇ κάποιο κοροῖδον νάδρῃ.
Ἐκτὸς ἂν τύχῃ φυσικά κάποια νὰ εἶνε χήρα
καὶ προτιμᾷ νὰ κολυμπᾷ στὴ θάλασσα τῇ Μαύρῃ.

Τὸ μεσημέρι ὁ καθεὶς μετὰ τὸ μαγιὸ πηγαίνει
εἰς τὸν Σαρωνικόν.
Καὶ μοναχὰ οἱ σὺζυγοι ποὺ εἶνε τοσκαμεῖνοι
θάβεναν νά πηγαίνανε εἰς τὸν... Εἰρηνικόν.

Ἐπίσης κάθε μιά γυνὴ ποὺ εἶνε φλογερὴ
θάβρεπε νὰ κολυμπᾷ εἰς τὸν... Θερμαϊκόν
καθὼς καὶ ἀπαντες αὐτοὶ ποὺ εἶνε φαλακροὶ
νὰ κολυμποῦσαν θάβρεπε εἰς τὸν... Μαλλιακόν.

Καὶ κάποιες ποῦναι κάτοχες προσώπου εὐειδοῦς
καὶ κοκκινίζουν στὴν μορφὴν πολλὰκις ἐξ αἰδοῦς,
αὐτὲς μετὰ ἀνέσεως δὲ ἠμποροῦσαν πάσης
νὰ κολυμποῦσαν σὲς ἀκτὲς τῆς... Ἐρυθρᾶς θα-
λάσσης.

Δὲν ξέρω ἂν θὰ ἔβρεπε καὶ ὅλοι οἱ κριτικοὶ
ἐργὰν πεζῶν, ποιητικῶν ἢ καὶ θεατρικῶν
νὰ εἰσέρωναν τὸ μπάνιον τοῦς, ἰδίως μερικὸι,
στὴ θάλασσα ποὺ λέγεται... Πέλαγος Κρητ.
(κόν.)

Δίχως καὶ νὰ σκοτίζωμαι ὁ κόσμος τί θὰ πῇ
προτείνω σοβαρώτατα, ὅπως ἐπιτραπῇ
νὰ κάνουν μπάνιον τακτικόν
μόνον ὁδοκαθαριστὰ εἰς τὸν... Σαρωνικόν.

Ὅσο γιὰ μένα, φίλοι μου, θαπάρνα μακροβουτί
εἰς τὴν σελίδα τοῦτη
καὶ θάναι σὺν νὰ κολυμπῶ τὸ καλοκαίρι ὅλο
σὲν... Βόρειον τὸν Πόλο.

Ο ΜΑΓΚΑΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Τὸ καλύτερον φάρμακον κατὰ τῆς ἀϋπνίας εἶνε ὁ
ὕπνος.

Γιὰ νὰ μὴ πέφτουν τὰ μαλλιά σας, διαβάσετε τα-
κτικά τοὺς λογαριασμοὺς ποὺ στέλνει ἡ μοδι-
στρα τῆς συζύγου σας, ὅπως οἱ τρίκες τῆς κεφαλῆς
σας ὅχι μόνον δὲν θὰ πέφτουν, ἀλλὰ καὶ θὰ... σπκώ-
νυνται ἐκ τῆς φρίκης.

Ὅ πάσχων ἀπὸ δαλτωνιόνιον βλέπει τὸ κόκκινον
χρῶμα προσῖον. Ὅσοι λοιπὸν πάσχουν ἀπὸ αὐτὴν τὴν
νόσον ἀποφεύγετε νὰ τρώτε κόκκινες ντομάτες, δι-
ὅτι γιὰ σὰς θὰ εἶνε... ἀγούρες.

ΣΥΝΤΑΓΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΖΕΣΤΗΣ

Γιὰ νὰ μὴ ζεσταίνεσθε, τώρα ποὺ ἀρχίσει τὸ καλο-
καίρι, ἀκολουθεῖτε τὰς κάτωθι ὁδηγίας:

- 1) Νὰ κάνετε παρὰ μόνον με ψυχραίμους ἀνδρώπους.
- 2) Νὰ μὴ σὰς καίγεται καρφὶ γιὰ τίποτε.
- 3) Νὰ μὴν ἀνὰθετε ἀπὸ τὸ θυμὸ σας.
- 4) Καὶ ἂν σὰς ἀπειλῇ ἡ πεθερά σας, νὰ φροντίζετε νὰ μὴν ἰδρῶν ῖν' αὐτὴ σας ἀπὸ κάτι τέτοια.

ΑΓΩΝΕΣ ΠΥΓΜΑΧΙΑΣ

Χθὲς εἰς μιαν οἰκίαν παρὰ τοὺς Ἀμπελοκήπους ἐ-
δόθη μάτς πυγμαχίας μετὰ τοῦ Κ. Κατραπακί καὶ
τῆς συζύγου τοῦ. Ὁ ἀγὼν ἦτο διαρκείας δέκα λε-
πτῶν εἰς τρεῖς γύρους γύρω ἀπὸ τὸ τραπέζι. Νικη-
τὴς ἀνεδείχθη ὁ σύζυγος, ὁ ὁποῖος καὶ ἐδέχθη τε-
λικῶς τὸ κύπελλον τοῦ ἀγῶνος —ἐναν κουθὰ— κα-
τακέφαλα.

ΑΠΟΒΑΣΙΣ ΑΓΗΜΑΤΩΝ

ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Χθὲς τὴν
εσπέραν ἐγένετο ἐνταῦθα ἀπόδρασις ναυτικῶν ἀγί-
ματος εἰς τὸ δωμάσιον μιᾶς δούλας. Ἀναμένονται γε-
γονότα.

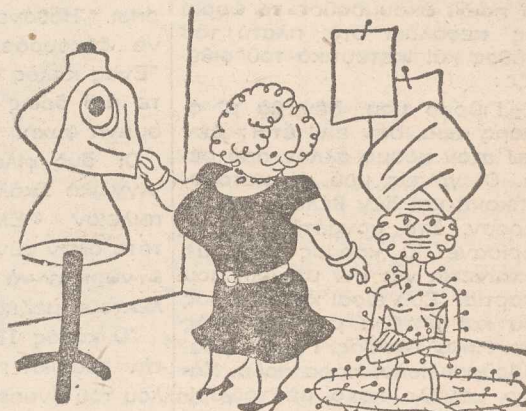
Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Τὸ χαρτὶ γίνεταί ἀπὸ ζύλο. Γι' αὐτὸ, ὅταν λέμε,
ὅτι ἕνας νέος ποιητὴς θέλει χαρτὶ γιὰ νὰ γράφῃ τὰ
ποιήματά του, στὴν οὐσία ἐννοοῦμε ὅτι θέλει...
ζύλο.

Ἐφευρέτης τῶν σπρίτων εἶνε ἕνας Σουηδός, ὁ ὁ-
ποῖος κατασκεύασε τὸ πρῶτον σπριτάνικο μετὰ τὸν θεῖον
τοῦ. Ἀλλὰ ἐπειτα ἀπὸ λίγο διάστημα ὁ θεῖος τοῦ ἀ-
πέθανε. Εἰς τὸ ἔξης λοιπὸν ὁ ἐν λόγῳ Σουηδὸς κα-
τασκεύαζε σπρίτα ἀνευ... θεοῦ καὶ φωφόρου.

Τὸ περίφημον σ' ὅλον τὸν κόσμον ροδέλαιον
κατασκευάζεται ἀπὸ... ρόδες αὐτοκινήτων.

Ἐνας Νορβηγὸς ἀστρονόμος ἀπέδειξε, ὅτι ἐπὶ
τοῦ ἡλίου δὲν ὑπάρχει βενζίνη. Διότι ἀν' ὑπάρχεε βεν-
ζίνη, θὰ εἶχαν καθαριοθῇ οἱ... κηλίδες τοῦ ἡλίου.
Ο ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ



ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

Ἡ μοδίστρα παντρεύτηκε ἕναν φακίρ.

Η ΠΡΩΤΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑ...

ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΑ, ΣΥΜΠΤΩΣΕΙΣ, ΣΙΡΑΤΗΓΗΜΑΤΑ, ΠΟΝΗΡΙΕΣ



Ἡ ὁμορφίαι, ἀφ' ὅτου ἐφευρέθη, ἀπέτελεσαν χρῆσιμον ὄργανον... διὰ τὰς γνωριμίας. Ἡ παλαιὰ εὐπὴ εἰκὼν μαρτυρεῖ ὅτι πάντοτε μὴ ὡ-
ραία κυρία ὑπάρχει κινῆσις νὰ συγκαταστήσῃ ὅταν ἡ προστασία τῆς ὁμορφίας τῆς προσφέρει ἐνός ἀνδρός καὶ μίαν γνωριμὴν κατὰ τὸν πιὸ λεπτόν, ἀδρὸν καὶ πολιτισμένον τρόπον.

Πῶς θὰ προσεγγίσουμε μίαν γυναῖκα; Τί θὰ τῆς πρωτοποιήσῃ; Νὰ τὸ πρό-
βλημα. Εἶνε πράγματι ἡ προσέγγισις τῶν δύο φύλων ἕνα δύσκολον πρόβλημα. Γιατί; Διότι, οὐτε οἱ ἄνδρες, οὐτε οἱ γυναῖκες μπο-
ροῦν νὰ καταλάβουν μερικὰ ἀ-
πλά πράγματα.

Οἱ ἄνδρες δὲν καταλαβαίνουν γιατί οἱ γυναῖκες μένουν κλει-
στὲς καὶ δύστροπες, ὅταν τῆς περᾶσουν. Καὶ οἱ γυναῖκες ἀπὸ
τὸ ἄλλο μέρος δὲν καταλαβαί-
νουν γιατί οἱ ἄνδρες παίρνουν τὴν φυσικὴν δυστροπία των ὡς
τελειωτικὴν ἀρνησίαν.

Ἐνας ἄνδρας σκεφτέται: «Οἱ
γυναῖκες ἐπιθυμοῦν τὸν ἔρωτα,
ὅσο κ' ἐγὼ. Γιατί, ὁμῶς, ὅταν
δοκιμάσω νὰ μιλήσω σὲ κάποια,
αὐτὴ στραβώνει τὴ φάτις τῆς
καὶ μοιρεῖ καὶ νὰ με βροίαν».

Λογικὴ ἐκ πρώτης ὁδοῦς σκέ-
ψις. Ἀλλὰ, κύριε, σκεφθεὶτε τὴν
κοινωνικὴν καὶ φυσιολογικὴν ὑ-
ποκρέωσιν τῆς γυναίκας. Ἡ γυ-
ναῖκα πρέπει νὰ ἀρνῇται. Αὐτὴ
τῆς ἐπιβάλλει ἡ φυσικὴ τῆς αἰ-
δῶ καὶ οἱ κοινωνικὲς συνθήκες.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ γυναι-
κες ἔχουν —ὡς βέβαια σ' ἕλες
τῆς περιπτώσεως— τὴν ἀξίωσιν νὰ
εἶνε οἱ ἄνδρες ἐπιμνημονὶ καὶ νὰ
μὴ ἐξαναίστανται, ἔστω καὶ ἂν
αὐτὲς τοὺς βρίσκουν καὶ τοὺς ἐ-

ξευτελίζουν. Ἐ, ὅχι καὶ μέχρις
ἐκεί! Χρειάζεται μὴ ἀμοιβαία
ὑποχωρητικότητα. Ἐνας ἀμοι-
βαῖος σεβασμός. Μία ἀμοιβαία
καλὴ διάθεσις καὶ συγκρατᾶται.
Καὶ πρὸ παντὸς πρέπει νὰ γίνε-
ται ἡ προσέγγισις ἐνός ἀνδρός
καὶ μίαν γυναῖκα κατὰ τὸν πιὸ
λεπτόν, ἀδρὸν καὶ πολιτισμένον
τρόπον.

Νομίζω, ὅτι ἐκεῖνον ποὺ πρέ-
πει νὰ ἐπιδιώξῃ ἕνας ἄνδρας,



Στὰ πάρκα οἱ συναντήσεις καὶ οἱ γνωριμίες εἶνε εὐκολώτερες. Ὁ σκύλος ποὺ εἶνε χαριτωμένος, τὸ
διότι ποὺ εἶνε ἐνδιαφέρουσες, εἰκόνας, ὅλα μορεῖ νὰ χρησιμεύουν ὡς ἀφετηρία μιᾶς εὐκαρίστης
καὶ χαριτωμένης κουβεντοῦσας...

γιὰ νὰ γνωρισθῇ μετὰ μίαν νέα στὸ
δρόμο, στὸ τραίνο, στὸ κέντρο ἢ
ποῦ ἄλλοι, εἶνε νὰ βρῇ ἕναν
τρόπον νὰ τὴν κάμῃ νὰ γελάσῃ.
Νὰ τῆς πῇ ἕνα ἀστεῖον, μὴ εὐ-
φολογία, νὰ τῆς στρέψῃ τὴν
προσοχὴν σὲ κάτι τὸ κωμικόν.

Τὸ γέλιο εἶνε ἡ καλύτερη ἀρ-
χή τῆς ἐρωτικῆς γνωριμίας. Ἡ

γνωριμία.

Τὸ δύσκολον εἶνε πᾶς θὰ τὴν
κάμωμε νὰ γελάσῃ μίαν γυναῖ-
κα. Μερικοὶ εἶνε πνευματώδεις
καὶ εὐφυλοῦνται καὶ τὸ καταρ-
τίζουν. Ἄλλοι, γιὰ νὰ τὴν ἐπι-
κρίνουν, κατανοοῦν νὰ γίνουν οἱ
ἴδιοι κωμικοὶ. Αὐτὸ ὁμῶς εἶνε ἐ-
πικίνδυνον. Εἰπαίμε, ὅτι πρέπει
νὰ ἐπιδιώξῃτε νὰ κάμωτε μίαν
γυναῖκα νὰ γελάσῃ. Ἀλλ' ὅχι νὰ
γίνετε καὶ γελοιοὶ στὰ μάτια
τῆς.

Μπορεῖτε ν' ἀρχίσετε νὰ πη-
δάτε μπροστὰ τῆς, ἢ νὰ βαδίζε-
τε μετὰ τὴν ὅσοι ἢ νὰ κάνετε
τρεπές, ὅπως θὰ τὴν κάμωτε
νὰ γελάσῃ. Ἀλλὰ τί ὁρᾷ; Ὅτι
ἐκτὸς ἀπὸ τὸν γέλιο, ὅταν τὴν ἐν-
τυπώσῃ, ὅτι εἶδε ἕνα γελοῖον
ὑποκείμενον.

Ὁ ἀσφαλέστερος λοιπὸν τρό-
πος εἶνε νὰ πῇτε κατὰ τὸ ἐξυ-
πνόν. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶνε καὶ τὸ δύ-
σκολότερον. Διότι καὶ πνευματώ-
δης ἂν εἰσθε, ὅταν συγκινήθη-
τε ἀπὸ τὴν θέλησιν μιᾶς νέας,
θὰ πῇτε ἐννεύοντα ἐννεὰ τοῖς
ἐκτὸς μιᾶς σακλαμῶρα ἢ μιᾶς βλα-
κείας. Γιὰ νὰ κάμῃ κανεὶς πνεύ-
μα, νὰ νὰ δεῖτε εὐφυῆς, πρέ-
πει νὰ μὴν εἶνε συγκινημένος.
Τί ὅτι ἀπὸ ἀκριβὲς, αὐτοὶ ποὺ
προσεγγίζουν μίαν γυναῖκα πρὶν
ἕνα ἔξυπνον πειράγμα εἶνε οἱ
πιὸ ἐπικίνδυνον. Διότι, γιὰ νὰ
μπορεῖν νὰ λένε πνευματικὰ
πράγματα, οἱ μὲν οὖν μὴν εἶναι
ἀσυνκίνητοι καὶ ψυχροὶ καὶ ὅτι
αὐτοὶ ἀκριβὲς πρέπει νὰ συ-
λάγεται μίαν γυναῖκα.

Ἄν οἱ γυναῖκες ἤσαν τὸ
συμπεριφερόμενοι, θὰ προτιμοῦσαν
αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐρχοῦνται δι-
πλά των ἢ τῶν πᾶν καὶ λένε
ἐπικινδύνους. Διότι αὐτοὶ ποὺ
ἀποδέχονται ὅτι ἔχουν οἱ καὶ
νὰ φοβερὰ συγκινήθῃ. Ὅσο με-
γαλύτερες βλακείες λένε, τόσο
περισσότερο ἔχουν συγκινήθῃ.
Σ' αὐτοὺς λοιπὸν θὰ ἔπρεπε νὰ
ἀναζητήσων οἱ γυναῖκες μίαν πιὸ
θερμὴν ἀγάπην. Ἀλλὰ τοὺς περὶ-
φρονοῦν μετὰ ἕνα καὶ νὰ χαθῇ
βλάκα!... Ποτὲ οἱ γυναῖκες δὲν

καταλαβάν τὸ ἀληθινὸν τοὺς συμ-
φερόν.

Ἄν δὲν μπορεῖτε νὰ φανθεῖτε
σὲ μίαν γυναῖκα ἔξυπνον, ἢ διότι
δὲν ὑπάρχετε ποτὲ, ἢ διότι εἰ-
σθε συγκινημένοι ἐξ αἰτίας τῆς,
φανθεῖτε τοῦλάχιστον ἀπλοὶ καὶ
οχεδὸν ἀφελεῖς. Αὐτὴ ἡ στάσις
προκαλεῖ πάντα συμπτώματα. Δι-
ὅτι ἡ ἀπλοὺς στοὺς τρόπους
δεικνύει καλοκαρδιότητα καὶ εἰ-
λακρῖνεια. Καὶ ἡ γυναῖκα δίνει

δὲν κάτι ἐντελὲς πρακτικὸν καὶ ἀ-
πλό, σὺν νὰ μιλοῦσατε σ' ἕναν
φίλον σας. Ἐνα τέτοιο δῆγμα
προσεγγίσεως δίνει ὁ Χάρισον.
Ἐνας νέος ἀκολουθεῖ μίαν νέα
καὶ ἑαυτοῦ τῆς λέγει:

—Δεσποίνε, σὰς ἔπεισε τὸ βί-
βλιόν σας.

Ἡ δεσποινὴς δὲν κρατοῦσε
βιβλίον. Ἀλλὰ δὲν εἶχε σημασία.
Τὸ γεγονός εἶνε, ὅτι ἐκεντήθη
τὸ ἐνδιαφέρον τῆς. Ἐστράφη
στὸν νέον καὶ τὸν ἐρώτησε:

—Ποῖο βιβλίον μου;

Αὐτὸ πᾶν. Ἡ κουβέντα ἀρ-
χίσε. Τὰ παρακάτω πᾶν εἶνε εὐ-
κολώτερα. Θὰ ἐξελεχθῇ ἡ συζη-
τήσις ὁμαλῶς, χωρὶς θυμὸς καὶ
βροίσεις τῆς γυναίκας καὶ ἀσφα-
λὺς σὲ κάποιο αἰσιοτέρας θὰ
καταλήξῃ.

Ἐκεῖνον ποὺ πρὸ παντὸς ἀλ-
λὰ πρέπει νὰ προσέχετε, εἶνε
νὰ μὴ περᾶσθε τὴν γυναῖκα
μὲ λανθάνουσας φράσεις καὶ χυδαί-
ότητες. Αὐτὸ ποτὲ! Πρέπει νὰ
λεῖτε οἱ ἀναστεναγμοί, ἐκεῖ-
να τὰ «ἀκ καὶ βὰν», ἐκεῖνα τὰ
βάναντες:

—Μ' ἔκαψες, κοπέλα μου!

—Τί εἶσαι σὺ, παιδί μου!

Καὶ τὰ παρόμοια. Ὅλ' αὐτὰ
ἐσοκελεύουν τὴν βαθύτεραν ἐ-
ρωτικὴν —σχεδὸν ἀνθρωποφάνη-
κός— διαθέσειν τοῦ ἀνδρός, τῆς
ὁποῖας ἡ γυναῖκα βρίσκει πάν-
τοτε στὴν ἀρχὴ τρεμοεῖς. Ἡ
γυναῖκα εἶνε πολὺ πιὸ ντελικά-
το καὶ ρομαντικὸ πλάσμα ἀπὸ
μας. Πρέπει συνεπῶς νὰ τῆς
φερνόμεθα μετὰ μεγαλύτερη λε-
πτοσύνη.

(Ἡ συνέχεια στὴ σελίδα 30)



Τὰ πάρκα δὲν ὑπάρχουν μόνον στὴν
ἐποχὴ μας ἀφορμὴ γνωριμίας. Ἡ
δου αὐτὴ τὸ παλαιὸν σχεδιάγραμμα,
ποὺ μας δείκνει πόσο ἡ φιλοπε-
ριεργία καὶ ἡ φιλία τῶν παι-
δῶν εἶνε σὺνὰ ἐξυπηρετικὰ...

δὲν κάτι ἐντελὲς πρακτικὸν καὶ ἀ-
πλό, σὺν νὰ μιλοῦσατε σ' ἕναν
φίλον σας. Ἐνα τέτοιο δῆγμα
προσεγγίσεως δίνει ὁ Χάρισον.
Ἐνας νέος ἀκολουθεῖ μίαν νέα
καὶ ἑαυτοῦ τῆς λέγει:

—Δεσποίνε, σὰς ἔπεισε τὸ βί-
βλιόν σας.

Ἡ δεσποινὴς δὲν κρατοῦσε
βιβλίον. Ἀλλὰ δὲν εἶχε σημασία.
Τὸ γεγονός εἶνε, ὅτι ἐκεντήθη
τὸ ἐνδιαφέρον τῆς. Ἐστράφη
στὸν νέον καὶ τὸν ἐρώτησε:

—Ποῖο βιβλίον μου;

Αὐτὸ πᾶν. Ἡ κουβέντα ἀρ-
χίσε. Τὰ παρακάτω πᾶν εἶνε εὐ-
κολώτερα. Θὰ ἐξελεχθῇ ἡ συζη-
τήσις ὁμαλῶς, χωρὶς θυμὸς καὶ
βροίσεις τῆς γυναίκας καὶ ἀσφα-
λὺς σὲ κάποιο αἰσιοτέρας θὰ
καταλήξῃ.

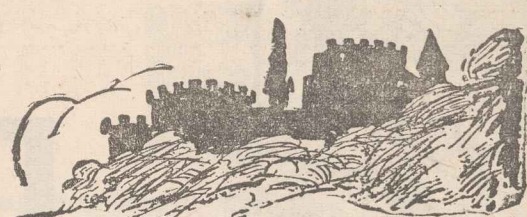
Ἐκεῖνον ποὺ πρὸ παντὸς ἀλ-
λὰ πρέπει νὰ προσέχετε, εἶνε
νὰ μὴ περᾶσθε τὴν γυναῖκα
μὲ λανθάνουσας φράσεις καὶ χυδαί-
ότητες. Αὐτὸ ποτὲ! Πρέπει νὰ
λεῖτε οἱ ἀναστεναγμοί, ἐκεῖ-
να τὰ «ἀκ καὶ βὰν», ἐκεῖνα τὰ
βάναντες:

—Μ' ἔκαψες, κοπέλα μου!

—Τί εἶσαι σὺ, παιδί μου!

Καὶ τὰ παρόμοια. Ὅλ' αὐτὰ
ἐσοκελεύουν τὴν βαθύτεραν ἐ-
ρωτικὴν —σχεδὸν ἀνθρωποφάνη-
κός— διαθέσειν τοῦ ἀνδρός, τῆς
ὁποῖας ἡ γυναῖκα βρίσκει πάν-
τοτε στὴν ἀρχὴ τρεμοεῖς. Ἡ
γυναῖκα εἶνε πολὺ πιὸ ντελικά-
το καὶ ρομαντικὸ πλάσμα ἀπὸ
μας. Πρέπει συνεπῶς ν

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΕΚΔΙΚΗΤΗΣ



νός. 'Ο κλέφτης είσαι σού, ή έ-
στω συνένοχος του.
Λέγοντας αυτά έτρεξε στο
τηλέφωνο, έπηρε το άστυνομι-
κό τηφμα κ' εφώνασε:

Κύριε Ντεριέ, στείλε μου
γρήγορα μερικούς χωροφύλα-
κας να τούς παραδώσω έναν
εγκληματιάν!

'Ο δισυτκής 'Οσμπορν έκλαι-
γε με λυγμούς.

'Εξάφνα ή πόρτα του γραφεί-
ου άνοιξε και μία άρμονική φωνή
ή άκούστηκε:

— Γιατί φωνάζετε χωροφύλα-
κες μπαμπά;

'Ηταν ή Πριμερόζα.

— Για να συλλάβω αυτόν
τόν άκρειόν! Μού έκλεψε τα
σκέδια της έφευρεσέας μου!

Βαθεία συγκίνησης έκυθηκε
στο πρόσωπο της Πριμερόζας.

— 'Αδύνατον μπαμπά μου!...
'Απολύτως αδύνατον!... 'Ο κα-
θήμενος 'Οσμπορν είναι ά-
θώος!...

ΤΟ ΠΟΝΗΡΟ ΠΝΕΥΜΑ

Χτύπος άκούστηκε στην πόρ-
τα του γραφείου και ένας ύπν-
ρετής ανήγγειλε ότι ο κύριος
Ρογήςρος και ο κύριος Περίλυ-
τος ήσαν στην αίθουσα έπεισόν
της με τον κύριον Τζάιμς.

— 'Ας έλθουν, άπάντησε ο
άμερικανός.

Κ' έβγαλε από το γραφείο
το ένα γιά να τους υποδεχτεί.

— Δεν πρέπει να σας κρύψω
κύριοι, είπα, ότι αυτή τη στιγμή
είμαι πολύ ταλαιπωρημένος. Σας
είπα γίνε αργά, της οικονομί-
κας καταστροφής και της αυτοκτο-
νίας του άνδρός της.

25ον

Κατά την συνήθειά του, ο
Τζάιμς Μίλτον είχε κατέβει
στις έννέα το πρωί στο γραφείο
του, που βρισκόταν στο Ισογειο.

'Εδίδασκε την άλληλογραφία
του, όταν άκούστηκε το κου-
δοσύνι του τηλεφώνου. 'Ο άμερι-
κανός έπηρε το άκουστικό κ' έ-
φώνηκε πολύ εύχαριστήμενος
απ' αυτά που άκουσε.

— Μάλιστα, κύριε γενικό...
Στις τρεις θα είμαι στο ύπουρ-
γειο... Σας εύχαριστώ...

'Επειτα έκάλωσε τον γραμ-
ματέα του, ένα σοβαρόν σαραν
ταπεντάρην, και τού είπα:

— 'Αγαπητέ μου Ουίλμυρ, σου
άναγγέλλω εύχαρίστως ότι το
άπόγευμα μάς περιμένουν στο
ύπουργειο τών Ναυτικών...
Πρώτα όμως πρέπει να ριζώμε
μια τελευταία ματιά στα σκέδια.

— 'Ο Ουίλμυρ 'Οσμπορν, έ-
πνε στην κρύπτη, την άνοιξε,
έρευνησε, άλλα δεν όρθηκε τί-
ποτε.

— Μα αυτό είναι καταπληκ-
τικό! Εφώνασε. Τα σκέδια δεν
είναι έδω!...

— Τι μού λέτε καλέ; Εφώνα-
σε ο έφευρετής τρέχοντας κον-
τά του.

'Ερευνησαν μαζί, άλλα τού
κάκου.

— Διάβολε! Εφώνασε ο Μίλ-
των. Κάπως έπέλασε απ' έδω
ή τρομερή έκείνη συμμορία!...
'Αλλά είναι αδύνατον! 'Όλα έ-
δω είναι εν τάξει και ή κρύπτη
δεν έχει καθόλου παραδοσιάν.

'Επειτα, ο έφευρετής εφώνα-
σε με τρομερήν άγνωση στη
φωνή:

— Ουίλμυρ, κάτι ξέρεις έ-
σύ!... Μονάχα εγώ, εσύ και ο
κύριος δέ Τρεμζέ έγγυρίζατε
αυτήν την κρύπτη. 'Αλλά ο κό-
μος είναι άνωτερος κάθε ύπο-
ψιος, ώστε δεν μείνει παρά έ-
σύ!...

— 'Εγώ!...

— Ναι, έπέμεινε ο άμερικανός.

στιγμή από το κρεβάτι μου.

— Κ' εγώ σου ζαναλέω ότι έ-
σύ έδωσες στον άγνωστον τα
σκέδια του πατέρα σου.

— Μα αυτό είναι τρέλλα!...
Πώς μπορείς να με θεωρείς έ-
νοχον μιας τέτοιας άτιμίας; Ε-
φώνασε ή Πριμερόζα.

'Επειτα έτρεξε κοντά στον
Τζάιμς Μίλωνα και τού είπε
δακρυμένον:

— Ξέρετε, πατέρα... Με κα-
τηγορούν ότι εγώ έκλεψα τα
σκέδια σας...

Και έπαισε στην άγκαλιά του
άμερικανού, κλαίγοντας άπαρη-
γόρητα. 'Εκείνος έστράφηκε
πρός τον Ρογήςρον και τού έ-
πνε:

— Πώς τολμάς να φωνάζε-
ς πως ή κόρη μου!...

— Κύριε Μίλτων, άπάντησε ο
άδελφός του 'Εκδικητής στοθε-
ρά, ξέρω πόσο σας στοιχίζει
αυτό... Καταλαβαίνετε δέ-
σας πόσο με κάνει δυστυχιομέ-
νον. Δυστυχώς όμως είναι ή
άληθεια!... Κύριε Πρόσπαρε,
πνίγνισμα!... Πείτε σεις τί έγινε.

— 'Ο Πρόσπαρε άπηγγέθησε ό-
λα τα καθέκαστα.

— 'Ο Μίλτων έμεινε σάν κεραυ-
νόηλκτος σάν τ' άκουσε.

'Η Πριμερόζα, σάν ύψιστον
δαθμό της ταραχής της, έστρά-
φηκε προς τον Ρογήςρον:

— Πείτε μου λοιπόν ότι δεν
είναι άλήθεια! Εφώνασε.

'Αλλά ο Ρογήςρος, άκρως σάν
φάντασμα, έπανέλαβε:

— 'Ορκίζομαι ότι ο Περίλυ λέ-
ει την άλήθεια.

Τότε, ενώ ο άτυχής γραμμα-
τεύς άνέπνεε με άνακούφιση,
ή νέα θέλησε πάλι να πείσει
στην άγκαλιά του θετού της
πατέρα. 'Αλλά ο άμερικανός
ήν έσταμάτησε ψυχρά.

— Πριμερόζα, είπα, το έκ-
αμες αυτό:

— 'Ο, ναί!... Τάσος καταλα-
βαίνω... Είμαι δέβαιν. Το π-
νοηρό πνεύμα! Είπα με τρομα-
ματική άγνωση.

— Ναι, εφώνασε ο Ρογήςρος,
έχεις δικιο Πριμερόζα, το π-
νοηρό πνεύμα. 'Ούτε σ' δεν
είσαι ένοχος. Κάτι άλλο, κάτι
τρομερό συμβαίνει έδω, κάτι ά-
κατανόητο και εγκληματικό.

Πρέπει να διαλευκάνουμε το
μυστήριο που μάς συντράζει
όλους!...

— Κύριε Μίλτων, άπάντησε ο
άδελφός του 'Εκδικητής στοθε-
ρά, ξέρω πόσο σας στοιχίζει
αυτό... Καταλαβαίνετε δέ-
σας πόσο με κάνει δυστυχιομέ-
νον. Δυστυχώς όμως είναι ή
άληθεια!... Κύριε Πρόσπαρε,
πνίγνισμα!... Πείτε σεις τί έγινε.

— 'Ο Πρόσπαρε άπηγγέθησε ό-
λα τα καθέκαστα.

— 'Ο Μίλτων έμεινε σάν κεραυ-
νόηλκτος σάν τ' άκουσε.

'Η Πριμερόζα, σάν ύψιστον
δαθμό της ταραχής της, έστρά-
φηκε προς τον Ρογήςρον:

— Πείτε μου λοιπόν ότι δεν
είναι άλήθεια! Εφώνασε.

'Αλλά ο Ρογήςρος, άκρως σάν
φάντασμα, έπανέλαβε:

— 'Ορκίζομαι ότι ο Περίλυ λέ-
ει την άλήθεια.

Τότε, ενώ ο άτυχής γραμμα-
τεύς άνέπνεε με άνακούφιση,
ή νέα θέλησε πάλι να πείσει
στην άγκαλιά του θετού της
πατέρα. 'Αλλά ο άμερικανός
ήν έσταμάτησε ψυχρά.

— Πριμερόζα, είπα, το έκ-
αμες αυτό:

— 'Ο, ναί!... Τάσος καταλα-
βαίνω... Είμαι δέβαιν. Το π-
νοηρό πνεύμα! Είπα με τρομα-
ματική άγνωση.

— Ναι, εφώνασε ο Ρογήςρος,
έχεις δικιο Πριμερόζα, το π-
νοηρό πνεύμα. 'Ούτε σ' δεν
είσαι ένοχος. Κάτι άλλο, κάτι
τρομερό συμβαίνει έδω, κάτι ά-
κατανόητο και εγκληματικό.

Πρέπει να διαλευκάνουμε το
μυστήριο που μάς συντράζει
όλους!...

— Κύριε Μίλτων, άπάντησε ο
άδελφός του 'Εκδικητής στοθε-
ρά, ξέρω πόσο σας στοιχίζει
αυτό... Καταλαβαίνετε δέ-
σας πόσο με κάνει δυστυχιομέ-
νον. Δυστυχώς όμως είναι ή
άληθεια!... Κύριε Πρόσπαρε,
πνίγνισμα!... Πείτε σεις τί έγινε.

— 'Ο Πρόσπαρε άπηγγέθησε ό-
λα τα καθέκαστα.

— 'Ο Μίλτων έμεινε σάν κεραυ-
νόηλκτος σάν τ' άκουσε.

'Η Πριμερόζα, σάν ύψιστον
δαθμό της ταραχής της, έστρά-
φηκε προς τον Ρογήςρον:

— Πείτε μου λοιπόν ότι δεν
είναι άλήθεια! Εφώνασε.

'Αλλά ο Ρογήςρος, άκρως σάν
φάντασμα, έπανέλαβε:

— 'Ορκίζομαι ότι ο Περίλυ λέ-
ει την άλήθεια.

Τότε, ενώ ο άτυχής γραμμα-
τεύς άνέπνεε με άνακούφιση,
ή νέα θέλησε πάλι να πείσει
στην άγκαλιά του θετού της
πατέρα. 'Αλλά ο άμερικανός
ήν έσταμάτησε ψυχρά.

— Πριμερόζα, είπα, το έκ-
αμες αυτό:

— 'Ο, ναί!... Τάσος καταλα-
βαίνω... Είμαι δέβαιν. Το π-
νοηρό πνεύμα! Είπα με τρομα-
ματική άγνωση.

— Ναι, εφώνασε ο Ρογήςρος,
έχεις δικιο Πριμερόζα, το π-
νοηρό πνεύμα. 'Ούτε σ' δεν
είσαι ένοχος. Κάτι άλλο, κάτι
τρομερό συμβαίνει έδω, κάτι ά-
κατανόητο και εγκληματικό.

Πρέπει να διαλευκάνουμε το
μυστήριο που μάς συντράζει
όλους!...

— Κύριε Μίλτων, άπάντησε ο
άδελφός του 'Εκδικητής στοθε-
ρά, ξέρω πόσο σας στοιχίζει
αυτό... Καταλαβαίνετε δέ-
σας πόσο με κάνει δυστυχιομέ-
νον. Δυστυχώς όμως είναι ή
άληθεια!... Κύριε Πρόσπαρε,
πνίγνισμα!... Πείτε σεις τί έγινε.

— 'Ο Πρόσπαρε άπηγγέθησε ό-
λα τα καθέκαστα.

— 'Ο Μίλτων έμεινε σάν κεραυ-
νόηλκτος σάν τ' άκουσε.

'Η Πριμερόζα, σάν ύψιστον
δαθμό της ταραχής της, έστρά-
φηκε προς τον Ρογήςρον:

— Πείτε μου λοιπόν ότι δεν
είναι άλήθεια! Εφώνασε.

— 'Ο Ρογήςρος έκαιε να όρμη-
σει κατόπιν της. 'Αλλά ο Μίλτων
τόν έσταμάτησε λέγοντας:

— 'Αν ήταν άδω θα είχε πεί-
σει στην άγκαλιά σας.

— 'ΑΛΛ' αν ήταν ένοχος εφώ-
ναζε ο Ρογήςρος, θα είχε πεί-
σει στα γόνατά σας.

— Και ποιος τολμάει να πη-
δί ή Πριμερόζα είναι ένοχος;
άκούστηκε έξωφρα μια δυνατή
φωνή.

— 'Αδελφέ μου!... Εφώνασε
ο Ρογήςρος τρέχοντας προς τον
'Ιάκωβον δέ Τρεμζέ που πα-
ρουσιασάτο στο κατώφλι.

'Ακού έβριζε μίαν επιβλητική
ματιά ο 'Εκδικητής, που δεν ή-
ταν ποτέ ώραιότερος και επι-
βλητικώτερος, έπρόσθεσε ψύ-
χραιμα και έντονα:

— Και τώρα, κύριοι, άς συζη-
τήσουμε.

— 'Ο Ρογήςρος έστράφηκε από
τομα προς την πόρτα.

— 'Ο Ρογήςρος έκαιε να την ά-
κολούθησθ, άλλα εκείνη δεν
τόν έδωσε καιρό.

— Ρογήςρε, τού είπα, σου ά-
παγορεύω να με ακολουθή-
σης!... Οι φόβοι μου έπαγναι
τοποήθηκαν. Οι τρομακτικές έ-
πιδράσεις που έννοιωθα, έφεραν
το αποτέλεσμα τους... Είνα
φανερό πιά!... Δεν θέλω να
παραστήσω κανέναν στην άδω-
σα που άνοίγεται τώρα μπροστά
μου. Χάιρε Ρογήςρε... Χάιρετε
όλοι!...

Και άφου έβγαζε στο κατώφ-
λι της πόρτας ώρμησε προς τα
έξω, κλαίγοντας με λυγμούς.

— 'Αντιπροσώποις θα όρθε
έκεί μίαν αίθουσα γεμάτην δι-
δωστικές, γραφικότητας και
τηλέφωνο που σαναφώνουν ότι
έκεί μέσα μένει άνθρωπος που
έχει πάρα πολλές άσολίες.

Εκείνη την ημέρα ή δαρήν
πνιγνίστηκε πολύ έντονα, ό-
πως πάντα, κ' έμπηκε στο γρα-
φείο της, όταν ή άγνα έκτύπη-
σε το κουδούνι του τηλεφώνου.

— 'Εσύ είσαι, Μπέλ Μιρέτ;
είπα. Σ' έπείριμενα.

— 'Υστερα από λίγες στιγμές
μια νέα κόρη, ντυμένη σάν μια
ήβηρα, μάλλον άλλοκοτη παρά
ώραία, παρουσιάστηκε κ' έρωπ-
σε με ένδιαφέρον:

— 'Εκείς τα σκέδια του Μίλ-
τωνος;

— Νάτα.

— 'Όρα, είπα ή Μπέλ Μιρέτ
παίρνοντας τών φάκελλο.

— Μικρό μου ψήν, είπα ή κυ-
ρία ντ' 'Ανρεμόν, έδώ την εύχα-
ρίστη να σου άναγγείλω ότι
έκείνος μάς περιμένει και τις
δύο εκεί κάτω.

— Πάλι; έμυρμούρισε ή Μπέλ
Μιρέτ.

— Ξέρω ότι μαζί του δεν πρέ-
πει να διατάζουμε. Το αυτοκίνη-
τό μου είναι κάτω. Να βάλλω
το καπέλλο μου και να πάμε.

— 'Υστερα από λίγες στιγμές
οι δύο γυναίκες μέρα σ' ένα
πολυτελέστατο αυτοκίνητο έ-
τρεχαν γοργά στο δρόμο που
όδηγεί από το Παρίσι στο θον-
τενιερμπά.

'Επείρασεν το δόσος, έστρι-
ψαν σ' έναν πλάγιο δρόμο κ'
έσταμάτησαν μπροστά σε μια
μεγάλη καγκελλωτή πόρτα ό-
που συναντήθηκαν σκεδόν άμέ-
σως με κάποιον που φορούσε
ένα μεγάλο κασκέτο, είχε γέ-
νια άκέντηστα και το άριστερό
του μάτι ήταν σκεπασμένο από
ένα μαυρόν επίδεσμον.

— Κύριες μου, ο Κυνηγός σας
έκφραζει την λύπη του που σας
έναντιώσε πάλι. 'Αλλά πρέπει
για ένα ζήτημα πολύ σοβε-
ρό και έπείγον. Σήμερα το
πρωί ο Μίλτων άντελήθη ότι
τού είχαν κλέψει τα σκέδια του.

Στην άρχή έκατηγόρησε τών
γραμματέα του, άλλα μετά έ-
πενέβη ο Ρογήςρος δέ Τρεμζέ
και κάποιος κύριος Περίλυ...

— 'Εκείς μπροστά σου έναν
άνθρωπον που ύποφέρει τρομε-
ρά. Αυτή τη νύχτα σου είδα, έ-
γώ και ο κύριος Περίλυ, να
βγαίνει από το μπαλκόνι του
δωματίου σας και να ρίχνετε
σε κάποιον άγνωστο ένα φα-
κελλον άγκώδη και βαρύν.

— 'Αδύνατον!... Σου όρκίζο-
μαι ότι δεν έσκηώθηκα ούτε

— 'Εκείς μπροστά σου έναν
άνθρωπον που ύποφέρει τρομε-
ρά. Αυτή τη νύχτα σου είδα, έ-
γώ και ο κύριος Περίλυ, να
βγαίνει από το μπαλκόνι του
δωματίου σας και να ρίχνετε
σε κάποιον άγνωστο ένα φα-
κελλον άγκώδη και βαρύν.

— 'Αδύνατον!... Σου όρκίζο-
μαι ότι δεν έσκηώθηκα ούτε

— 'Εκείς μπροστά σου έναν
άνθρωπον που ύποφέρει τρομε-
ρά. Αυτή τη νύχτα σου είδα, έ-
γώ και ο κύριος Περίλυ, να
βγαίνει από το μπαλκόνι του
δωματίου σας και να ρίχνετε
σε κάποιον άγνωστο ένα φα-
κελλον άγκώδη και βαρύν.

— 'Αδύνατον!... Σου όρκίζο-
μαι ότι δεν έσκηώθηκα ούτε

— 'Εκείς μπροστά σου έναν
άνθρωπον που ύποφέρει τρομε-
ρά. Αυτή τη νύχτα σου είδα, έ-
γώ και ο κύριος Περίλυ, να
βγαίνει από το μπαλκόνι του
δωματίου σας και να ρίχνετε
σε κάποιον άγνωστο ένα φα-
κελλον άγκώδη και βαρύν.

— 'Αδύνατον!... Σου όρκίζο-
μαι ότι δεν έσκηώθηκα ούτε

— 'Εκείς μπροστά σου έναν
άνθρωπον που ύποφέρει τρομε-
ρά. Αυτή τη νύχτα σου είδα, έ-
γώ και ο κύριος Περίλυ, να
βγαίνει από το μπαλκόνι του
δωματίου σας και να ρίχνετε
σε κάποιον άγνωστο ένα φα-
κελλον άγκώδη και βαρύν.

— 'Αδύνατον!... Σου όρκίζο-
μαι ότι δεν έσκηώθηκα ούτε

ΝΟΥΒΕΛΕ

Τα παπούτσια, οι τσάντες και τα
γάντια πρέπει να είναι στο ίδιο
χρώμα. Οι κάλτσες και το καπέλλο
σε άλλο χρώμα.

Για να είστε εν άνέσει, αυτό το
καλοκαίρι, σας συνιστώ να φορέ-
τε ένα φόρεμα χωρίς μανίκια, συγ-
κροτούμενο με επιμοίδια. Ένα κου-
μπώνι έμπρός καθ' όλο το μήκος
του και και φοριέται με μία κυλό-
τα-σούρ άσορτί. Ένα μικρό σου-
τιέν κροαίμενι, άς κορσά.

Το φόρεμα γίνεται από τούλα
δουλοκρό, το σούρ έπαιος και το
μικρό κορσά από ένα έλαφρό
κρόν.

Με τάπητ σε πρωτότυπο σκέδιο
με μία προσωπική γορντιούρα το
ποστέμμεν έξωφρα, είπα στο κορ-
σά είπα το φούστα, θα δουλο-
σάσμεν σας μία χάρη άουγκρη!

Χρησιμοποιείτε λοιπόν τις τά-
πητ άφου είναι της μόδας και
άρεσκουν τόσο πολύ έστους.

Στο Παρίσι λαναορίστηκαν και
μαντί... όικρω: ή πλάτη μαν-
τη και το έμπρος μπλε λ. κ., ή
αυτοκίνη και κίτρινο. Πάντοτε όμως
το ακρόν χρώμα θα μπειν στην
πλάτη. Κεί τα μανίκια άκωμα είναι
έκρημα.

Μία λυρίδα από φαρδία κορδέλα
α ή βελούδο τοποθετείται στο μέ-
σος, όπου συναντιώνται τα δύο
χωματί: ώμοι, χέρια, πλάτες κρ-
σές.

Τα μαντί αυτά γίνονται κατά
κανόνα πολύ ίσια και φαρδία π-
σω.

Είς άντικατάστασιν του φούσκου
της γροσέτας ή τις στυρέτες, τών
λουλουδιών ή τις στυρέτες, έ-
σφην τοποθετούν τώρα ένα μαν-
τιόνη. Γίνεται με μία νεκροφ-
σμήν στο άνωμα του χαιμού
της ζακέτας.

'Η νεκροφσμήν είναι στρογγυ-
λή και τριγυρίζεται από ένα
γόνι κροσά ή άσπενι, πλεκτό ή
κομμένο από πορότα.

Και ή νεκροφσμήν τοποθετείται
άνωθεν σ' ένα μαντί κροαίμενι
κροαίμενι πολύ λεπτό στο γίσκα
και στο στήθος του φορέματος ή
του κροσά.

Στα ραβέρ της ζακέτας, τών
μαντιών, άπογευματινών και θραυ-
σών, τοποθετούν διάφορες γορν-
τιούρες, οι όποιες συνιστούν α-
π' λόγους του γούστου καθεμιάς:
σε πανιέτες, ή νεκροφσμήν, ή
νεκροφσμήν σε πεταλούδες
από δαντέλλα, ή λουλουδία από
σελοφάν, σε κονκάρδες από κορ-
δέλλες πλινσές.

Το ρόζ της μόδας είναι ένα ρόζ
πολύ ζωπρό και άνωμαίεται κατά
κανόνα ρόζ-μπαλονιόν. Το έλα-
πομε και το θράσν στα κοντά παλ-
τουζάκια, στα καπέλλα, στις γορν-
τιούρες για ν' άποτελή αντίπει
με τους σκεπτικιστές κροαίμενιούς,
είναι με τα μαντιών και το μαυρόν.

Σε καπέλλα και ζακέτες δώ
προτιμώ επίσης το βιολέ γιά να
έκρεται με αντίπει με φορέματα
κίτρινα ή ρόζ-τέ.

Πολλά φορέματα σε κόρη πρεν-
σές έφεραμύον άκριβέστατα έ-
πάνω στο σώμα. Κ' αυτό έπιτυ-
χάνεται, χάρη στα φερμουάρ έ-
κλειρ που δεν χρειάζονται ούτε
άγκυρες, ούτε σούστες και σκη-
μίζονται κατά μήκος της πλάτης
ή του στήθους ένα είδος γορν-
τιούρας. Σκεδόν όλες οι φοούστες
σπορ κλεινούν έτσι από τις δύο
πλευρές από τους γοφορούς την
ζώνη. Είναι πολύ κομψή!

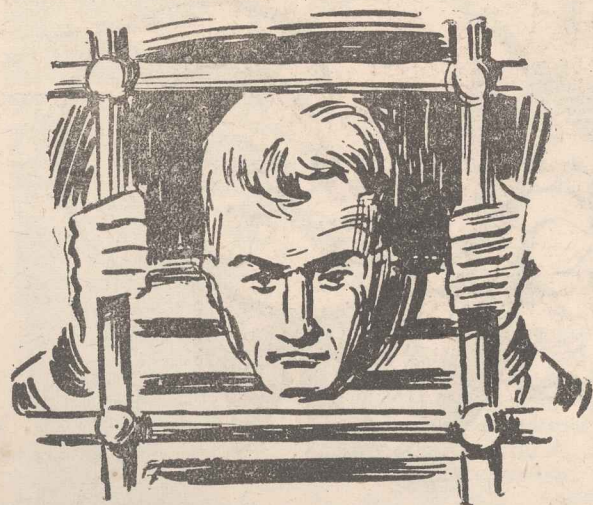
Το ρόζ της μόδας είναι ένα ρόζ
πολύ ζωπρό και άνωμαίεται κατά
κανόνα ρόζ-μπαλονιόν. Το έλα-
πομε και το θράσν στα κοντά παλ-
τουζάκια, στα καπέλλα, στις γορν-
τιούρες για ν' άποτελή αντίπει
με τους σκεπτικιστές κροαίμενιούς,
είναι με τα μαντιών και το μαυρόν.

Σε καπέλλα και ζακέτες δώ
προτιμώ επίσης το βιολέ γιά να
έκρεται με αντίπει με φορέματα
κίτρινα ή ρόζ-τέ.

Πολλά φορέματα σε κόρη πρεν-
σές έφεραμύον άκριβέστατα έ-
πάνω στο σώμα. Κ' αυτό έπιτυ-
χάνεται, χάρη στα φερμουάρ έ-
κλειρ που δεν χρειάζονται ούτε
άγκυρες, ούτε σούστες και σκη-
μίζονται κατά μήκος της πλάτης
ή του στήθους ένα είδος γορν-
τιούρας. Σκεδόν όλες οι φοούστες
σπορ κλεινούν έτσι από τις δύο
πλευρές από τους γοφορούς την
ζώνη. Είναι πολύ κομψή!

Το ρόζ της μόδας είναι ένα ρόζ
πολύ ζωπρό και άνωμαίεται κατά
κανόνα ρόζ-μπαλονιόν. Το έλα-
πομε και το θράσν στα κοντά παλ-
τουζάκια, στα καπέλλα, στις γορν-
τιούρες για ν' άποτελή αντίπει
με τους σκεπτικιστές κροαίμενιούς,
είναι με τα μαντιών και το μαυρόν.

Σε καπέ



ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Μέσα στην τροπική Ζούγκλα, δύο παιδιά, ο Έκτορας - ένας κομπόρης έντεκα χρονών - και η Έλιστα, δέκα χρονών, προχωρούν με την μητέρα τους προς το Σαν Λορέντζο, την πόλη των κατέρχων. Έκει βρίσκεται φυλακισμένος ο πατέρας τους που δικάστηκε άδικα. Πηγαίνουν για να τον σώσουν γιατί η μητέρα έχει μολύψει τις δύο φίλες με διάφορα έγκλημα που αποδείχθηκαν την αθωότητά του. Προχωρούν με χίλια βάσανα μέσα στη ζούγκλα, αλλά η μητέρα τους δεν αντέχει στη φοβερή ζέση του Σαν Λορέντζο και πεθαίνει από ηλίαση. Προτού όμως ξεφυγούν, τους επιτίθεται τόν φακелός που δολοφονεί την μητέρα τους. Προχωρούν με χίλια βάσανα μέσα στη ζούγκλα, αλλά η μητέρα τους δεν αντέχει στη φοβερή ζέση του Σαν Λορέντζο και πεθαίνει από ηλίαση. Προτού όμως ξεφυγούν, τους επιτίθεται τόν φακелός που δολοφονεί την μητέρα τους. Προχωρούν με χίλια βάσανα μέσα στη ζούγκλα, αλλά η μητέρα τους δεν αντέχει στη φοβερή ζέση του Σαν Λορέντζο και πεθαίνει από ηλίαση. Προτού όμως ξεφυγούν, τους επιτίθεται τόν φακелός που δολοφονεί την μητέρα τους.

Μετά αρχίζει πάλι να βήχει, αν και τα βουγγά τα Έκτορας έσταμάτησαν.

— Ό έπιστάτης έπιστρέφει πιά ήμερος, κλείνει την πόρτα, και απομακρύνεται μουρμουρίζοντας:

— Ίσως νάναι στ' αλήθεια άρρωστος! Άλλα δέν άρρωσταί!... Άυτοί οι άνθρωποι δέν παθαίνουν τίποτα.

— Ό Στιγματισμένος τόν άκούει και μουρμουρίζει από μέσα:

— Άντε μεθύστακα!... Καλά οέ κοροϊδεύα!... Μετά έλκοι μέρες θα ίδθς ποίος είνε ό Στιγματισμένος!... Μετά σαρανταοχτώ ώρες θα είμαστε ελεύθεροι!... ή πεθαμένοι!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 9ον

8ον

—Κήνος! Τήν κόρυζα έχεις; έφάνεζν ό έπιστάτης.

—Ό Στιγματισμένος, άντ' να σταματήσει, έξακολουθεί να βήχει.

— Σκάσε λοιπόν, κήνος!... Άλλά ό θήρας τού καταδικού δέν έννοει να σταματήσει.

— Τελείωσε τέλος πάντων! Με κοροϊδεύεις, άλκα!... Σκάσε γιατί θα σέ κάνν να σωπάσς με τό ραβδί!

Άλλά ό Έκτορ βουγγά ακόμη, και ό Στιγματισμένος από τόν φόβο μπήας άνακαλυφθί, έξακολουθεί να βήχει, άπελπισμένος.

Είνε βαύμα πώς ό έπιστάτης δέν άκουσε ακόμη τα βουγγά τού μικρού πληγμένου!

Νουίζοντας πώς ό κατάδικος θέλει να τόν κοροϊδέψη, ό Περνός κάνει τέλος την ύπομονή και σηκώνει τό ραβδί φωνάζοντας:

— Τέλος πάντων θέλεις να σου πιάσω τα πλευρά!... Νομίζεις πώς τό ραβδί θα σέ κάνν καλά!... Πάρε λοιπόν! Νά και νά!... Είσαι εύχαριστήμενος τώρα;

Και άρχίζει να χτυπά δυνάτα τόν κακόμοιρον τόν Στιγματισμένον, πού έπιφέρεται άμέσως αútης tής εύκαιρίας για ν' άρξισν να φωνάζη δυνάτα, σάν κολασμένος.

Τό ραβδί έξακολουθεί να πέφτ με δυνάμη στ' άκχι του, στί κεφάλι, στί στήθος τού καταδικού, πού σκέφτεται:

— Έχω γερό τομάρι εγώ!... Θα κουραστή να δαράν προτού κουραστή εγώ να φωνάζω και να βήχω.

Η τρομερή αútή σκηνή παραιτείται άρκετά.

Ό σκοπός ηλιπαρίζει, με τήν αγανάκτηση ζωγραφισμένην στί πρόσωπα.

Ό έπιστάτης, πού δέν έχει καθαρή τί συνείδηση του, στα-

Τι μέρα ήταν αútή! Καί τί νύχτα!...

— Ό, οι τρομεροί πόνοι τού παιδιού πού έστριφογυρίζε στήν άγκαλιά τού άπελπισμένου καταδικού! Τό σωματάκι του καιεί από τόν πυρετό και τρέμει με σπασμούς. Από τό στεγνά, μελανισμένα κείλη του, θγαίνουν διαρκώς θρακνοι στεναγμοί.

Τό στόμα του, πού καιεί, μόλις και μετά βίας μπορεί να μουρμουρίσει δύο λέξεις:

— Νά πιά!

Ό κατάδικος, τρελλός από τόν πόνο, προσπαθεί να του καταρρίψει αútή τί δίψα, χύνοντας στί κείλη του, στανόνα προς στανόνα, τό περιεχόμενο της σάμανς.

Δέκα, είκοσι φορές έκανε να καλέσει εϊς βοήθειαν! Με τόν πόνο μπήας άνογοήτως πού και με τί σκέψη ότι ένας φρικτός θάνατος περιμένει τόν μικρόν, δέν θέλει να τόν παρατείνη περισσότερο τήν αγωνία, και λέει:

— Μιά ώρα ακόμη, και άν δέν καλύτερηθ, θα καλέσω εϊς βοήθειαν.

Η ώρα περνάει, και αútος έξακολουθεί να περιμέν, Ό μικρός έχειροτέρεψε και δέν φωνάζει πιά.

— Όρκιστοκα να έλευθερώσω τόν πατέρα του! Πρέπει να ζήσ ό μικρός, γιατί χωρίς αútόν εγώ δέν μπορώ να κόμη τίποτα!... Μονάχα αútος θα μωρεόσπ!

Και ό καιρός έξακολουθεί να περνά, φέρνοντας νέους πόνο και νέα βάσανα.

Ό Στιγματισμένος έδωλε τα σίδερα για να μπορή να κινείτα ελεύθερα και σκέφτεται:

— Άν έρθη τώρα κανείς είμαι χαμένος... ή θα γλυτώσ τόν παιδί. Άν πεθάνω όμως... θα σπάσω τό κεφάλι μου στούς τοίχους τού καταραμένου αútου κελαϊού!

Όταν χτυπούνε τα μεσάνυχτα νομίζει ότι όλα πιά έχουν

ΕΝΑΣ ΑΘΩΟΣ

ΕΝΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΩΝ

ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ. Ό μικρός, πνιγμένος στί κρόνον ιδρώτα, φαίνεται σάν να έδωκε μόλις από ένα λουτρό.

Ό Στιγματισμένος τού γυνάμνει τό στήθος και τί ράχη, τόν τρίβει δυνάτα με τό μαντί του υποκαμίου τού και τέλος άποφασίζει να κάμη τήν υπερίστί θυσία.

Ό υπεράνθρωπος, εκείνης προσάβειες θα πάνε χαμένες, άρκει να σώσ τόν παιδί. Γιατί άν μείνη λίγα λεπτά ακόμη μόνο τόν εκεί μέσα, χωρίς καμμία βοήθειά, ό μικρός θα πεθάνη άσφαλώς. Θα χτυπήσ λοιπόν τήν πόρτα και θα ζητήσ βοήθειά. Σηκώνεται πρόγρηται και προχωρεί προς τήν είσοδο τού κελαϊού.

— Όταν άκούσς τα θήματα τού σκοπού να τρίζουν μεστήν άμμο, θα φωνάξω!

Άλλά ό στρατιώτης, κοιμημένος ή καθύμενος, χωρίς γνήνια νιά, δέν έρχεται. Καί αútή ή άνομην διαρκεί ένα τέταρτο της ώρας, όσο άρκει δηλαδή για να παίζουν και οι δύο τί ζητή τους κορώνα γράμματα.

Τό όμμα τού πληγμένου παδιού, καθώς βρίσκεται στήν άγκαλιά τού καταδικού, κάνει σιγα-σιγά τήν άκαμψία του και ό πυρετός ύποχωρεί. Ό ιδρώτας σταματάει και ή τρομερή κρίσις πού θα μπορούσε να σκόρψη τόν μικρόν έτελείωσ.

Άμέσως τότε μία θαλίωσις εκδελώνεται, όπως συμβαίνει συχνά σ' αútα τά μέρη, έπειτα από ένα σφοδρόν πυρετό Νομίζει κανείς ότι όλος εκείνος ό ιδρώτας, θγαίνοντας άπ' τό κορμί, έπήρε μαζί του τήν άρώσεια.

Έξαφνα, μέσα στί σκοτάδι της φυλακής, ό κατάδικος άκούει τί φωνή τού μικρού τού φίλου:

— Τώρα είμαι καλά... έθλω να κοιμηθώ!...

Σαστισμένος, μη θέλοντας να πιστέψη τήν άκοή του, με μία χαρά άπεριόρητη ό κατάδικος μουρμουρίζει:

— Τόδερα πώς θα ζούσες, μικρέ μου! Κι' εγώ ό δάκας πού έτοιμαζόμουν να καλέσω εϊς βοήθειαν!... Θα γίνησ γρήγορα καλά. Όταν ένας τέτοιος πυρετός δέν σκοτώνει, πού ρεί να ζήσ κανείς κι' έκατό χρόνια!

Άλλά ό μικρός δέν τόν άκούει πιά, γιατί είνε θυσιμένος σέ ότννο θαθ. Τότε ό κατάδικος μουρμουρίζει:

— Μπορεί να μείνη θυσιμένος και δεκαπέντε μέρες. Σερω εγώ από τέτοια. Άν ό Ύπο κόμης κρατήσει τόν λόγον του, θα σωθώ!

Μέ χέρι πού τρέμει άπ' τί συγκίνησι, ό κατάδικος παίρνει τό ψυμί, τό παρτρειό άπ' όλες τις μεριές, αλλά δέν έλέπει καμμία οσχισή, κανένα σημάδι στήν κόρα.

Βέβαιος πιά ότι δέν πρόκειται να τόν ένοχλήσ κανείς, έπαύσσει τόν μικρόν επάνω στί κόρα.

Έπειτα τό κόδει με νευρικό κόπτο και μία κραυγή χαράς θγαίνει άπ' τό στήθος του.

Μέσα στήν ψία βήκει ένα καρτί διπλωμένο κι' ένα μικρό μυχάνημα, όχι μεγαλύτερο άπό ένα φολιό της τσέπης.

Ξεδιπλώνει τό καρτί και διαβάει πού θα μπορούσε να έθωρε, εγώ τα μάτια του πετούνε φωτιές:

«Γρηά άλεπού,

»Σού στέλνω τό παιγνιδάκι πού μου ζήτησες. Άλλά δέν ήταν εύκολο. Άναγκάστηκε να άκριβοπληρώσ άνθρωπος για να με βοηθήσουν. Σού είχα φυλαγμένα 2.300 φράγκα και αútή ή υπόσχεσις έτοιμοίς 2.000 με τα δικά μου. Καταλαβαίν πώς είνε λιγάκι άκριβά, αλλά δέν μπορούσα να παρέψω. Τό παιγνιδάκι λειτουργεί περίφημα. Όταν τελειώσς τί δουλειά σου να μου τό έπιστρέψης, γιατί μπορεί να χρειαστή σέ κανέναν άλλον.

»Σού εύχομαι να έπιτύχης στήν προσπάθειά σου και άν κάποτε ζαναγορήσς μί' ένα καλό κομποδέμα, θα είμαι πάντα στίς διαταγές σου.

»Μάθε άκόμη ότι ό προσταυέ όμενος σου, ό 212, είνε τελειωτικά χαμένος. Έστάνκε αδύνατο να τόν βοηθήσουμε. Αύριο θα τόν στείλουν στήν Καί-ένα για να τόν καροτομάσουν. Φρόντισε να εξαφανίσης αútό τό καρτί.»

Ό κατάδικος, έτελείωσε τό διάβασμα με μία θλαστήμια:

— Θα τόν πάρουν, λοιπόν, αύριο!... Αύτόν, τόν πατέρα τού μικρού!... Καλά, θα ίδώμε!... Τό παιδί θα γίνη καλά και θα μωρεόσπ να περηπόσ.

Ταλακώνει τό καρτάκι, τό κάνει σάν κάπι, τό βάζει στί στόμα και τό καταπίνει.

— Δέν πιστεύω να άστυοταμαξίσω μ'αυτό, μουρμουρίζει.

Ό μικρός άπακούει και ό Στιγματισμένος κόδει τήν κουβέρτα σέ λουρίδες, τίς δένει τί μία με τήν άλχη και σχηματίζει έτσι ένα σκονί, μήκος έξη μέτρων.

— Όρα! Είνε άρκετά γερό ώστε να κατάρθι έναν άντρω σάν κι' έμένα... Τώρα, έπειδή θα δουλέψουμε στί σκοτεινά,

πρέπει να μάθης να χρησιμοποιήσ τό προιόνάκι. Νά τ' άκούμης στί σίδερα πού πρόκειται να τό κόψης χωρίς να τό πιέζης καθόλου και πρό παντός να μη ζυγώνης τά άκτύλα όταν γυρίζη, γιατί θα σου τά κόψη.

— Ναι, θα προσέχω. Τώρα πρέπ να πάω για να δυνωμάσω και μετά θ' άναπαυθώ ως τό βράδυ γιατί είμαι πολύ άδύνατος.

— Εγώ θα ζαγρυπνήσω και ά-τανέρθη ή ώρα θα σέ ζυπνήσω.

Παρ' όλην τήν άνεξάντηλον ύπομονή του, ό Στιγματισμένος άρκεζεί άκρίβως και φόβος τόν ταραζό-ζουν. Θα έπιτύχη τό τολμηρό-ζατο αυτό άκόμη; Αútος ό μικρός, πού ως τά κείς ήταν έτοιμοςάνατος, θα μπορούσε να μωρεόσπ.

— Πολλά και σπουδαία. — Πιές μου τα λοιπόν!... — Για κούταξ αútό τό μυχάνημα πού τόλαβα μαζί με τό σκονί. Δέν είνε μεγάλο, αλλά κάνει θαύματα.

— Ό καμπαουρόκος κούταξί άκούει χωρίς κανένα ένθουσι-σμο. Περιμένει σιωπηλός τί συ-νεχία.

— Λοιπόν, αútό έδώ θα μάς δώσ τήν έλευθερία!...

— Καί στίς πατέρα μου;

— Διάβολε! Πρώτα ό αútόν.

— Άχ, τί εύτυχισμένος πού θάμαι τότε! Πιές μου, λοιπόν...

— Άκού; Μέσα σ' αútό τό κουτάκι βρίσκεται ένα μυχάνημα σάν τού ρολογιού, αλλά πο-λύ μεγάλη άνοχία, πού βά-ζει σέ κίνησι ένα περιστροφικό προιόνάκι.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού έχει πλάτος 75 έκαστοτών, και είνε κλει-σμένο με κούτρα σίδερα. Τό παρόδου άπέχει τρία μέτρα από τό δάπεδο και άπ' έξω έχει ένα είδος τριγωνικού κιωτίου, από ζύλο, πού έπιτρέπει στίς πέρνας ή μισή ώρα άκόμη.

— Ό μικρός έχει ζυπνήσει τώρα και περμένει άποφασιστικά κοντά στίς Στιγματισμένον, εγώ ή καρδιά του χτυπάει δυνάτα. Έπ' τέλους, φθάνει ή στιγμή για να δράσουν.

— Μάδερες προφυλάξεις ό άντρω σ' αútόν τόν μικρόν ως τό παρόδου, πού

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ...

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΑΝΡΥ ΝΤΥΒΕΡΝΟΥ

— "Οχι" όλες οι ώρες της, οι στιγμές της είναι πιασμένες.
— "Αν καταλαβαίνω καλά, είσαι άδικος, με όλο το χρήμα που διαθέτεις, να της άποσπάρεις ένα ραντεβού."

— Είπε πολύ άργά τώρα. Μεθαύριο φεύγει για την Ευρώπη και θα επιστρέψει ύστερα από πολλούς μήνες. Θα την δω αργότερα, μερικές στιγμές, θα την συνοδεύω απ' τον σταθμό στο θέατρο όπου φίλες της θα την περιμένουν, κι έτσι δεν θα μου μείνει καιρός να της μιλήσω και όλα θα τελειώσουν, όλα.

— Καλά, παιδί μου, πολύ καλά, είπε ο Άντονι κοροϊφώντας. Πήγαινε τώρα στην λέσχη σου και ζεύρω εγώ τι μου μένει να κάνω.

Την ώρα που ο γιουζός έβγαζε απ' το γραφείο προεβόλετο:

— "Ροτέ επιμένει, λοιπόν, ότι είναι αδύνατο ν' αγοράσει κανείς και λίγο χρόνο με το χρήμα, έι...

ΤΟ ΔΑΚΤΥΛΙΑΔΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΕΛΛΕΝ

Λίγες ώρες αργότερα ο Άντονι Ράκουλα διάβασε την θραυτή του εφημερίδα, όταν ή άδελφή του Έλεν τον πληροφορήσε. "Ήταν μία συμπαιθητική και γλυκιά γυναίκα, πάρα πολύ πλουσία, με πάντα μελαγχολική. Σε λίγο του μίλησε για τον Τζιμ."

— Σήμερα, είπε ο γέρος, του διέθετα όλη την περιουσία μου. Μου άπληντοσε ζήμας ότι όλα τα διακατομήματα του άσμου δεν θα μπορούσαν ν' αλλάξουν ώριμεναι συνθήκαι των κοσμικών κούλων.

— "Ο, Άντονι! είπε η θεία Έλεν, πόσο θά μ' εύχαριστούσες αν δεν μιλούσες μόνον για το χρήμα. Τι είναι το χρήμα μπρός στο αίσθημα;

Δυστυχώς δεν προφταίνει να της μιλήσει. Είναι θεία αν τον είχε κάνει δεν θα τον άπεκρουε.

Την επόμενη θράδυ στάς 8 η θεία Έλεν έδωσε ένα χρυσό δακτυλίδι μεγάλης αξίας στον άνταξία της.

— Φόρεσέ το, μικρή μου, του είπε. 'Η μητέρα σου μου τό έδωσε, θεβαιώνοντάς με ότι φέρνει εύτυχία. Μου είχε δέ αναθέσει να σου το δωσω την ημέρα που θα εύρισκες μία νέα άνταξία σου.

— Ο νέος Ράκουλα πήρε το δακτυλίδι και προσέθετε να το φορέσει, αλλά και για το μικρό του δακτύλο ήταν στενό. Και με την άμεριμνησία της ηλικίας του τό έβαλε στην τσέπη του γίλεκου του.

"Αφού έφτασε στον κεντρικό σταθμό στάς 8.30" έτρεξε εις συνάντησιν της μίς Λάρρενς και την ώδηγησε στο αυτοκίνητό του.

— Γρήγορα, είμαι τρομερά διασπαστή.

— Στο θέατρο του Ουάλακ, διάταξε ο Τζιμ τον σωφέρ του. Το άμάξι έστράφη την 42αν

που το παιδί μου άπέκτησε ότι έπιθυμούσε. Τού είχα υποσχεθί να ζοδέψω όσα χρήματα και άν χρειάζονταν για την εύτυχία του.

— Καλέ μου Άντονι, τολμάς άκόμη να μου μιλάς για χρήμα;

— Συγκώρησέ με, άδελφή μου, αλλά μόλις άφου τον ντετεκτί μου ο έ άδελία κατάσται.

Και ζαναπήρε το θιόλιό του.

Την επόμενη ήλθε να τον βρει στην θιόλιόηκι του ένας άνθρωςπος του.

— Μπράβο, του είπεν ο πρώην βασιλεύς του σαουινιού. Είμαι εύχαριστήμενος από σένα και από την δουλειά σου.

Και λέγοντας αυτά, έβγαλε από την τσέπη του τό καρνέ των τσεκ και είπε:

— Πάρε πέντε χιλιάδες δολάρια.

— Συγγνώμη, άφεντικό. Μετά λύπης μου σάς άναγγέλλω ότι έώδεξα 300 δολάρια περισσότερο από τό συμφωνημένο ποσό. Είκα κάνει λάθος στους ύπολογισμούς μου. Πλήρωσα 5 δολάρια κάθε άμάξι. Αυτά που στοίχισαν πολύ ήσαν τα φορτηγά, που πληρώθηκαν από 20 και 25 δολάρια το καθένα. Έπρεπε να πληρωθούν άδρά οι συνώνχοι. Πρέπει όμως, άφεντικό, να παραδεχθίτε ότι ή σκινωσεία υπήρξε άμεμπτος.

— Καλά, Κέλλυ. Πάρε 1300 δολάρια άκόμη για να καλύψης τό έξοδό σου. Πές μου τώρα, Κέλλυ, περιρριονείς εσύ τό χρήμα;

— Έγώ; φάναζε έκπληκτός ο Κέλλυ.

— Έφουε ηδύ όταν τον ζανα φάναζε τ' άφεντικό του.

— Άκουσε, Κέλλυ, πές μου άκόμη κάτι...

— Εύχαριστώ, άφεντικό.

— Μήπως μέσα στην φασαρία του συνωμοτισμού συνήντησες ένα πανούκλω γυμνό παιδίκι να κρατάει στα χέρια ένα τόξο και να ρίχνει θέλη δέξια και άριστερά;

— Άι αυτό όχι, δεν τό πρόσεξα, άπνιπτοσε ο Κέλλυ κάπως στενωχωρημένος. Άλλως τε αν ήταν έτσι ντυμένο, όπως λέτε, οι πόλιμαν θα τό είχαν συλλάβει.

ΑΝΡΥ ΝΤΥΒΕΡΝΟΥ

Η ΠΡΩΤΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑ

(Συνέχεια από την 25η σελίδα)
πτότητα, με κάποιον ρωμαντισμό θά τολμούσα να πω.

Έξ άλλου, πρό της εξαπολύσεως μιάς πυρίνης άνδρικής φράσεως, ή γυναίκα άμέσως άκυρώνεται. Όταν από την πρώτη στιγμή δείχνουμε, ότι σκεπτόμε να συνδεθούμε έρωτικάς μαζί της, εκείνη προσβάλλει άμέσως άρνουν εις ένστικτού.

Είπε ή φυσική της στάσις άμύλη θυμώνει. Αισθάνεται μεγάλη στενωχώρια, διότι προσβάλλεται ή αιδώ της. Νευριάζει, σπαστά με καίει την μωρηή της και έκτομίζει βροχίες.

Την δικαιολογώ άπολύτως. Πρέπει, επί τέλους, να καταλάβουμε, ότι όφείλουμε να είμαστε όσο τό δυνατόν εύγενείς άπέναντί της. Άς έγκαταλείψουμε τον άπολύτιστον τρόπον του φλέρι, τον σκεδόν άγριον, ο όποιος γαργιρείται μ' έκείνη τα

φοβερά "άχι" και τους λοιπούς όρμημούς, που δείχνουν βάρβαρη έρωτική λαίμαργία. Άς γίνουμε πολιτισμένοι, άδρόι, χαριτωμένοι στο φλέρι μας.

Άλλοιώς, όταν έμεις έκδηλώουμε την έρωτική μας διάθεση με την αγριότητα των άνθρωπων που ζούσαν μέσα στο σπλήνα, είναι όφειμένο να μάς βρίζουν οι γυναίκες. Και κάνουμε, σάς βεβαιώ, μεγάλο έγκλημα, διότι άναγκάζουμε με τη στάσι μας τό άδρό γυναίκα ήλιόκατα, τα πλασμένα να προσφέρουν μόνο λόγια άγάπης, να έκαστομίζουν βάνασους βροχίες, σαν αυτών:

"Α να χορής, γαϊδάρη!... Άν όχι τίποτε άλλο, άς σε βασανίσω τουλάχιστον την άεισπρέπειαν..."

— Άν όχι τίποτε άλλο, άς σε βασανίσω τουλάχιστον την άεισπρέπειαν..."

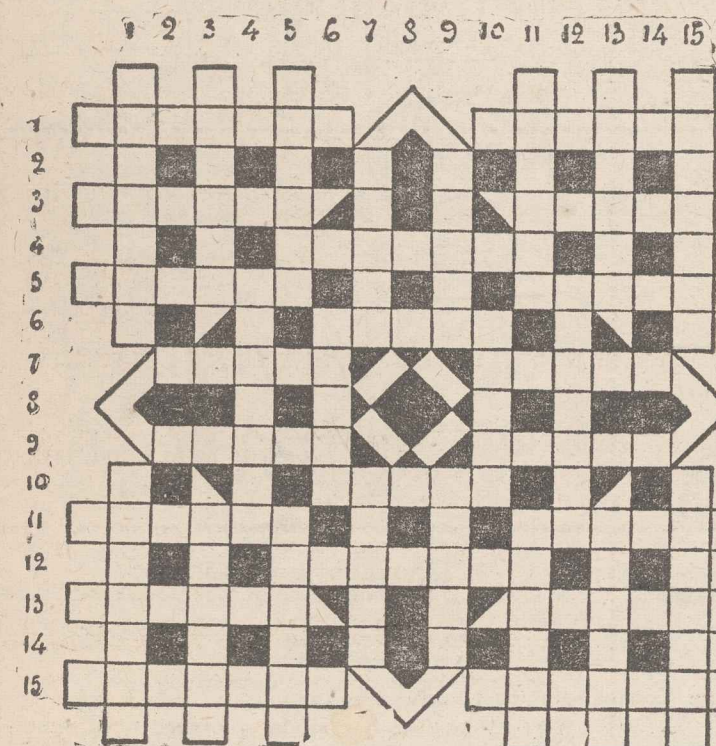
— Άν όχι τίποτε άλλο, άς σε βασανίσω τουλάχιστον την άεισπρέπειαν..."

— Άν όχι τίποτε άλλο, άς σε βασανίσω τουλάχιστον την άεισπρέπειαν..."

ΑΣΗΜ. ΓΙΑΛΑΜΑΣ

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ



ΑΡΙΘΜΟΣ 4

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Χώρα της Β. Αμερικής. — Χρησιμοποιείται συνήθως ως άλιευτικό όργανον.
- 3) Ηλιος ή διακοπή (αιτιατική). — Είς την καθέρουσσαν λέγεται "φωσφάν".
- 4) Ίδεια ή σύστημα μη επιδεκτικόν πραγματοποιήσεως, φαντασιοκόπημα.
- 5) Μιά τών πέντε αίσθησέων. — Μυθικός ήρωας όστις ιπτάμενος διά τεχνικών πτερόντων μετά τό πατρύ του Δαίδαλου, κατέπεσε και έπνιγν εις την θάλασσαν.
- 6) Η γρσμή εις ήν περατοῦται όκταβίς της, σύνορον.
- 7) Ο κάτοικος τών Άθηνών, της Θεσσαλονίκης ή τών Περσών. — Τοπικόν έπίρροπον.
- 9) Άναστακτικά, έννευ σπουδής, άσπεκτοκάρια. — Επύθετον τό όποιον επιδιώκουν όλες άνεξαρτήτως αι κυρίες και δεσποινίδες.
- 10) «...ντε Λανκλν», Γαλλία έταίρα συνδεθείσα στενάς μετά πλειστον έπισήμων και μεγάλων άνθρων της Γαλλίας.
- 11) Ζώον παρέκκριν άδονον γάλα. — Θερμακτικόν ποτόν.
- 12) Το κύριον μέρος θιόλου έν άντιθέσει προς τό συμπληρούμενόν αυτό σκελί (πληθυντικός).
- 13) Μόνωσις, μοναξιά. — "Ο,τι έχει καταστροφή ήλι τό πυρός (τό άρσενικόν).
- 15) Όρμητικός, πολεμικός. — Μεταλλον εκ τών τελείως άπαρατήτων εις τών άνθρων.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Τα χρήματα (στών δημοτική). — Άρρεν μιθεός πλάκος.
- 3) Η διά του πυρός καταστροφή. — Η πλήρης λάμψης, άκτινοδός και μεταφορικώς εξαίρετος, έξοχος, αξιόλογος.
- 4) Ίσως. — Θεραπεία.
- 5) Πολιμέτες φυτών του όποιου οι κλάδοι θλαστάνοισιν άμέσως άπό της βάσεως του. — Τό κύριον σωμα του πλάσιου και κατ' έκτέτα: σιν όλόκληρον τό πλάσιον.
- 6) Όνομα τριών Τούρκων Σουλτάνων εξ έν ό πρώτος είναι και ή ίδρυτής του "Οθωμανικού κράτους.
- 7) Τό άναπαύμενον πρόσωπον έκαστου παιδιού. — Ό άντικων εις τινά ως κτήμα.
- 9) Μακράν του να είναι μαύρα. — Τόνος.
- 10) Αυτοκράτωρ της Ρώμης περιόνομος διά την διαοντικν του άνισορροπία και τάς έγκληματικές του πράξεις.
- 11) Μέγας έλληνικός λιμνών. — Ότι εκ χαλδραύ θάσματος ή θέρματος (πληθυντικός).
- 12) Κλαυθμός, θρήνος (πληθυντικός).
- 13) Η μεγαλύτερα τών λιμνών της γης. — Φυσική ή τεχνητή διαμόρφωσις θαλασσίας άκτής ή και έκδης μεγάλου ποταμού.
- 15) Ό μη σπληνών, άλοιμής, θαυδός (δημοτική). — Ό μη ύπαρξον παντοῦ ή πάντοτε ή εις μέγα άνήμιον.

Άποστολεύς: ΜΑΡΙΚΑ ΚΑΤΖΗΖΑ-ΦΕΡΙΟΥ, Θεσσαλονίκη.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ

(ΑΡΙΘΜΟΣ 2)

- 1) Ποιές οι έφετεινές ταινίες της Άνανιμωσ;
- 2) Ποία άθλοισις του κινηματογράφου έπυνομάσθη "Νέα Τζιν Χάρλου;"
- 3) Ποία ή μοναδική έφετεινή ταινία της Τζίν Χάρλου;
- 4) Ποιός άθλοισις πρωταγωνιστούσε παρά τό πλευρόν της;
- 5) Ποιός ο περισσότερο πολυσύνκοτος Άθηναικός κινηματογράφος (πρώτης προσβολής, φυσικά);

ΟΡΘΟΝ "Η ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΟΝ

1) Ο συμπόθος Τάυρον Πάουερ είναι πλέον νόμιμος σύζυγος της Άνανιμωσ.

ΟΡΘΟΝ, ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΟΝ

2) Ο Ζάν Σκαμπέν ήταν ο πρώην σύζυγος της ίδιας άθλοισις.

ΟΡΘΟΝ, ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΟΝ

3) Η Όχιονάτι και οι έπτά νύ...

νο" είναι ή ταινία που έσημείωσε ο δλον τών κόσμω την μεγαλύτεραν έπιτυχία.

ΟΡΘΟΝ, ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΟΝ

4) Έγυρισθ τελευταίως μία νέα ταινία με πρωταγωνιστήν τών Μπαρις Κρόλφ, ως τέρας του όρντοκράιν.

ΟΡΘΟΝ, ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΟΝ

5) Είσομε έφέτος δύο μόνον ταινίες με πρωταγωνιστήριαν την Τζέαν Κρόουφορντ.

ΟΡΘΟΝ, ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΟΝ

6) Είσομε έφέτος δύο μόνον ταινίες με πρωταγωνιστήριαν την Τζέαν Κρόουφορντ.

ΟΡΘΟΝ, ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΟΝ

7) Πρωτογωνιστής τό έργου "Δαίμων της Σιδηρίας" ήταν ο Χάρρυ Μπάρ.

ΟΡΘΟΝ, ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΟΝ

8) Έδωμισθμεν έφέτος τιν...

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΑΡ. 3

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- 1) ΕΥΡΩΤΑΣ — ΟΙΛΤΡΟΝ. 3) ΓΟΥΤΥΝΙΑ — ΜΑΙΕΥΤΗΡ. 4) ΣΙΑ. 5) ΤΟΡΝΟΣ — ΑΓΑΜΟΣ. 6) ΠΡΟΤΗ. 7) ΕΣΤΕΡΑ — ΟΡΑΣΙΣ. 9) ΠΑΡΕΙΑ — ΙΟΝΙΟΝ. 10) ΑΜΕΣΟΝ. 11) ΑΜΥΛΟΝ — ΚΟΤΕΡΟ. 12) ΣΕΚ. 13) ΠΟΔΟΠΑΤΟ — ΟΙΔΙΠΟΥΣ. 15) ΠΟΝΗΡΙΑ — ΧΟΝΔΡΟΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- 1) ΕΥΚΟΛΟΝ — ΕΜΠΟΡΟΣ. 3) ΖΟΝΤΙΑΝΟΣ — ΑΒΛΙΟΤΗΣ. 4) ΠΥΡ. 5) ΠΑΡΗΣ — ΝΤΑΛΙΑ. 6) ΠΡΟΙΑ. 7) ΠΑΤΡΑ — ΑΜΕΣΟΣ. 9) ΣΜΑΛΤΟ — ΙΩΛΚΟΣ. 10) ΗΡΘΟΝ. 11) ΔΙΑΙΤΑ — ΚΑΔΜΟΣ. 12) ΣΚΙ. 13) ΝΤΟΥΛΑΠΙ — ΟΚΤΑΠΟΔΙ. 15) ΠΟΘΗΤΟΝ — ΤΡΑΥΛΟΣ.

ΣΗΜΕΙΑ

- 1) Έντός του σκεδίου υπήρχαν 9 διαφορετικά σημεία.
- 2) Όχι, δεν υπήρχαν δύο γραμμές τελείως όμοιες.
- 3) Υπήρχαν δύο γραμμές που άπαντούσαν στην τρίτη αυτήν έρώποι. — Η τρίτη και ή έβδομη.
- 4) Τέσσερες γραμμές αποτελούσαν από τό αυτά σημεία, ή πρώτη, ή τρίτη, ή πέμπτη και έβδομη.
- 5) Τό σημείον 4% που συναντούμε δεκά φορές, δεδομένου ότι δύο σειράι τό περιέχουν δύο φορές.
- 6) Τό σημείον 4%.

Βιβιάν Ρομάνς σέ τρεις μεγάλες ταινίες.

ΟΡΘΟΝ, ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΟΝ

9) Οι τρεις άδελφές Λέιν πρωταγωνιστούσαν στο έργον "Τρία μοντέρνα κορίτσια".

ΟΡΘΟΝ, ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΟΝ

10) Είσομε έφέτος δύο μόνον Έλληνικές ταινίες.

ΟΡΘΟΝ, ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΟΝ

11) Η θωμισία ταινία "Όχι Σόγυερ" ήταν έγχρωμος.

ΟΡΘΟΝ, ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΟΝ

12) Ο Γκάρι Κούπερ και ή Κλωντνέτ Κολμπερ ήσαν οι πρωταγωνιστάι του έργου "Η όνδρα ύπνογος του Κουαντομίνγο".

ΟΡΘΟΝ, ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΟΝ

13) Μοναδική ήταν ή ταινία του χορευτικού ζεύγους όρντ Άσταρ — Τζίντκερ Γότζερς.

ΟΡΘΟΝ, ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΟΝ

Α. ΔΕΠ

ΠΡΟΣΟΧΗ:

Ήμπεριτε έκτείνοντες προσεκτικά τό καλύτερον δημοσιεύμενον σκεδίων να εύρητε πόσα τρίγωνα περιέχει...

Έπειτα, άφού άπαντήσετε στην



πρώτην αυτήν έρώτην, προσπαθήστε να εύρητε πόσα ισοήγεια τρίγωνα έντός του ίδιου σκεδίου. (Ισοήγεια τρίγωνα έννοούμεε τά έκοντα και τίς τρεις πλευρές ίσας).

Πρώτην αυτήν έρώτην, προσπαθήστε να εύρητε πόσα ισοήγεια τρίγωνα έντός του ίδιου σκεδίου. (Ισοήγεια τρίγωνα έννοούμεε τά έκοντα και τίς τρεις πλευρές ίσας).

Πρώτην αυτήν έρώτην, προσπαθήστε να εύρητε πόσα ισοήγεια τρίγωνα έντός του ίδιου σκεδίου. (Ισοήγεια τρίγωνα έννοούμεε τά έκοντα και τίς τρεις πλευρές ίσας).

Πρώτην αυτήν έρώτην, προσπαθήστε να εύρητε πόσα ισοήγεια τρίγωνα έντός του ίδιου σκεδίου. (Ισοήγεια τρίγωνα έννοούμεε τά έκοντα και τίς τρεις πλευρές ίσας).

Πρώτην αυτήν έρώτην, προσπαθήστε να εύρητε πόσα ισοήγεια τρίγωνα έντός του ίδιου σκεδίου. (Ισοήγεια τρίγωνα έννοούμεε τά έκοντα και τίς τρεις πλευρές ίσας).

Πρώτην αυτήν έρώτην, προσπαθήστε να εύρητε πόσα ισοήγεια τρίγωνα έντός του ίδιου σκεδίου. (Ισοήγεια τρίγωνα έννοούμεε τά έκοντα και τίς τρεις πλευρές ίσας).

Πρώτην αυτήν έρώτην, προσπαθήστε να εύρητε πόσα ισοήγεια τρίγωνα έντός του ίδιου σκεδίου. (Ισοήγεια τρίγωνα έννοούμεε τά έκοντα και τίς τρεις πλευρές ίσας).

Πρώτην αυτήν έρώτην, προσπαθήστε να εύρητε πόσα ισοήγεια τρίγωνα έντός του ίδιου σκεδίου. (Ισοήγεια τρίγωνα έννοούμεε τά έκοντα και τίς τρεις πλευρές ίσας).

Πρώτην αυτήν έρώτην, προσπαθήστε να εύρητε πόσα ισοήγεια τρίγωνα έντός του ίδιου σκεδίου. (Ισοήγεια τρίγωνα έννοούμεε τά έκοντα και τίς τρεις πλευρές ίσας).

Πρώτην αυτήν έρώτην, προσπαθήστε να εύρητε πόσα ισοήγεια τρίγωνα έντός του ίδιου σκεδίου. (Ισοήγεια τρίγωνα έννοούμεε τά έκοντα και τίς τρεις πλευρές ίσας).

Πρώτην αυτήν έρώτην, προσπαθήστε να εύρητε πόσα ισοήγεια τρίγωνα έντός του ίδιου σκεδίου. (Ισοήγεια τρίγωνα έννοούμεε τά έκοντα και τίς τρεις πλευρές ίσας).

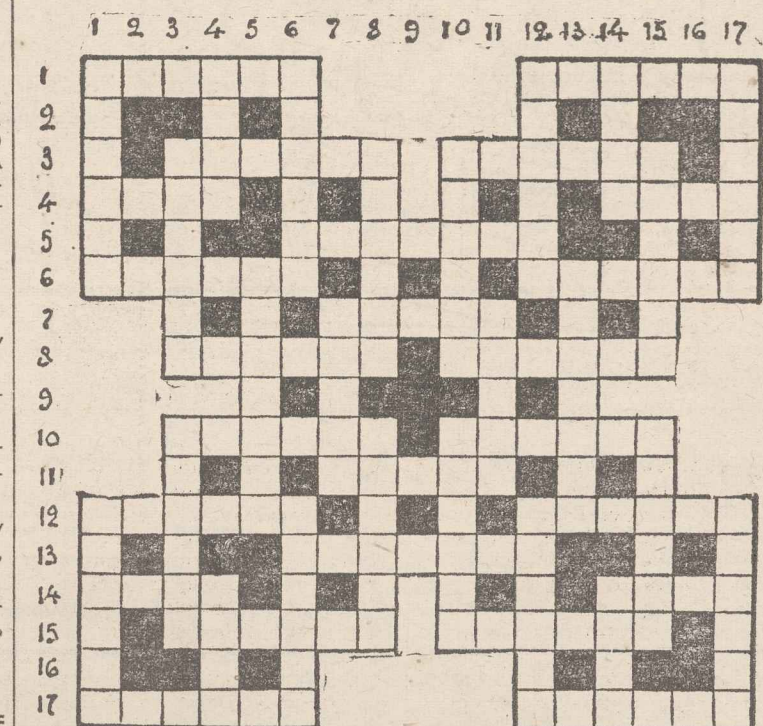
Πρώτην αυτήν έρώτην, προσπαθήστε να εύρητε πόσα ισοήγεια τρίγωνα έντός του ίδιου σκεδίου. (Ισοήγεια τρίγωνα έννοούμεε τά έκοντα και τίς τρεις πλευρές ίσας).

Πρώτην αυτήν έρώτην, προσπαθήστε να εύρητε πόσα ισοήγεια τρίγωνα έντός του ίδιου σκεδίου. (Ισοήγεια τρίγωνα έννοούμεε τά έκοντα και τίς τρεις πλευρές ίσας).

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΑΝΘ-ΚΑΤΩ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

Τό καλύτερον δημοσιεύμενον Σταυρολέξον μιάς άπεστάλην υπό του κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΚΟΛΑΚΗ, ως συμμετοχή εις τών Β' Διαγωνισμών Συνθέσεως Σταυρολέξων. Μεταστρέψοντες τό Σταυρολέξον αυτό εις

ΠΙΣΗΣ — ΕΠΙΟΔΟΣ — ΗΛΟΝΙΚΑ — Η ΣΥΧΟΣ — ΚΑΡΙΑ — ΚΑΙΣΙΣ — ΚΟΡΗ — ΚΡΑΤΟΣ — ΚΡΟΥΣΜΑ — ΚΟΡΗΣ — ΝΕΣΤΟΣ — ΝΙΚΑΙΑ — ΝΕΡ. ΣΗΣ — ΟΥΡΩΜΑ — ΠΗΓΗ — ΠΟΛΙ-



Διαγωνισμών "ΑΝΘ-ΚΑΤΩ — ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ" τό δημοσιεύμενον άμμερον και ζητούμε από τους άναγνώστας μας όπως συνιθής της όρθην τοποθέτησιν των καλύτερων δημοσιεύμενων λέξεων έντός του παρατίθενμένου σκεδίου.

Αι λέξεις είναι αι έξής, κατ' αλφαβητικήν σειράν:

ΑΙΑΚΟΣ — ΑΙΓΙΟΝ — ΑΙΜΑ — ΑΙΜΙΛΙΑ — ΑΛΦΙΝΗΣ — ΑΝΔΡΟΣ — ΑΠΑΙΣΑΙ — ΑΡΑΚΑΣ — ΑΡΑΧΝΗ — ΑΧΑΡΙΑ — ΒΗΤΑ — ΒΟΥΣ — ΓΑΛΑ — ΔΑΙΜΟΝ — ΔΕΟΣ — ΑΠΟΥΣ — ΔΟΛΟΣ — ΔΟΣΙΣ — ΕΚΑΤΟΝ — ΕΠΑΘΛΑ — Ε-

ΤΑΙ — ΣΑΧΛΟΣ — ΣΕΜΝΟΣ — ΣΗΜΑΙΑ — ΣΚΙΑ — ΣΚΟΛΑΡΑ — ΣΚΟΤΟΣ — ΣΟΔΟΜΑ — ΣΟΜΠΑ — ΣΠΑΝΟΣ — ΣΠΕΙΡΑ — ΣΤΕΚΑ — ΣΤΟΛΟΣ.

Αι λέξεις αυτές πρέπει να τοποθετηθούν έντός του Σταυρολέξου ούτως ώστε να άποτελέσουν ένα λογικόν και κανονικόν τοιούτον.

Αι λύσεις να άποστέλλωνται εις τό:

Περιοδικόν "ΕΡΓΟΝ" (Ταχυία Διαγωνισμών) Σταδίου 23, Αθήναι

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΝΝΕΚΕΝ

"Όταν ο διεθυντής έβγαζε στο Κατάστημα έγινε κατακόκκινος άπό τόν θυμό του και έκάλεσε τών υπέυθυνων.

— Σας είπα να τοποθετήσετε τό

"Ο διεθυντής όμως δεν άκούαζέτο ότι αυτό που ζητούσε ήταν τελείως άδύνατον... Έυτυχώς όμως, τέσσερα διάφορα σκεδία έπαλήθεσαν και τότε ο υπεύ-

θυνος καθάρωσε να τακτοποιήσai τα μαννέκεν σύμφωνας προς την έπιθυμίαν του διεθυντού του.

Προσπαθήστε τώρα και σεις με άδύνατον τούς όποιους θα τοποθετήσετε έντός των μικρών τετραγωνιδίων να άνακαλύψετε την θέσιν των διαφόρων μαννέκεν, όπνόντες φυσικά κενά τά τετραγωνιδία που θα αντιπροσωπεύουν τά τέσσερα πληθύντα σκεδία... Λέν πρέπει πάντως να έχετε τών ίδιων αριθμόν στην αυτή γραμμή, όρίζοντιον, καθετον ή διαγώνιον.



36 αυτά έπανωφόρια (6 διάφορα σκεδία, ήτοι 6 έπανωφόρια του ίδιου μοντέλου), χωρίς να υπάρχουν δύο έπανωφόρια του ίδιου σκεδίου επί έκαστης γραμμής όρίζοντιου διαγώνιου ή καθετου, κατά τρόπον ώστε ο πέλαςτος γά εκπν έντύπων ότι πρόκειται περί 36 διαφόρων σκεδίων...

Σεις όμως κατέψη έτοποθετήσατε τό σκεδία μαζί, χωρίς να λάβετε υπ' όψιν σας τίς άπαιτήσεις μου...

Θέλω να έκτελεσθί ή διαταγή μου και ήμολια τό συντομώτερον.

Πρώτην αυτήν έρώτην, προσπαθήστε να εύρητε πόσα ισοήγεια τρίγωνα έντός του ίδιου σκεδίου. (Ισοήγεια τρίγωνα έννοούμεε τά έκοντα και τίς τρεις πλευρές ίσας).

Πρώτην αυτήν έρώτην, προσπαθήστε να εύρητε πόσα ισοήγεια τρίγωνα έντός του ίδιου σκεδίου. (Ισοήγεια τρίγωνα έννοούμεε τά έκοντα και τίς τρεις πλευρές ίσας).

Πρώτην αυτήν έρώτην, προσπαθήστε να εύρητε πόσα ισοήγεια τρίγωνα έντός του ίδιου σκεδίου. (Ισοήγεια τρίγωνα έννοούμεε τά έκοντα και τίς τρεις πλευρές ίσας).

Πρώτην αυτήν έρώτην, προσπαθήστε να εύρητε πόσα ισοήγεια τρίγωνα έντός του ίδ